

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE

**pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și
pentru modificarea și completarea unor acte normative**

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1 Sursa proiectului de act normativ

Inițiativa Guvernului României, având în vedere:

Planul Național de Redresare și Reziliență al României (PNRR)-componenta MF din PNRR, respectiv Componenta 8 - Reforma fiscală și reforma sistemului de pensii, potrivit angajamentelor din jalonul 207; Planul Bugetar-Structural pe Termen Mediu (PBSTM) al României, Reforma fiscală care stabilește măsuri necesare unei consolidări fiscale semnificative, pentru creșterea eficienței și a echității sistemului fiscal și în domeniul sănătății, alinierea nivelului veniturilor fiscale din România la media statelor din Uniunea Europeană, ca pondere în Produsul Intern Brut;

Programul de Guvernare aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 25/2025 pentru acordarea încrederii Guvernului;

Luând în considerare evaluarea schemelor de garantare care deservește piața românească (fondurile și programele de sprijin/garantare a creditelor existente în România) efectuată de Banca Mondială, precum și a în contextul recomandărilor Băncii Mondiale, dat fiind faptul că FRC nu își mai îndeplinește mandatul inițial, iar scopul și modelul său de afaceri nu mai sunt în concordanță cu nevoile pieței,

Ținând cont de faptul că se impune adoptarea unor măsuri care țin de buna administrare a companiilor de stat, prin stabilirea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere cu un număr redus de membri, bazat pe eficiență și reducerea costurilor

În considerarea faptului că elementele sus-menționate vizează o prioritate a strategiei de guvernare și constituie o situație a cărei reglementare nu poate fi amânată, în vederea reducerii cheltuielilor la nivelul companiilor de stat,

având în vedere angajamentul de reformare a cadrului legislativ din domeniul impozitelor și taxelor locale asumat de Guvernul României prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), Reforma R4 – Revizuirea cadrului fiscal și Investiția I7 -Asistență tehnică pentru revizuirea cadrului fiscal din cadrul Componentei 8 - Reforma fiscală și reforma sistemului de pensii, potrivit jalonului 205 "Analiza sistemului fiscal al României cu scopul de a formula recomandări pentru a se asigura faptul că sistemul fiscal contribuie la promovarea și menținerea unei creșteri economice sustenabile", jalonului 207 "Intrarea în vigoare a: - modificărilor aduse Codului fiscal (Legea nr. 227/2015) în vederea reducerii și/sau a eliminării altor stimulente fiscale cu scopul de a simplifica sistemul fiscal, de a-l face mai eficient, mai transparent și mai echitabil până în 2024 legislației de extindere a impozitării ecologice" și jalonului 237 "Sistem informatic care permite implementarea unui model automat de evaluare a proprietăților".

Inițiativa Ministerului Transporturilor și Infrastructurii (MTI) având în vedere angajamentul asumat potrivit jalonul 59 "Intrarea în vigoare a legislației ce vizează punerea în aplicare a unui nou sistem de taxare bazat pe distanța parcursă pentru vehiculele grele de marfă (camioane) și a unor taxe mai mari de proprietate pentru

cele mai poluante vehicule de pasageri (autoturisme/autobuze/autocare), pe baza principiului „poluatorul plătește” și a principiului impozitării ecologice”, aferent Reformei 1 - Transport sustenabil, decarbonizare și siguranță rutieră din cadrul Componentei 4 – Transport sustenabil din PNRR, și respectiv studiul comparativ realizat cu sprijinul Băncii Mondiale (BM), prin care au fost analizate sistemele de impozitare a proprietății privind mijloacele de transport de pasageri din mai multe state europene și explorate modalități de aplicare a principiului impozitării ecologice

2.2 Descrierea situației actuale

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

* Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, stabilește la art 7, faptul că, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedurile de administrare se realizează în funcție de clasa/subclasa de risc fiscal în care sunt încadrați contribuabilii ca urmare a analizei de risc efectuate de organul fiscal. Astfel, contribuabilii se încadrează în 3 clase de risc, după cum urmează:

- a) contribuabili cu risc fiscal mic;
- b) contribuabili cu risc fiscal mediu;
- c) contribuabili cu risc fiscal ridicat.

Criteriile generale în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc fiscal sunt următoarele:

- a) criterii cu privire la înregistrarea fiscală;
- b) criterii cu privire la depunerea declarațiilor fiscale;
- c) criterii cu privire la nivelul de declarare;
- d) criterii cu privire la realizarea obligațiilor de plată către bugetul general consolidat și către alți creditori.

Încadrarea în aceste clase de risc fiscal se realizează de organul fiscal, însă criteriile generale nu fac referire și la utilizarea instrumentelor de plată fără numerar, la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale ori la informațiile privind faptele înscrise în cazierul fiscal.

*Articolul 92 din Codul de procedură fiscală reglementează regulile privind declararea în inactivitate a contribuabililor/plătitorilor precum și regulile de reactivare a acestora. Astfel contribuabilul/plătitorul persoană juridică sau orice entitate fără personalitate juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) nu își îndeplinește, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege;
- b) se sustrage controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;
- c) organul fiscal central constată că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat;
- d) inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;
- e) durata de funcționare a societății este expirată;
- f) societatea nu mai are organe statutare;
- g) durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

Efectele inactivității, astfel cum rezultă din dispozițiile Codului fiscal vizează, în principal, următoarele aspecte:

- Contribuabilii care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate [art. 11 alin. (6) din Codul fiscal].

- Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului, potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare [art. 11 alin. (7) din Codul fiscal].

- Nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv, cu excepția celor reprezentând achiziții de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014 [art. 25 alin. (4) lit. j) din Codul fiscal].

- Înscrierea în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale este condiționată și de starea de inactivitate, în sensul că nu se înregistrează în acest registru entitățile/unitățile de cult care, la data depunerii cererii de înscriere, a fost declarate inactive [art. 25 alin. (4¹) lit. e) din Codul fiscal].

Un alt efect al stării de inactivitate este înscrierea în cazierul fiscal al persoanei juridice sau entității fără personalitate juridică declarate inactivă, cât și al reprezentanților legali sau reprezentanților desemnați ai acestora a inactivității fiscale, declarată potrivit legii, cu excepția inactivității fiscale declarate ca urmare a înscrierii inactivității temporare la registrul comerțului [art. 4 alin. (4) lit. c) coroborat cu alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, cu modificările și completările ulterioare].

Este de menționat că, potrivit art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 cazierul fiscal se utilizează în scopul prevenirii și combaterii evaziunii fiscale, precum și al eficientizării de către organele fiscale a procesului de administrare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat datorate de către contribuabili, prin asigurarea accesului la informații care relevă modul de respectare a legislației fiscale, contabile, vamale și a disciplinei financiare de către contribuabili.

Potrivit datelor furnizate de ANAF, în prezent sunt înregistrați 462.730 contribuabili/plătitori inactivi, din care cu obligații fiscale neachitate 120.322 de contribuabili/plătitori. (3,53 mld. lei). Este de precizat că în starea de inactivitate se află 292.330 contribuabili/plătitori de mai mult de 5 ani, 61.811 în stare de inactivitate între 3-5 ani, și sub 3 ani 108.589 contribuabili/plătitori.

* În prezent, Codul de procedură fiscală, reglementează la Titlu VII - Colectarea creanțelor fiscale, pentru contribuabilii care se află în dificultate financiară posibilitatea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale restante, reglementată la Capitolul IV, precum și o procedură simplificată respectiv eșalonarea la plată, în formă simplificată, reglementată la Capitolul IV¹.

Astfel, eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale reglementată la Capitolul IV din Codul de procedură fiscală, permite:

- eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale pe o perioadă de maxim 5 ani, situație în care debitorul beneficiază și de amânarea la plată în vederea anulării/reducerii penalităților de întârziere/nedeclarare, în condițiile acestui act normativ. În acest caz, debitorii trebuie să constituie garanții care să acopere sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată (nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere), plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată. La finalizarea eșalonării, respectiv atunci când sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile de menținere a eșalonării la plată, debitorul beneficiază de anularea penalităților de întârziere amânate la plată (0,01% pentru fiecare zi de întârziere) respectiv reducerea cu 75% a penalităților de nedeclarare (0,08% pentru fiecare zi de întârziere);
- eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale pe o perioadă de cel mult 1 an în cazul debitorilor cu risc fiscal mic, caz în care trebuie să constituie o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face

obiectul eşalonării la plată, precum şi a penalităţilor de întârziere/nedeclarare ce pot face obiectul amânării la plată. În acest caz, pe lângă penalităţile de întârziere se amână la plată în vederea anulării şi un procent de 50 % din dobânzi;

- eşalonarea la plată a obligaţiilor fiscale pe o perioadă de maxim 5 ani, în situaţia în care debitorul deţine bunuri în proprietate dar acestea sunt insuficiente pentru a constitui garanţiile prevăzute de lege. În acest caz, penalităţile de întârziere nu se amână la plată, se includ în eşalonare şi nu se anulează;
- eşalonarea la plată a obligaţiilor fiscale pe o perioadă de maxim 6 luni, pentru situaţia în care debitorul nu deţine bunuri în proprietate şi nu poate constitui niciun fel de garanţie. În acest caz penalităţile de întârziere nu se amână la plată, se includ în eşalonare şi nu se anulează.

Este de menţionat că, potrivit art. 184 alin. (6), eşalonarea la plată nu se acordă pentru:

- a) obligaţiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări care şi-a pierdut valabilitatea;
- b) obligaţiile fiscale care au scadenţa şi/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;
- c) obligaţiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidenţa art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;
- d) obligaţiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condiţiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eşalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eşalonare a obligaţiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum şi a obligaţiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înştiinţare de plată privind obligaţiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum şi deciziile referitoare la obligaţiile fiscale accesorii aferente;
- e) obligaţiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat;
- f) obligaţiile fiscale care reprezintă accize.

Potrivit datelor furnizate de ANAF, la data de 31.05.2025, se aflau în derulare eşalonări la plată, din care:

- eşalonare clasică acordată unui număr de 8.159 debitori;
- cu risc fiscal mic acordată unui număr de 367 debitori.

Valoarea totală a arieratelor eşalonate la plată, inclusiv accesorii, fiind de:

- 4.931,18 milioane lei în cazul eşalonării clasice;
- 110,38 milioane lei în cazul eşalonării la plată cu risc fiscal mic.

Este de menţionat că, în prezent, potrivit art. 194 alin. (1), literele e) şi f) din Codul de procedură fiscală, pentru a se menţine eşalonarea la plată contribuabilul trebuie să achite obligaţiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată şi care nu fac obiectul eşalonării la plată, precum şi creanţele stabilite de alte organe decât organele fiscale şi transmise spre recuperare organelor fiscale, precum şi amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somaţii după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somaţiei sau până la finalizarea eşalonării la plată în situaţia în care termenul de 180 de zile se împlineşte după data stingerii în totalitate a obligaţiilor fiscale eşalonate la plată, cu excepţia situaţiei în care contribuabilul a solicitat modificarea eşalonării la plată potrivit art. 195 din acelaşi act normativ.

* O măsură alternativă, pentru contribuabili este aceea a accesării eşalonării la plată, în formă simplificată, care se acordă pentru obligaţiile fiscale principale şi accesorii restante a căror vechime este de maximum 12 luni anterioare datei depunerii cererii şi nestinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

În acest caz, procedura și documentele depuse de debitori sunt simplificate, în sensul că se acordă eșalonare numai în baza unei cereri, fără a fi depuse alte documente.

* În temeiul art.247 alin. (3¹) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, procedura de vânzare la licitație prin mijloace electronice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central.

Prin art. 250 se reglementează procedura de derulare a licitațiilor, care se organizează cu participarea fizică, la sediile organelor de executare.

Regulile astfel reglementate sunt aplicabile doar în contextul licitațiilor organizate în astfel de condiții, ori în contextul digitalizării activității ANAF, pentru implementarea proiectului finanțat prin PNRR, respectiv a proiectului „Digitalizarea activității de valorificare – Informatizarea și eficientizarea activității de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și a bunurilor sechestrate în activitatea de executare silită a creanțelor bugetare”, aferent Jalonului 218 - I1. Creșterea conformării voluntare a contribuabililor prin dezvoltarea serviciilor digitale, se impune adaptarea legislației actuale astfel încât valorificarea bunurilor prin licitație să se realizeze prin mijloace electronice.

Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare

Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, reglementează la cap. I Instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare restante la data de 31 decembrie 2021.

Măsura a avut ca scop revitalizarea și evitarea deschiderii procedurii insolvenței a contribuabililor care aveau disfuncționalități de natură structurală, fiind creată posibilitatea restructurării fiscale a datoriilor pe care le-au acumulat debitorii, în decursul timpului și nu au avut posibilitatea să le achite.

Restructurarea obligațiilor bugetare poate fi constituită din una sau mai multe măsuri, însă una dintre aceste măsuri trebuie să fie reprezentată de înlesnirea la plata obligațiilor bugetare. Astfel, măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare care pot fi propuse prin planul de restructurare sunt următoarele:

a) înlesniri la plata obligațiilor bugetare. Prin înlesniri la plata obligațiilor bugetare, se înțelege plata eșalonată a obligațiilor bugetare principale, precum și amânarea la plată a accesoriilor și/sau a unei cote din obligațiile bugetare principale, în vederea anulării.

b) conversia în acțiuni a obligațiilor bugetare principale, în condițiile reglementate la art. 264 din Codul de procedură fiscală;

c) stingerea obligațiilor bugetare principale prin darea în plată a unor bunuri imobile ale debitorului, potrivit dispozițiilor art. 263 din Codul de procedură fiscală;

d) anularea unor obligații bugetare principale.

Actul normativ prevede posibilitatea debitorului să depună o singură cerere de modificare/menținere a înlesnirii la plată într-un an calendaristic sau, după caz, într-o fracțiune de an calendaristic.

Potrivit datelor furnizate de ANAF, în prezent beneficiază de restructurarea obligațiilor fiscale un număr de 535 contribuabili, cu valoarea totală a arieratelor de 7.272,21 milioane lei. De asemenea reiese că sunt cazuri în care debitorii nu achită obligațiile fiscale/bugetare urmare a depunerilor în cascadă a cererilor de modificare /menținere a înlesnirii la plată astfel încât să extindă termenele de plată.

Cesiunea părților sociale

Potrivit cadrului legal actual cesiunea părților sociale ale asociatului unei societăți cu răspundere limitată care deține controlul societății se poate realiza indiferent dacă societatea în cauză figurează cu obligații de plată la bugetul general consolidat administrat de organul fiscal central.

Capitalul social

Începând cu anul 2020, prin Legea nr. 223/2020 pentru simplificarea și debirocratizarea transferului de părți sociale și a vărsării capitalului social prin modificarea Legii societăților nr. 31/1990, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unei societăți cu răspundere limitată (SRL), care reprezintă majoritatea covârșitoare a societăților comerciale în România, a fost eliminată limita minimă a capitalului social subscris și vărsat de către aceste societăți la înființarea lor (care era nesemnificativă oricum – 200 lei), efectul fiind acela că acum nivelul minim al capitalului social este de 1 leu.

Potrivit Legii nr.31/1990, în cazul societăților cu răspundere limitată asociații acestora răspund în limita capitalului social subscris, respective un leu la această dată. Ca efecte ale acestui fapt, se identifică următoarele:

- (i) nu există niciun element de natură financiară care să responsabilizeze persoanele care înființează o societate în scopul desfășurării unor afaceri mai mici sau mai mari, față de partenerii economici și sociali, nefiind impus nici măcar un vărsământ minim de capital care să acopere cel puțin cheltuielile de înființare ale societăților;
- (ii) se încurajează înființarea unui număr mare de societăți doar în scopul fraudării partenerilor de afaceri și a statului, care intră pe piață și tranzacționează direct pe datorii și fără a exista posibilități reale și eficiente de atragerea răspunderii administratorilor și asociaților pentru recuperarea creanțelor în cazul falimentului ;
- (iii) nu exista nicio răspundere față de creditorii pentru prejudiciile create acestora decât în cazul în care aceștia au reușit în instanțele de judecată să dovedească intenția de neplată a datoriilor, după foarte mulți ani, în cazuri rare și nesemnificative.

Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată.

Având în vedere fenomenul de fraudă și evaziune fiscală care se manifestă în România și pornind de la necesitatea dezvoltării unor instrumente de verificare a realității operațiunilor economice, evidențiate în documente de livrare/achiziție, în vederea creșterii gradului de colectare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații datorate bugetului general consolidat al statului, a fost necesară adoptarea unui act normativ prin care să se asigure întărirea disciplinei financiare, ca important instrument de combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale, prin stabilirea unei trasabilități a fluxurilor bănești prin operațiuni bancare, întrucât operațiunile economice reflectate prin tranzacții bancare pot fi urmărite cu ușurință de autoritățile fiscale, pe când tranzacțiile cash scapă acestui control. Rolul acestor măsuri este scoaterea la vedere a tranzacțiilor făcute în prezent cu plata în numerar care, în fapt, reprezintă venituri impozabile, în foarte multe cazuri, nedeclarate.

Astfel, a fost adoptată Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Pentru realizarea obiectivelor urmărite prin promovarea acestui act normativ, în legea sus-menționată au fost incluse prevederi referitoare la limitarea operațiunilor în numerar.

În urma controalelor efectuate de organele ANAF s-a constatat faptul că acestea nu au avut efectul scontat întrucât, în prezent, există un număr mare de operatori economici care nu au deschis un cont bancar și care încă mai folosesc numerarul ca instrument de plată.

Având în vedere aceste aspecte, în vederea eficientizării activității privind încasarea veniturilor bugetare, este necesară realizarea unor intervenții legislative care să conducă la diminuarea operațiunilor cu numerar efectuate de persoanele juridice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Prin Legea nr. 406/2023 a fost extinsă sfera subiecților ce intră sub incidența OUG 193/2002 prin instituirea în sarcina persoanelor fizice sau juridice prevăzute la art. 4 din Legea nr. 265/2022 a obligației de a asigura

implementarea și de a accepta cel puțin un instrument de plată fără numerar.

Or, potrivit alin. (3) al art. 1 din OUG nr. 193/2002 persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și cu ridicata, așa cum acestea sunt definite de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, precum și cele care desfășoară activități de prestări de servicii, care realizează în cursul unui an încasări în numerar cu o valoare mai mare de 50.000 lei, au obligația să accepte ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice.

Astfel, în reglementarea actuală, la art. 1 din OUG 193/2002 există o suprapunere parțială a dispozițiilor alin. (1²) cu cele ale alin. (3), respectiv norma introdusă la alin. (1²) cuprinde și persoanele juridice vizate de alin. (3), dar pentru care este reglementat un prag de 50.000 lei, neaplicabil în cazul ipotezei de reglementare de la alin. (1²).

În aceste condiții, având în vedere că:

- din expunerea de motive a Legii nr. 406/2023, rezultă că introducerea alin. (1²) a avut ca scop impulsivarea utilizării mijloacelor moderne de plată de către comercianții care operează pe teritoriul României;
 - extinderea sferei subiecților ce intră sub incidența legii este o măsură ce ar putea contribui la combaterea evaziunii fiscale prin stabilirea trasabilității fluxurilor bănești prin operațiuni bancare,
 - pragul de 50.000 de lei prevăzut la alin. (3) pentru o parte dintre categoriile de persoane juridice enumerate și la alin. (1²) este de natură să creeze dificultăți în aplicarea legii,
- pentru a se evita suprapunerea acestor reglementări, pentru clarificarea normei și pentru a oferi posibilitatea posesorilor de carduri, de a utiliza acest mijloc de plată la un număr mai mare de operatori economici, este necesară amendarea actului normativ.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare

Titlul II - Impozitul pe profit

1. În cadrul dialogului cu mediul de afaceri, au fost primite numeroase solicitări de la organizații patronale reprezentative pentru mediul de afaceri dar și contribuabili individuali (de exemplu adresa Camerei Americane de Comerț în România – AmCham, Asociației Companiilor de Distribuție de Bunuri din România, Consiliul Investitorilor Străini, Melinda – Impex Steel S.A, Asociația Oamenilor de Afaceri din România, Metro AG, Ambasada României în Republica Coreea (pentru Grupul Hyosung Coreea), Bioeel, Purem Oradea S.R.L, etc) de eliminare a impozitului minim pe cifra de afaceri.

IMCA a fost instituit începând cu 1 ianuarie 2024/anul modificat care începe în anul 2024, în cazul plătitorilor de impozit pe profit, care au realizat în anul precedent, o cifră de afaceri peste 50.000.000 euro și care în anul de calcul determină un impozit pe profit, cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, mai mic decât impozitul minim pe cifra de afaceri.

În principal, pentru acest sistem de impozitare mediul de afaceri evidențiază următoarele:

- o înseamnă o impozitare disproporționată a marilor contribuabili care pune în pericol creșterea economiei, cu riscul ca unele companii să își limiteze activitatea în țara noastră din cauza rentabilității reduse sau să migreze în alte țări ale Uniunii Europene;
- o pierderea competitivității în raport cu alte state, întrucât o astfel de impozitare a cifrei de afaceri este aproape inexistentă în țările dezvoltate (a se vedea sondajul FIC – Business Sentiment Index);

o existența la nivelul OCDE a Pilonului 2, transpus în legislația națională prin Legea nr.431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, care este o formulă potrivită de a reduce riscul erodării bazei impozabile și al transferurilor de profit la nivelul grupurilor de întreprinderi multinaționale;

o de exemplu, sectorul distribuțiilor de bunuri este unul din sectoarele cele mai afectate, având în vedere rata de profitabilitate foarte scăzută, între 0,47% și 3%, consecințele fiind închiderea unor afaceri, concedieri ale salariaților, eliminarea investițiilor, diminuarea activității, etc

În acest context, pentru stimularea realizării de investiții și îmbunătățirea competitivității se propune eliminarea IMCA, începând cu anul 2026.

2. În cadrul Programului de Guvernare, una dintre măsurile avute în vedere pentru creșterea veniturilor la bugetul de stat și combaterea evaziunii fiscale este cea referitoare la reducerea deductibilității pentru categorii de cheltuieli care facilitează diminuarea profitului (de exemplu, cheltuieli de consultanță a companiilor-mamă pentru sucursale etc.).

Luând în considerare bunele practici aplicabile în alte state (Polonia, Ungaria, SUA, etc), se propune ca pentru contribuabilii care depășesc un anumit procent cu cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, în raport cu totalul cheltuielilor, aceste cheltuieli efectuate cu persoane afiliate nerezidente să fie considerate nedeductibile la calculul rezultatului fiscal, cu anumite excepții.

Titlul IV - Impozitul pe venit

1. În prezent, în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente, altele decât venituri din profesii libere, pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfășurării activității, nivelul normei de venit pentru fiecare activitate desfășurată de contribuabil nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București au următoarele obligații:

a) stabilirea nivelului normelor de venit;

b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica, precum și a coeficienților de corecție stabiliți prin consultarea consiliilor județene/Consiliului General al Municipiului București, după caz.

2. În prezent, printre activitățile independente pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit se regăsește și activitatea de “Închiriere de camere în scop turistic”, conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 925/2017 privind aprobarea Nomenclatorului activităților independente pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, activități desfășurate de contribuabilii care realizează venituri din activități de producție, comerț, prestări de servicii, cu modificările ulterioare. Contribuabilii care obțin astfel de venituri pot opta pentru determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza contabilității în partidă simplă.

Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

De asemenea, potrivit prevederilor legale în vigoare, în categoria veniturilor din cedarea folosinței bunurilor se cuprind și veniturile obținute de către proprietar din închirierea în scop turistic a unui număr de camere cuprins între unu și 5 camere inclusiv, în cursul unui an fiscal, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, pentru care se datorează impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

Nivelul normelor anuale de venit, pe categorii de localități, în funcție de amplasamentul locuinței, se stabilește prin ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului.

Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului transmite anual Agenției Naționale de Administrare Fiscală nivelul normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica.

Închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice reprezintă oferirea posibilității de ședere pentru o perioadă de minimum 24 de ore și maximum 30 de zile într-un an calendaristic oricărei persoane care călătorește în scop turistic în afara mediului său obișnuit de viață.

În cazul depășirii numărului de 5 camere de închiriat în cursul anului fiscal, în anul fiscal următor determinarea venitului net se realizează în sistem real, veniturile fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente.

Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

În situația în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului.

Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea și care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile. Totodată, aceștia au obligația, pentru fiecare an fiscal, să completeze și să păstreze fișa capacității de cazare, astfel încât să permită identificarea și controlul, de către organul fiscal competent, a informațiilor utilizate la completarea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice.

Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat "Fișa capacității de cazare" se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

În situația în care contribuabilii care au realizat într-un an fiscal venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de peste 5 camere închiriate în scop turistic, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, determină, în anul fiscal următor, venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, și au obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.

3. Potrivit legislației în vigoare, veniturile sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, efectuate prin entitățile prevăzute de lege, se impun la fiecare transfer/operațiune prin reținere la sursă astfel:

a) în cazul titlurilor de valoare:

(i) prin aplicarea unei cote de 1% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost

dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

b) în cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate:

(i) prin aplicarea unei cote de 1% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii.

Totodată, în cazul câștigului net anual din transferul titlurilor de valoare și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, care nu sunt efectuate prin entitățile prevăzute de lege, precum și din transferul aurului de investiții, în prezent cota de impozitare este de 10%.

4. În prezent în cazul veniturilor din transferul de monedă virtuală, impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra câștigului din transferul de monedă virtuală, determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.

Titlul V - Contribuții sociale obligatorii

În prezent, persoanele fizice care în anul fiscal au realizat venituri din activități independente, din una sau mai multe surse, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază anuală de calcul egală cu suma rezultată prin cumularea venitului net anual realizat/brut sau normei anuale de venit, respectiv a normei anuale de venit ajustate, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară.

În situația în care baza anuală de calcul, cumulată din una sau mai multe surse de venit, este mai mică sau egală cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară, persoanele fizice care în cursul anului fiscal obțin exclusiv venituri din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care calcularea, reținerea, plata și declararea contribuției de asigurări sociale de sănătate a fost efectuată de plătitorii de venituri, nu au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul egale cu venitul brut, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară. Contribuabilii au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate, la termenele și în condițiile prevăzute la Titlul IV - Impozitul pe venit, dacă au realizat în cursul anului fiscal venituri din activități independente pentru care contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă de către plătitorii de venituri este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară.

Titlul IX – Impozite și taxe locale

În PNRR s-a prevăzut în sarcina MF, în cazul jalonului 205, efectuarea, cu sprijinul asistenței tehnice, al serviciilor de consiliere și de consultanță, o analiză a modului în care poate fi îmbunătățită structura

sistemului fiscal/legislației fiscale din România astfel încât sistemul fiscal să contribuie la promovarea și menținerea unei creșteri economice durabile, cu accent și pe eliminarea treptată a stimulentei fiscale și a lacunelor fiscale în ceea ce privește impozitul pe proprietate (și anume impozitele locale) și - orientarea regimului fiscal către aplicarea de taxe ecologice, ținând seama de impactul de redistribuire a veniturilor al acestei măsuri.

De asemenea, în cazul jalonului 207 având ca și indicator ”Dispoziție legală care indică intrarea în vigoare a cadrului legislativ privind reducerea și/sau eliminarea stimulentei fiscale și extinderea impozitării ecologice” s-a prevăzut că noua lege va modifica Codul fiscal prin punerea în aplicare a recomandărilor rezultate în urma revizuirii sistemului fiscal (a se vedea jalonul 205) pentru a se asigura că sistemul fiscal contribuie la promovarea și menținerea unei creșteri economice durabile. Aceste modificări vor fi introduse treptat până în ianuarie 2024.

Dispoziție legală care indică intrarea în vigoare a cadrului legislativ privind reducerea și/sau eliminarea stimulentei fiscale și extinderea impozitării ecologice.

Potrivit recomandărilor BM, ca parte a asistenței tehnice acordată MF este necesară o limitare strictă a facilităților fiscale de la impozitele pe proprietate la cele destinate persoanele cu venituri mici sau persoanele în vârstă, clădirilor guvernamentale și unei game cât mai limitate de organizații de utilitate publică, context în care este necesar să se efectueze cu privire la acestea o reevaluare periodică și o analiză cost-beneficiu.

Ca regulă generală potrivit prevederilor Titlului IX – Impozite și taxe locale din Codul fiscal, orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România, teren situat în România sau un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România, datorează anual impozit pentru fiecare dintre acestea, însă se prevede în același timp și cu privire la o serie de excepții, fiind instituite în acest sens mai multe scutiri/reduceri care se acordă fie de drept (este reglementată în mod expres acordarea) fie opțional, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București (autoritățile locale decid dacă acordă scutiri/reduceri în anumite alte situații).

Totodată, în ceea ce privește jalonul 237, având ca și indicator ”Sistem informatic operațional”, s-a prevăzut ”Sistem informatic dezvoltat și operațional pentru evaluarea proprietăților care fac obiectul impozitelor pe proprietate. Aceste valori se vor utiliza pentru a determina baza fiscală pentru impozitarea proprietăților în cazul în care această abordare va fi disponibilă (cum ar fi suficiente tranzacții disponibile pentru modelul de evaluare automatizat).

În prezent, art. 470 din Codul fiscal reglementează calculul impozitului pe mijloacele de transport în funcție de criteriul capacitate cilindrică, cu excepția celor ce intră sub incidența prevederilor Directivei 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri.

În cadrul Reformei 1 ”Transport sustenabil, decarbonizare și siguranță rutieră”, respectiv în cadrul sub-măsurii Decarbonizarea rutieră în conformitate cu principiul ”poluatorul plătește”, aferentă acestei reforme este descrisă modalitatea prin care reforma în cauză își va atinge obiectivul. Astfel, un pachet legislativ va pune în aplicare un nou sistem de impozitare conform principiului ”poluatorul plătește” și altor principii de impozitare ecologică. Pachetul va include (i) taxarea în funcție de distanță pentru vehiculele grele de marfă (camioane și altele) și (ii) scheme de stimulare a reînnoirii parcului auto (în special autoturisme/autobuze/autocare), prin scheme de casare, combinate cu măsuri de taxe de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri. Noul sistem de taxare va fi implementat în mod nediscriminatoriu și va include:

- nivelul specific al taxelor în funcție de distanța parcursă și criterii clare pentru taxarea vehiculelor grele în conformitate cu principiul ”poluatorul plătește”;
- stimulente pentru vehicule și moduri de transport nepoluante/cu emisii scăzute;

- un sistem de descurajare a utilizării celor mai poluante vehicule, inclusiv prin măsuri fiscale/financiare, prin intermediul nivelurilor taxelor de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri;
- utilizarea veniturilor pentru a sprijini întreținerea drumurilor și noi investiții în transportul sustenabil;
- transferul a 10 % din traficul rutier (călători și mărfuri) către transportul feroviar, între 2020 și 2026;
- calendarul pentru operaționalizarea deplină a sistemului de taxare până în T2-2026.

MTI a realizat cu sprijinul BM un studiu privind definirea unei scheme de impozitare a vehiculelor de pasageri legate de emisiile de CO₂ din România, cu scopul de a sprijini implementarea jalonului 59 din PNRR, respectiv pentru a răspunde nevoii de fundamentare a unei propuneri de modificare a actualelor prevederi ale Codului fiscal, act normativ care reglementează impozitul pe mijloacele de transport. Acest studiu a analizat "impozitarea aplicată în cazul deținerii în proprietate a vehiculelor de pasageri" și a vizat, în special, aspecte specifice, precum:

- a) comparație între sistemele de impozitare existente în alte state europene, unde deja se aplică principiul impozitării ecologice;
- b) modelarea datelor obținute și identificarea opțiunilor/scenariilor posibil a fi implementate în România.

Luând în considerare cele de mai sus, pentru îndeplinirea cerinței de a introduce în cadrul normativ "un sistem de descurajare a utilizării celor mai poluante vehicule, inclusiv prin măsuri fiscale/financiare, prin intermediul nivelurilor taxelor de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri" se consideră astfel a fi necesară modificarea prevederilor art. 470 din Codul fiscal.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și con-solidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății

În anul 2022 a fost adoptată Ordonanța Guvernului nr. 16 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, prin care s-a propus și un nou mod de calcul a valorii impozabile pentru clădirile rezidențiale/nerezidențiale pe baza valorilor cuprinse în Studiile de piață referitoare la valorile orientative privind proprietățile imobiliare din România.

Procesul de trecere la sistemul de impozitare a proprietății bazat pe valoarea de piață în forma prevăzută prin Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 a relevat existența unor neajunsuri, părțile interesate (ex.: asociațiile administrației publice locale, Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România -ANEVAR și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România - UNNPR) manifestând îngrijorări în ceea ce privește aplicarea în practică.

La momentul adoptării prin lege a Ordonanței Guvernului nr. 16/2022, dispozițiile conținute cu privire la Titlul IX -Impozite și taxe locale din Codul fiscal au fost prorogate, stabilindu-se ca acestea să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2025 potrivit prevederilor art. I pct. 19 din Legea nr. 370/2022, o măsură similară fiind luată și ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și consolidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății, termenul fiind prorogat până la data de 1 ianuarie 2026.

Tot prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 au fost luate măsuri și în ceea ce privește înființarea în cadrul MF a structurii de specialitate pentru implementarea procesului de evaluare a proprietăților imobiliare în scop fiscal, precum și cu privire la conectarea la anumite sisteme informatice/platforme hardware și software conținând date și informații cu privire la proprietățile imobiliare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 privind unele măsuri pentru gestionarea și evidențierea veniturilor curente ale bugetului public prin implementarea unor proiecte de digitalizare

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 s-a reglementat cu privire la implementarea unor sisteme informatice, precum și în ceea ce privește asigurarea interoperabilității volumelor de tip big data furnizate prin acestea, respectivele sisteme informatice fiind astfel considerate de interes strategic național, situație în care s-ar regăsi și Sistemul național integrat de gestionare în scop fiscal a datelor și informațiilor despre bunurile imobile din România, denumit RO e-Proprietate.

În prezent, netransmiterea, transmiterea cu întârziere, transmiterea incorectă și/sau incompletă de către organele fiscale locale la Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) a informațiilor privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există obligația declarării conform Codului fiscal, inclusiv cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale, constituie contravenție, dacă fapta nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii, infracțiune și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc (ONJN) este instituția publică responsabilă cu reglementarea, supravegherea și controlul activităților din domeniul jocurilor de noroc, un sector economic cu impact semnificativ asupra veniturilor bugetare, dar și cu un grad ridicat de risc privind integritatea, prevenirea corupției și respectarea cadrului legal.

În prezent, legislația aplicabilă nu prevede, în mod expres, obligația ca personalul din cadrul ONJN, atât la momentul recrutării, cât și pe parcursul exercitării funcției publice, să fie supus unei evaluări psihologice complexe și unei evaluări a nivelului de integritate. Această lipsă generează riscul ca în instituție să poată accede sau să rămână persoane care nu au profilul psihologic adecvat, nu pot gestiona corespunzător presiunea asociată activității și prezintă vulnerabilități ce pot afecta integritatea profesională.

Prin Hotărârea Parlamentului nr. 25 din 23 iunie 2025 pentru acordarea încrederii Guvernului, la Anexa nr. 2 reprezentând Programul de guvernare 2025 – 2028, rubrica „Reforme/Reorganizări/Comasări” pe aria sectorială „FINANȚE”, pct. 5 „Reforma pentru creșterea încrederii contribuabililor în serviciile fiscale”, lit. iii) este prevăzută măsura privind „utilizarea de bodycam de către inspectorii antifraudă și de către personalul vamal în cadrul operațiunilor de control”.

La nivelul legislației primare aplicabilă domeniului vamal, respectiv: Legea nr. 268/2021 privind înființarea Autorității Vamale Române, OUG nr. 10/2004 privind statutul personalului vamal, Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, nu există o reglementare specifică utilizării bodycam și fixare foto-audio-video. Totodată, la nivelul Autorității Vamale Române au fost achiziționate un număr de 70 de autospeciale de intervenție în cadrul Sistemului național RO e-Sigiliu dintre care 58 au în dotare un sistem de camere LPR, recunoaștere automată a plăcuțelor de înmatriculare, precum și capacitate de înregistrare video, respectiv audio și a căror folosire implică modificarea legislației în regim de urgență.

În cadrul ANAF există structuri strategice, adică direcții cu rol important în planificare, coordonare, control, executare silită, dezvoltare strategică și decizie la nivel instituțional organizate la nivel central, cu rol de coordonare și monitorizare a activităților care se desfășoară inclusiv la nivel teritorial.

În prezent, conform dispozițiilor OUG nr. 74/2013, cu modificările și completările ulterioare, ocuparea funcțiilor publice specifice din cadrul structurii de antifraudă fiscală - Direcția generală antifraudă fiscală (DGAF) - se face ”cu condiția obținerii avizului psihologic și a avizului psihologic de integritate ca urmare a promovării evaluărilor psihologice complexe, precum și a evaluărilor de integritate realizate prin intermediul unităților specializate atestate în condițiile legii”. Persoanele care ocupă funcțiile publice specifice (atât conducere cât și execuție) sunt supuse anual sau la solicitarea ANAF, dar nu mai mult de două

ori într-un an calendaristic, evaluărilor psihologice, precum și a evaluărilor de integritate. Costurile acestor evaluări se suportă din bugetul Agenției.

Totodată, conform art. 5, alin. (1) din același act normativ, ”personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală care ocupă funcții publice specifice poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit”. Din textul actului normativ, reiese că personalul antifraudă cu funcții publice specifice nu are în dotare înregistratoare audio-video portabile de tip body camera.

În ceea ce privește celelalte funcții publice generale din cadrul ANAF, acestea sunt supuse reglementărilor generale legate de ocuparea funcției publice, respectiv cele din Codul administrativ [art. 465, alin. (1), lit. d) și e)], cât și a celor de medicina muncii, prevăzute de legislația în vigoare (Hotărârea de Guvern nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare). Astfel, conform dispozițiilor legale în vigoare, avizul psihologic este obligatoriu doar la ocuparea prin concurs a tuturor funcțiilor publice, iar în ceea ce privește funcțiile specifice aferente structurii de antifraudă fiscală, acestea sunt supuse anual sau la solicitarea ANAF, dar nu mai mult de două ori într-un an calendaristic, evaluărilor psihologice, precum și a evaluărilor de integritate, conform prevederilor OUG nr. 74/2013 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Comerțul electronic a devenit o parte esențială a modului în care consumatorii își fac achizițiile online. Potrivit datelor publicate de Comisia Europeană, aproximativ 70% dintre europeni cumpără în mod regulat produse de pe internet, atât din magazinele online ale comercianților, cât și prin platforme de tip marketplace.

În ultimii ani, volumul pachetelor cu valoare redusă care intră în Uniunea Europeană a cunoscut o creștere explozivă. Conform datelor de supraveghere ale UE, în 2024 au fost importate 4,6 miliarde de astfel de articole, aproape dublu față de 2023 (2,4 miliarde) și de peste trei ori mai mult decât în 2022 (1,4 miliarde). Aceasta înseamnă până la 12 milioane de colete mici pe zi.

În 2024, 91% dintre toate livrările de comerț electronic cu valoare de până la 150 EUR proveneau din China, volumul acestora crescând de la 1,9 miliarde în 2023 la 4,17 miliarde în 2024. Acest salt spectaculos este strâns legat de expansiunea fulgerătoare a unor platforme online, care au atras peste 75 de milioane de utilizatori în UE în doar câteva luni. Sprijinite de publicitate agresivă, prețuri foarte mici, considerate de “dumping” și livrare ultra-rapidă ce utilizează infrastructura UE, aceste piețe online au amplificat cererea pentru bunuri cu valoare redusă, transformându-le într-un fenomen de amploare la nivel european.

De la introducerea regulilor simplificate de introducere a coletelor cu valoare redusă în Uniunea Europeană, evoluția numărului de colete livrate în România cu origine din spațiul extracomunitar a crescut de peste 50 de ori, de la câteva mii de colete pe zi, până la peste 200.000 de colete livrate zilnic. Conform datelor gestionate la nivelul ANAF, în 2025 se estimează că vor intra în România aproximativ 78 de milioane de colete non-UE sub pragul de 150 euro, segment scutit în prezent de taxe vamale, cu o valoare medie de 50 euro/colet.

Această situație generează o serie de efecte negative asupra economiei, mediului și cetățenilor/locuitorilor din România, cum ar fi:

1. Costuri de mediu datorate volumului mare de activitate de distribuție auto la nivel național a coletelor precum și cu deșeurile rezultate din acestea.
2. Suprasolicitarea autorităților vamale: Volumul mare de colete provenite din spațiul extracomunitar necesită resurse semnificative pentru procesare și control, fără a genera venituri proporționale. Costurile pentru gestionarea supraîncărcării logisticii necesare pentru gestionarea acestor livrări care au crescut de peste 50 ori în ultimii 5 ani.

3. Concurență neloială: Retailerii locali, care respectă toate obligațiile fiscale și de conformitate, sunt dezavantajați în fața platformelor extracomunitare care beneficiază de scutiri și costuri reduse.

4. Risc crescut de produse neconforme: Lipsa unui control riguros poate permite intrarea pe piață a unor produse care nu respectă standardele UE de siguranță și calitate. Statul are costuri legate de protecția consumatorilor privind atât neconformitatea produselor achiziționate, adresarea pericolelor la care sunt expuși consumatorii inclusiv tratarea acestora dar și privind activitatea de combatere a contrafacerii.

5. Costuri directe datorate evaziunii fiscale comise de furnizori externi nerezidenți fiscali în România și care nu pot fi ușor combătuți.

6. Pierderea de venituri bugetare: Scutirea de taxe vamale pentru coletele sub 150 euro conduce la pierderi semnificative pentru bugetul de stat. De asemenea, desfășurarea întregului lanț logistic (comercializare, ambalare, expediere și facturare) în spațiul extracomunitar generează un impact negativ direct asupra economiei naționale, întrucât România, ca stat membru UE, pierde oportunități importante de încasări bugetare și de stimulare a economiei locale. Deteriorarea semnificativă a comerțului național cu bunuri arată pierderi de 2 mld. EUR/an și concurență neloială prin practicarea unor prețuri de dumping care se bazează pe ocolirea obligației de a plăti taxele și impozitele datorate.

Problematica este recunoscută și sprijinită la nivel UE, Comisia Europeană propune prin comunicarea COM(2025)-37 Parlamentului și Consiliului European o legislație asemanatoare, aferentă e-commerce.

Prin Legea nr. 163/2018 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990, precum și modificarea Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației, a fost introdusă posibilitatea repartizării de către societăți de dividende în cursul anului, cu consecințe asupra situației lor financiare.

În condițiile în care societatea optează pentru repartizarea trimestrială de dividende și, în același timp, împrumută acționarii/asociații, se accentuează efectul negativ asupra disponibilităților acesteia.

Ca urmare, înainte de a acorda acționarilor/asociațiilor eventuale împrumuturi, se impune regularizarea sumelor distribuite anterior sub formă de dividende trimestriale.

În plus, pentru ca măsura propusă să fie eficientă, aceasta trebuie însoțită de măsuri de sancționare.

Potrivit prevederilor cuprinse în legea societăților, distribuirile din profitul contabil sunt condiționate de respectarea unui anumit nivel al capitalului.

Astfel, conform art. 69 din legea societăților, dacă se constată o pierdere a activului net, capitalul social subscris va trebui reîntregit sau redus înainte de a se putea face vreo distribuire de profit.

Având în vedere că la această dată nu există o prevedere legală explicită care să instituie obligativitatea acoperirii în prealabil a pierderii contabile reportate, respectiv a constituirii rezervelor legale/statutare în exercițiul financiar în care se înregistrează profit, sunt cazuri în care societățile acordă prioritate repartizării de dividende, în detrimentul acoperirii pierderii contabile reportate și/sau constituirii rezervelor legale/statutare.

Există, de asemenea, societăți care nu respectă nivelul prevăzut de lege pentru valoarea activului net.

Referitor la majorarea capitalului social, una dintre modalitățile prevăzute de legea societăților are în vedere compensarea unor creanțe lichide și exigibile asupra societății cu acțiuni ale acesteia.

În cazul societăților care au o valoare a activului net sub jumătate din valoarea capitalului social subscris, înregistrează datorii față de acționari/asociați rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia și nu își reconstituie activul în termenul prevăzut de legea societăților, conversia creanțelor

acționarilor/asociațiilor în acțiuni/părți sociale reprezintă o modalitate de reîntregire a capitalului social.

Reglementarea acordării unor garanții în cadrul unor programe guvernamentale și adoptarea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere, bazat pe eficiență și reducerea costurilor la nivelul companiilor de stat

Fondul Român de Contragarantare SA este o instituție financiară specializată, persoană juridică de drept privat, fiind organizată ca societate pe acțiuni ce își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile OUG nr. 23/2009 privind înființarea FRC, precum și cu dispozițiile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, clauzele actului constitutiv și celelalte reglementări legale aplicabile.

Fondul Român de Contragarantare SA (FRC) a fost înființat ca instituție financiară specializată, în urma măsurilor de contracarare a efectelor crizei economico-financiare globale asupra întreprinderilor mici și mijlocii din România, pentru creșterea gradului de securizare a creditelor pentru IMM.

Societatea este administrată în sistem dualist de un Consiliu de Supraveghere format din 7 membri și un Directorat alcătuit din 3 membri.

La momentul înființării și operaționalizării FRC s-a avut în vedere introducerea pe piața românească, în concordanță cu practica și expertiza europeană în domeniu la acel moment, a unui mecanism eficient care să contribuie la îmbunătățirea accesului la finanțare a IMM-urilor prin preluarea unei părți de până la 80% din riscul de credit asociat garantării creditelor și altor instrumente de finanțare a acestora. Obiectul principal de activitate al FRC SA se constituie în contragarantarea garanțiilor acordate de fondurile de garantare, persoane juridice române, pentru creditele și alte instrumente de finanțare obținute de întreprinderile mici și mijlocii de la instituțiile de credit și alte instituții financiare nebancare, autorizate potrivit legii, COD CAEN 6499 – Alte intermediieri financiare n.c.a.

Ulterior înființării, începând cu anul 2018, la obiectul de activitate principal al Fondului Român de Contragarantare SA (FRC), a fost adăugată și activitatea de emitere de garanții în numele și contul statului, în baza mandatului acordat, în cadrul programelor guvernamentale, realizând operațiunile de analiză și acordare a garanțiilor - COD CAEN 6619 (activități auxiliare intermediierilor financiare care nu au fost clasificate în alte clase - numai în măsura în care aceste activități sunt legate de activitățile de garantare).

În cursul anului 2024 Fondul Român de contragarantare a emis garanții în cadrul următoarelor programe guvernamentale: Investeste în tine (în baza OUG nr.50/2018), StudentInvest (în baza OUG nr.95/2022), FamilyStart (în baza OUG nr.95/2022), Garant Construct (în baza OUG nr.24/2022), Imm Invest Plus- componenta Garant Construct (în baza OUG nr.99/2022), Imm Invest Plus- componenta INNOVATION (în baza OUG nr.99/2022), Imm Plus- componenta Construct Plus (în baza OUG nr. 18/2024), Imm Plus- componenta INNOVATION Plus (în baza OUG nr. 18/2024).

În contextul dependenței FRC de programele guvernamentale, pentru a face față plăților de valori mari și neprevăzute, Fondul Român de Contragarantare S.A. (FRC) gestionează în dinamică fluxul de încasări și plăți rezultate din distribuția scadențelor la plasamentele sale.

Contragarantiile aflate în sold la 31.12.2024 sunt în valoare de 9,5 mil lei, din care pentru un număr de 22 de contragarantii în valoare de 8,5 mil lei exista cereri de plată la FNGCMM din partea instituțiilor de credit;

Totodată FRC are un portofoliu de 80 contragaranții aflate în litigiu cu FNGCMM în suma de 22 mil lei.

Din situațiile financiare ale FRC, se poate constata un declin al activității FRC și în ceea ce privește activitatea de contragarantare, activitate Fondului fiind susținută în mare parte din venituri financiare, respectiv plasarea resurselor financiare provenite din capitalul social și iar în ceea ce privește venitul din

activitatea operationala acesta provine exclusiv din comisionul de agent aferent programelor guvernamentale.

Statul Român prin Ministerul Finanțelor este acționarul unic al Băncii de Investiții și Dezvoltare S.A., instituție de credit, înființată prin Hotărârea Guvernului nr.1204/2022 privind constituirea, organizarea și funcționarea Băncii de Investiții și Dezvoltare — S.A., cu modificările și completările ulterioare.

În procesul de operaționalizare a Băncii, Ministerul Finanțelor a beneficiat de asistență tehnică din partea Băncii Mondiale și Băncii Europene de Investiții, beneficiind în continuare de întreg suportul și expertiza Băncii Mondiale.

La solicitarea Ministerului Finanțelor, Banca Mondială a efectuat o evaluare a schemelor de garantare care deservește piața românească (fondurile și programele de sprijin/garantare a creditelor existente în România), în baza unor consultări detaliate purtate în cursul lunii iulie 2024 cu ministere, bănci și instituții financiare publice care implementează diverse programe de sprijin/scheme de garantare.

Raportul de evaluare a fost prezentat Ministerului Finanțelor în cursul lunii decembrie 2024 și include o serie de concluzii și recomandări privind optimizarea atribuțiilor între instituțiile financiare cu rol de dezvoltare care implementează diverse scheme de garantare și de sprijin a economiei. Referitor la Fondul Român de Contragarantare în cadrul Raportului Băncii Mondiale se concluzionează că Fondul nu își mai îndeplinește mandatul inițial, de contragarantare a garanțiilor acordate de fondurile de garantare pentru împrumuturi și alte instrumente de finanțare obținute de IMM-uri de la institutii de credit, iar scopul și modelul său de afaceri ar trebui revizuite, în special în ceea ce privește gestionarea programelor guvernamentale Student Invest și Family Invest. Instrumentul de contragarantare va deveni probabil unul învechit, deoarece instrumentele de garantare de portofoliu oferite de BID vor fi garanții de stat eligibile pentru asigurarea reducerii de capital pentru bănci.

Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Legislația în domeniul insolvenței este esențială pentru funcționarea mediului de afaceri. Procedurile de insolvență asigură lichidarea sau restructurarea ordonată a întreprinderilor sau a întreprinzătorilor aflați în dificultate financiară și economică, iar reglementarea lor echilibrată, cu luarea în considerare a tuturor drepturilor și intereselor în concurs, este definitorie pentru evaluarea riscului investițional și pentru crearea unui climat economic sănătos și credibil.

Din aceste rațiuni, obiectivul eficientizării procedurilor de insolvență și de prevenire a insolvenței a fost permanent în atenția autorităților naționale și, recent, în strategiile de acțiune la nivelul Uniunii Europene.

Legea insolvenței a fost substanțial amendată în anul 2022, pentru îmbunătățirea mecanismelor de prevenire a insolvenței, în contextul transpunerii Directivei (UE) 2019/1023 privind cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare (pe scurt, *Directiva privind restructurarea și insolvența*).

În acest context, a fost introdusă o nouă procedură preventivă, procedura acordului de restructurare, și a fost substanțial modificat regimul concordatului preventiv. În cei aproximativ 3 ani de aplicare a noilor reglementări, au fost identificate unele vulnerabilități, iar o evaluare a acestora și o ajustare legislativă etapizată apar ca fiind necesare pentru a consolida protecția creditorilor și a crea premise pentru un nivel superior de recuperare a creanțelor, inclusiv a creanței bugetare.

Restructurarea timpurie, conceptul propus de Directivă, prezintă avantaje evidente - generează un grad mai mare de recuperare a creanțelor, într-un timp mai scurt, este de natură a reduce costurile recuperării creanțelor, permite rămânerea afacerii în funcțiune, preia, pentru creditorii bugetari, costul

social al unor eventuale insolvențe prin menținerea locurilor de muncă, generarea și achitarea de taxe. Totuși, este esențial ca instrumentele procedurale nou create să fie evaluate periodic, pentru a asigura eficiența funcționării lor și pentru a interveni, dacă este cazul legislativ, în situația în care sunt necesare ajustări în interesul tuturor părților din procedură și al derulării eficiente al actului de justiție.

Directiva a fost, așadar, o oportunitate pentru toate statele UE de a regândi și implementa noi mecanisme de restructurare a companiilor care se confruntă cu dificultăți financiare, dar revine statelor membre să se asigure că aceste instrumente, în modalitatea în care au fost transpuse în dreptul național, asigură realizarea obiectivelor de redresare a afacerilor la un moment timpuriu care să permită un nivel superior de acoperire a creanțelor, inclusiv a creanțelor statului. Astfel, SM trebuie să asigure existența unor proceduri care să permită întreprinzătorilor să se restructureze într-un stadiu timpuriu al dificultății financiare, pentru a preveni insolvența și a restabili rapid viabilitatea activității (Articolul 4 alin. (1) din Directivă). Procedurile trebuie să fie astfel concepute încât să fie accesibile tuturor debitorilor aflați în dificultate financiară, inclusiv microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, să se deruleze cu celeritate și cu costuri cât mai reduse.

Funcționalitatea și eficiența procedurilor de insolvență și de prevenire a insolvenței sunt evaluate și în contextul analizei multidimensionale a factorilor ce influențează evoluția politicii bugetare. Astfel, în Planul Bugetar-Structural Național pe termen mediu 2025-2031 (în continuare, *PBSN*), în cadrul reformei administrării sistemului de impozite și taxe, este prevăzută măsura „*actualizării legislației specifice insolvenței având ca obiectiv reducerea gap-ului de TVA, respectiv prin crearea cadrului legal de atragere a răspunderii pentru administratorii legali care prin modul de administrare introduc în mod voit în insolvență IMM-urile care datorează impozite și taxe și apoi în faliment IMM-urile care au raportul dintre datorii față de buget și activul total mai mari de 50%*”. În același context, referindu-se la proiecția bugetară și strategia fiscală, în PBSN se reține că „*implementarea măsurilor de îmbunătățire a colectării veniturilor bugetare, implementarea proiectelor de digitalizare, a modulelor de combatere a evaziunii fiscale, dar și de îmbunătățire a cadrului legislativ destinat insolvenței va avea un impact bugetar concretizat într-o creștere a veniturilor bugetare cu 0,5% din PIB la finalul anului 2026 potrivit celor descrise în Tabelul nr. 5 la Reforma administrării taxelor.*”

În acest cadru de evaluare și acțiune este avută în vedere o intervenție legislativă etapizată pentru eficientizarea procedurilor reglementate de Legea nr. 85/2014, care să impacteze favorabil și nivelul de colectare a creanțelor statului, cu efect pozitiv în privința reducerii deficitului bugetar.

La nivelul Uniunii Europene, preocuparea pentru îmbunătățirea legislației în domeniul insolvenței este constantă, subliniindu-se în repetate rânduri necesitatea de a aborda deficiențele și divergențele dintre cadrele de insolvență ale statelor membre, deoarece norme de drept în materie de insolvență mai eficiente și armonizate pot îmbunătăți certitudinea pentru investitori, pot reduce costurile și pot facilita investițiile transfrontaliere, sporind în același timp atractivitatea și accesibilitatea capitalului de risc pentru întreprinderi. În acest context, la nivelul celor doi co-legislatori ai UE, Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European, se află în etapa dialogurilor *Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale normelor de drept în materie de insolvență*. Acest instrument abordează extensiv aspecte care sunt avute în vedere inclusiv în PBSN, prin urmare, este necesar ca soluțiile legislative ce urmăresc implementarea PBSN să aibă în vedere și standardele negociate în cadrul procesului de dezbatere și adoptare a Propunerii de Directivă.

2.3 Schimbări preconizate:

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

* Se propune completarea criteriilor generale în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc fiscal, reglementate de art. 7 alin. (7) din Codul de procedură fiscală cu noi criterii generale care să aibă în vedere:

- utilizarea instrumentelor de plată fără numerar;
- avertizarea timpurie cu privire la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale;

- informațiile privind faptele înscrise în cazierul fiscal.

Această măsură are ca scop dezvoltarea criteriilor în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc a contribuabililor/plătitorilor în scopul identificării riscurilor de neconformare în ceea ce privește îndeplinirea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor ce îi revin și utilizarea eficientă a resurselor în scopul efectuării activităților de administrare fiscală.

Astfel, de exemplu, un criteriu ce poate fi avut în vedere cu privire la utilizarea instrumentelor de plată fără numerar poate viza utilizarea/neutilizarea contului bancar. Raportat la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale se pot detalia elementele care au legătură cu starea de inactivitate, insolvență ori insolvabilitate a debitorului. În ceea ce privește cazierul fiscal acesta poate genera elemente din perspectiva comportamentului fiscal viitor al contribuabilului și care ar putea fi anticipat prin prisma analizării conduitei din trecut.

* Se propune completarea art. 92 din Codul de procedură fiscală cu noi situații în care contribuabilul/plătitorul să fie declarat inactiv, respectiv dacă acesta:

- a) nu are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a trezoreriei statului;
- b) nu a depus situațiile financiare anuale în termen de 5 luni de la împlinirea termenului legal pentru depunerea acestora.

Astfel, lipsa contului de plăți în România sau a contului deschis la o unitate a trezoreriei statului, în cazul persoanelor juridice, constituie motiv de inactivare fiscală aceasta fiind o informație financiară la fel de importantă ca lipsa sediului social, lipsa organelor statutare sau a duratei de funcționare a societății, care la randul lor constituie motive de inactivitate fiscală.

De asemenea se propune ca nedepunerea în termen de 5 luni de zile de la împlinirea termenului legal, a situațiilor financiare anuale, să constituie condiție de declarare ca inactiv a persoanei juridice întrucât, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceste situații trebuie să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare și a altor informații, în condițiile legii, referitoare la activitatea desfășurată.

În plus, se limitează perioada de inactivitate la maxim 1 an pentru persoanele/entitățile care vor intra în inactivitate după intrarea în vigoare a legii, respectiv 3 ani pentru inactivare voluntara (la Oficiului Național al Registrului Comerțului). În cazul în care inactivii care depășesc perioada maximă reglementată nu se reactivează, li se va solicita de către ANAF dizolvarea.

De asemenea se instituie unele măsuri tranzitorii care stabilesc regimul contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi cu o vechime în inactivitate mai mare sau mai mică de 3 ani.

* Se propune ca în procedura de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale restante, reglementată la Capitolul IV din cadrul Titlului VII – Colectarea creanțelor fiscale din Codul de procedură fiscală debitorii să prezinte o garanție suplimentară (contract de fidejusiune) în anumite situații.

Astfel, debitorul trebuie să prezinte contract de fideiusiune în situația în care, la solicitarea eșalonării la plată, figurează cu obligații pentru care nu se acordă eșalonarea la plată, respectiv figurează cu:

- obligații fiscale care au făcut obiectul unei eșalonări care și-a pierdut valabilitatea;
- obligații fiscale care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;
- obligații fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat;
- obligații fiscale care reprezintă accize.

Precizăm că nu este necesar să se prezinte contractul de fideiusiune dacă debitorul figurează cu obligații fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget ori cu obligații fiscale stabilite prin acte administrative fiscale

care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, debitorul trebuie să prezinte contract de fideiusiune dacă, pe parcursul eșalonării la plată, acesta constată că nu poate să achite sumele ce reprezintă condiție de menținere a eșalonării la plată până la scadență ori până la împlinirea termenului de plată, după caz și dorește să beneficieze de termenul suplimentar acordat în procedură, respectiv dorește să plătească până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege ori în 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, după caz.

Contractul de fideiusiune se prezintă și în situația în care debitorul solicită modificarea eșalonării la plată iar garanțiile sunt insuficiente sau dacă pierde eșalonarea la plată și acesta trebuie să achite obligațiile fiscale exigibile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilității eșalonării într-un anumit termen.

Prin contractul de fideiusiune trebuie să acopere valoarea obligațiilor care nu sunt garantate în condițiile art. 193 din același act normativ ori obligațiile care nu au fost achitate la scadență sau la termenul de plată și debitorul dorește să beneficieze de termenul suplimentar acordat în procedură. Contractul de fideiusiune încetează la data stingerii obligației pe care o garantează.

În situația în care debitorul nu a îndeplinit obligația pentru care a fost constituit contractul de fideiusiune organul fiscal competent se îndestulează din bunurile fideiusorului de îndată.

În plus, se propune modificarea art. 194 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură fiscală, în sensul diminuării de la 180 zile la 60 zile a perioadei în care contribuabilul trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, precum și creanțele bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Precizăm că, în practică s-a constatat că obligațiile fiscale ce se pot datora în afara celor eșalonate la plată sunt aferente unei perioade relativ scurte, ținând cont de faptul că cererea de eșalonare ar trebui să se soluționeze în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii.

Se propune modificarea art. 195 și art. 200 din Codul de procedură fiscală, în sensul verificării condițiilor prevăzute la art. 186 alin. (1) din acest act normativ și la includerea altor obligații fiscale în eșalonarea la plată ori atunci când solicită modificarea/menținerea eșalonării la plată. Astfel, debitorul trebuie să demonstreze și faptul că se află și în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și nu poate plăti sumele pentru care a fost solicitată includerea în eșalonare la plată, însă trebuie să demonstreze că are capacitate financiară de plată pentru noile rate care sunt în quantum mai mare decât cele eșalonate inițial ori să se țină cont de evoluția financiară a debitorului până la data depunerii cererii de menținere.

* Se propune reglementarea unor condiții suplimentare pentru eșalonarea la plată, în formă simplificată, astfel:

- În cazul persoanelor juridice, să poată beneficia de eșalonarea simplificată doar cele care au fost înființate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.

- Instituirea unui plafon maxim pentru acordarea eșalonării simplificate, astfel:

- În cazul persoanelor fizice eșalonarea la plată în forma simplificată să se acorde pentru obligații mai mici de 100.000 lei;
- În cazul asocierilor fără personalitate juridică eșalonarea la plată în forma simplificată să se acorde pentru obligații mai mici de 100.000 lei;
- În cazul persoanelor juridice eșalonarea la plată în forma simplificată să se acorde pentru obligații mai mici de 400.000 lei.

În plus, se propune reglementarea unei norme de excepție pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante peste plafoanele stabilite și are de încasat sume certe și lichide de la autorități sau instituții publice, pentru care se acordă eșalonare la plată în formă simplificată, în limita acestor sume, în baza unui document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care certifica aceste sume.

Precizam că în prezent există reglementat un plafon minim, astfel eșalonarea la plată nu se acordă pentru: obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice, 2.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

În prezent, în cazul persoanelor juridice și asocierilor fără personalitate juridică sunt beneficiari ai eșalonării la plată, în formă simplificată aproximativ 21000 de contribuabili care au eșalonate aproximativ 4,4 mld. lei. Dintre acești contribuabili aproximativ 19.300 au obligații eșalonate mai mici decât plafonul stabilit (400.000 lei) în valoare totală de aproximativ 0,54 mld., respectiv au o pondere de 12,1%.

În cazul persoanelor fizice sunt beneficiari ai eșalonării la plată, în formă simplificată aproximativ 16.000 de contribuabili care au eșalonate aproximativ 334,6 milioane lei. Dintre acești contribuabili aproximativ 15.700 au obligații eșalonate mai mici decât plafonul stabilit (100.000 lei) în valoare totală de aproximativ 267.17 milioane lei, respectiv au o pondere de 79,85.%.

- Reducerea de la 180 de zile la 60 de zile a termenelor pentru plata obligațiilor care reprezintă condiție de menținere a eșalonării la plată, în formă simplificată.

Precizăm că în prezent există obligația achitării în 180 de zile a sumelor nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, precum și a obligațiilor stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale.

- Acordarea eșalonării la plată pentru debitorii numai cu condiția stingerii sumelor din eșalonări la plată, în formă simplificată, a căror valabilitate a fost pierdută precum și a obligațiilor fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat până la depunerea cererii de eșalonare.

Se propune impune introducerea unui nou articol prin care să se reglementeze principiile vânzării la licitație, prin mijloace electronice, a bunurilor sechestrate.

Vânzarea la licitație, prin mijloace electronice, de către organele fiscale va avea în vedere următorii parametrii:

- termenul de efectuare a publicității vânzării bunurilor care este de cel puțin 10 zile;
- afișarea informațiilor pentru efectuarea publicității bunurilor, inclusiv descrierea lor sumară, precum și fișiere media relevante pentru vizualizarea acestora, prețul de evaluare ori prețul de pornire al licitației
- posibilitatea persoanelor interesate pentru vizionarea bunurilor, respectiv la o dată și într-un interval orar stabilit pe platforma de licitații electronice;
- perioada de organizare a licitației prin platforma de licitații electronice - între 5 și 30 de zile;
- condiții pentru participarea la licitație de către ofertanți, respectiv: să se autentifice în platforma de licitații electronice, să aibă confirmată plata taxei de participare la licitație și să înregistreze ofertele în perioada de organizare a licitației.
- regulile pentru confirmarea plății taxei de participare la licitație, respectiv:

Prevederile privind vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate, prin mijloace electronice se aplică și pentru valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

În plus, se propune modificarea dispozițiilor art. 251, alineatul (1), astfel comisia de licitație să fie constituită doar în cazul organizării licitațiilor cu prezență fizică la sediul organelor de executare silită.

Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare

Se propune ajustarea mecanismului restructurării pentru a limita utilizarea abuzivă a acestuia, în sensul că organul fiscal nu mai aprobă cererile de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată depuse de debitori temporar (până la 31 decembrie 2026).

Cesiunea părților sociale

Se propune ca cesiunea părților sociale ale asociatului unei societăți cu răspundere limitată care deține controlul societății, în sensul art. 25 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este opozabilă organului fiscal central în anumite condiții. Propunerea are în vedere modelul reglementat în legislația belgiană și franceză care impune anumite formalități de notificare a organului fiscal/de publicitate specială a cesiunii în absența îndeplinirii cărora cesiunea îi este inopozabilă.

Capitalul social

Se propune creșterea responsabilității juridice a societăților cu răspundere limitată (SRL) fata creditorilor, inclusiv cel bugetar, în sensul stabilirii capitalului social al societăților cu răspundere limitată în funcție de nivelul cifrei de afaceri nete raportate prin situațiile financiare anuale aferente exercitiului financiar precedent, după cum urmează:

a) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă sub 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 500 lei;

b) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă peste 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 5.000 lei.

Nivelul capitalului social a fost stabilit în funcție de contravaloarea salariului mediu net (aproximativ 5.000 lei).

Se asemenea se propune o normă tranzitorie pentru societățile deja înființate în sensul că își vor majora capitalul social fie cu ocazia realizării de mențiuni fie cu ocazia modificării actului constitutiv, dar nu mai târziu de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi. După expirarea acestui termen, societățile care nu se vor conforma vor fi dizolvate.

Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Având în vedere necesitatea realizării unei tranziții accelerate către efectuarea de plăți prin mijloace de plată fără numerar în România, prin proiectul de act normativ se reglementează următoarele aspecte:

- se instituie în sarcina persoanelor juridice obligația deținerii unui cont de plăți în România pe toată durata desfășurării activității;
- persoanele juridice nou înființate sunt obligate să deschidă un cont de plăți în termen de maximum 60 de zile lucrătoare de la data înființării;
- se instituie în sarcina prestatorilor de servicii de plată definiți la art. 2 lit. a), b), d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care furnizează servicii de plată pe teritoriul României obligația de a deschide cont atât persoanelor juridice, cât și persoanelor fizice, la cerere, cu excepția cazurilor în care deschiderea unui astfel de cont ar avea drept rezultat o încălcare a dispozițiilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea

spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, cu modificările și completările ulterioare

- este incriminată drept contravenție fapta constând în nerespectarea de către persoanele juridice a obligațiilor referitoare la deschiderea și deținerea unui cont de plăți
- este stabilită data de la care urmează să intre în vigoare noile prevederi, respectiv 01.01.2026.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată
Având în vedere necesitatea asigurării unei mai mari trasabilități a fluxurilor bănești prin operațiuni bancare și implicit a unei mai bune fiscalizări a veniturilor realizate de către operatorii economici, se propune:

- Comasarea prevederilor alineatului (1²) și alineatului (3) prin reformularea alineatului (1²) în sensul instituirii în sarcina persoanelor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Legea nr. 265/2022 a obligației de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, inclusiv aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice, indiferent de valoarea încasărilor în numerar realizate în cursul unui an.

Modalitatea de implementare a acestei obligații este lăsată la aprecierea persoanelor vizate, astfel ca acceptarea de către acestea a cardurilor de debit, de credit sau preplătite ca mijloc de plată să se poată realiza prin intermediul oricărei variante dintre cele menționate.

Ca urmare a acestei măsuri se elimină pragul de 50.000 lei încasări în numerar realizate în cursul unui an de la care intervenea obligația de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite pentru persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și cu ridicata, precum și cele care desfășoară activități de prestări de servicii, oferind posibilitatea posesorilor de carduri, în contextul actual, dominat de digitalizare, de a utiliza acest mijloc de plată la un număr mai mare de operatori economici.

- corelarea celorlalte prevederi afectate de această modificare respectiv abrogarea prevederilor art. 1 alin. (3), precum și a alineatelor (3¹) și (3²) care făceau trimitere la pragul de 50.000 de lei, eliminat conform celor precizate mai sus.

De asemenea, este reglementată o sancțiune corelativă obligației instituită la articolul 1 alineatul (1²) întrucât la această dată cadrul legal nu cuprinde o astfel de prevedere.

Este stabilită data de la care urmează să intre în vigoare noile prevederi, respectiv 01.01.2026.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare

Titlul II - Impozitul pe profit

1. Se propune abrogarea impozitului minim pe cifra de afaceri (IMCA) pentru stabilirea impozitului pe profit datorat, începând cu anul fiscal 2026/anul fiscal modificat care începe în anul 2026. De asemenea, evidențiem faptul că, impozitul suplimentar pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze natural - ICAS, se aplică până la 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026.

2. Pentru anul fiscal 2026, se propune calificarea cheltuielilor aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielilor de management, consultanță, efectuate cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, ca fiind nedeductibile la determinarea rezultatului fiscal, în cazul în care ponderea acestor cheltuieli în totalul cheltuielilor înregistrate de contribuabil este mai mare de 1%.

Nu intră sub incidența acestui regim fiscal, cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță, iar începând cu anul fiscal 2027 și cheltuielile care vor fi stabilite pe baza declarației fiscale, ca urmare a unor tranzacții cu persoane afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au

locul conducerii efective în România, efectuate pentru obținerea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor, și alte asemenea, înregistrate în România.

Cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță se identifică prin referință la cele care sunt prezentate în situațiile financiare anuale, de exemplu în formularul 20 „Contul de profit și pierdere”, pentru agenții economici, sau în alte formulare, în funcție de specificul raportărilor contabile aplicabile.

De exemplu, pentru anul 2024, care este al doilea an de raportare contabilă a cheltuielilor în relația cu entități afiliate, pentru agenții economici, contribuabilii au raportat informații despre cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, cheltuielile de consultanță, inclusiv în relația cu afiliații care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România. Prin urmare, pentru determinarea acestei ponderi, contribuabilii vor însuma aceste tipuri de cheltuieli în relația cu entitățile afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, pentru anul 2024, respectiv cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, cheltuielile de consultanță și vor împărți la totalul cheltuielilor înregistrate în situațiile financiare anuale.

În situația în care, tipurile de cheltuielile vizate nu sunt prezentate detaliat potrivit formatului contului de profit și pierdere/situației veniturilor și cheltuielilor/datelor informative, din raportările contabile oficiale, ponderea se determină luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, înregistrate cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă a anului 2024. Pentru cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, cheltuielile de consultanță, precum și cele care vor fi stabilite pe baza declarației fiscale, începând cu anul fiscal 2027, care sunt nedeductibile ca urmare a noilor criterii nu se aplică regulile generale de deducere prevăzute de art. 25.

Entitatea afiliată are semnificația stabilită de reglementările contabile aplicabile atât pentru determinarea ponderii pentru anul 2024 cât pentru determinarea rezultatului fiscal al anului 2026. Începând cu anul 2027 persoanele afiliate sunt cele definite potrivit art.7 pct.26 din Codul fiscal.

Începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027:

- cheltuielile vor fi cele prezentate în declarația fiscală, urmând a fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Prin ordin al Ministrului Finanțelor vor fi stabilite categoriile de cheltuieli ce intră sub incidența prezentului articol.

Necesitatea adoptării prezentei măsuri decurge din obligația statului de a asigura protejarea bazei naționale de impunere și de a combate practicile care conduc la erodarea acesteia. Limitarea deductibilității anumitor cheltuieli prin lege este necesară având în vedere frecvența și amploarea fenomenului de alocare către entitățile afiliate a unor costuri fără justificare economică reală sau care nu reflectă o contraprestație efectivă, constatată în context de verificare fiscală, în ultima perioadă. În practică, astfel de cheltuieli pot fi utilizate ca instrumente de optimizare fiscală agresivă, având ca efect diminuarea artificială a profitului impozabil în România și, implicit, erodarea bazei naționale de impunere. Astfel de practici afectează echitatea fiscală între contribuabili, distorsionează concurența și generează riscuri semnificative pentru veniturile bugetare. În acest context, reglementarea expresă a condițiilor de deductibilitate a cheltuielilor, inclusiv prin introducerea unor limitări legale, se impune ca un instrument necesar și proporțional pentru a echilibra raportul între drepturi și obligații dintre stat și contribuabili. Pe cale de consecință, impactul măsurii vizează atât aspecte cuantificabile în mod direct (ex.: creșterea bazei impozabile în România, ca efect al diminuării cuantumului cheltuielilor alocabile către entitățile afiliate din România, stimularea dezvoltării de proprietate

intelectuală) dar are și un efect semnificativ și indirect (ex.: creșterea gradului de conformare voluntară, stimularea dezvoltării de proprietate intelectuală, creșterea gradului de conștientizare și asumare a obligațiilor fiscale de către contribuabili în contextul desfășurării relațiilor economice cu entitățile afiliate);

- ponderea de 1% se determină pe baza cheltuielilor prezentate în declarațiile fiscale;
- cheltuielile pentru determinarea ponderii sunt cele înregistrate în anul fiscal de calcul.

Sunt stabilite reguli de calcul și pentru contribuabilii înființați în cursul unui an fiscal, pentru anul fiscal al înființării.

Având în vedere ajustările fiscale care se efectuează ca urmare a aplicării principiilor prețurilor de transfer, se propune ca începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, contribuabilii care solicită sau care dețin un acord de preț în avans, potrivit Legii 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, nu aplică aceste reguli fiscale.

Nu intră sub incidența acestui regim fiscal instituțiile de credit - persoane juridice române, sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, întrucât acestea datorează suplimentar impozitului pe profit un impozit specific pe cifra de afaceri.

3. Sunt efectuate și corelări tehnice, ca urmare a abrogării IMCA și a adoptării modificărilor propuse, în principal determinate de anularea Ordinului ministrului finanțelor nr.10/2024, care lasă fără temei legal, referința la activele/producția imobilizărilor în curs finanțate de persoane afiliate.

4. Instituirea unei obligații de păstrare în patrimoniu de către contribuabilii care au scăzut la calculul impozitului minim pe cifra de afaceri - IMCA sau impozitului suplimentar pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze natural - ICAS valoarea imobilizărilor în curs de execuție/activelor potrivit indicatorilor I și A a unei perioade cel puțin egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani.

Titlul IV - Impozitul pe venit

În acord cu angajamentele asumate de Guvernul României prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), Componenta 8 - Reforma fiscală și reforma sistemului de pensii, jalonul 207 și ținând seama de necesitatea unor măsuri pentru consolidarea fiscală, pentru creșterea eficienței și a echității sistemului fiscal și alinierea nivelului veniturilor fiscale din România la media statelor din Uniunea Europeană, ca pondere în Produsul Intern Brut,

În vederea implementării unor măsuri din Programul de Guvernare aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 25/2025 pentru acordarea încrederii Guvernului, se propun o serie de măsuri fiscale, după cum urmează:

1. Se propune, ca salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, luat în calcul la stabilirea nivelului normelor anuale de venit în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor de venit, să fie cel în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului.

În corelare cu reglementarea privind nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată avut în vedere la stabilirea bazei anuale de calcul pentru contribuția de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor de venit, se propune ca la stabilirea nivelului normei anuale de venit să fie avut în vedere același indicator, respectiv nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului. Astfel, având în vedere posibilitatea ca nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului să fie diferit de cel de la data stabilirii normelor anuale de venit, Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București vor stabili și publica nivelul

normei anuale de venit prin înmulțirea acestui indicator cu un număr care nu poate fi mai mic decât 12 (spre exemplu: 12xSMB, 12,5XSMB ș.a.m.d. unde SMB reprezintă salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului), nu ca valoare absolută cum se stabilește în prezent.

Măsura are în vedere includerea în sfera contribuabililor care datorează contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice pentru care venitul net anual stabilit pe baza normelor anuale de venit, după aplicarea criteriilor de corecție, depășește nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului.

2. Din analiza informațiilor disponibile pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice referitoare la veniturile obținute de persoane fizice, în anul 2024, din închiriere în scop turistic, s-au constatat următoarele:

I. în cazul veniturilor din activități independente

- aproximativ 4.200 de persoane fizice au declarat venituri din activități independente de închiriere în scop turistic, pentru care venitul net anual a fost determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia, în funcție de codul CAEN utilizat, este de 21.812 lei în cazul codului CAEN 5520, 29.433 lei în cazul codului CAEN 5590 și 57.630 lei în cazul codului CAEN 5510;
- valoarea medianeii ponderii cheltuielilor deduse din venitul brut, în funcție de codul CAEN utilizat, este de 75,75% în cazul codului CAEN 5510, 75,69% în cazul codului CAEN 5520 și 74,51% în cazul codului CAEN 5590;
- aproximativ 900 de persoane fizice au declarat venituri din activități independente de închiriere în scop turistic, pentru care venitul net anual a fost determinat pe baza normelor anuale de venit, stabilite de către Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia, în funcție de codul CAEN utilizat, este de 14.838 lei în cazul codului CAEN 5510, 18.688 lei în cazul codului CAEN 5520 și 23.640 lei în cazul codului CAEN 5590;

II. În cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal

- aproximativ 1.300 de persoane fizice au declarat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de peste 5 camere, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, pentru care venitul net anual este determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia este de 23.968 lei, iar valoarea medianeii ponderii cheltuielilor deduse raportat la venitul brut este de 38,95%;
- aproximativ 8.300 de persoane fizice au declarat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de 1- 5 camere, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, pentru care venitul net anual este determinat pe baza normelor de venit stabilite de către Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia este de 16.928 lei.

În acest context s-a apreciat necesară modificarea reglementărilor în sensul uniformizării și simplificării regulilor de impunere în vederea facilitării conformării voluntare a contribuabililor, simultan cu reducerea sarcinii administrative pentru contribuabil și organul fiscal.

Astfel, se propune modificarea regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități independente obținute ca urmare a prestării de servicii de cazare, în sensul eliminării modalității de stabilire a venitului net anual pe bază de normă de venit, inclusiv renunțarea la posibilitatea de a opta pentru determinarea venitului net anual în sistem real și introducerea unei noi modalități de determinare a venitului net prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor stabilite prin aplicarea unei cote forfetare de cheltuieli de 30% asupra venitului brut anual. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, încasate în cursul anului fiscal.

Totodată, venitul brut nu cuprinde comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

Pentru determinarea venitului net din prestarea de servicii de cazare, contribuabilii vor completa numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă. Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare, astfel încât să rezulte perioada de ocupare a camerei, precum și datele de identificare a persoanei/persoanelor care a/au ocupat-o.

Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat "Fișa de ocupare a capacității de cazare" se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, fiind impozit final.

Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Pentru aceste venituri contribuabilii datorează contribuții sociale obligatorii potrivit prevederilor Titlului V din Codul fiscal, aplicabile veniturilor din activități independente.

Totodată, se reglementează faptul că, în cazul în care, în cursul aceluiași an fiscal, contribuabilul desfășoară activități independente de prestare de servicii de cazare, precum și activități independente pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor anuale de venit sau în sistem real, pe baza datelor din contabilitate în partidă simplă, pentru aceste venituri rămân aplicabile prevederile art. 68 și 69 din Codul fiscal, după caz. De asemenea, se propune revizuirea regimului fiscal aplicabil veniturilor din cedarea folosinței bunurilor obținute de către proprietar din închirierea pe termen scurt a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, în cursul unui an fiscal.

În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

Pentru determinarea venitului net din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, contribuabilii completează partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare, astfel încât să rezulte perioada de ocupare a camerei, precum și datele de identificare a persoanei/persoanelor care a/au ocupat-o.

Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat "**Fișa de ocupare a capacității de cazare**" se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

Se propune aplicarea aceluiași regim fiscal veniturilor realizate de uzufructuari sau alți deținători legali, din închirierea pe termen scurt a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea.

Închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, reprezintă închirierea neîntreruptă a unei camere, aceleași persoane, pentru perioade de maximum 30 de zile, într-un an calendaristic.

Venitul net anual din închirierea pe termen scurt a camerelor se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut.

Venitul brut nu cuprinde comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

Veniturile din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, se consideră venit anual indiferent dacă sunt realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an fiscal. Pentru determinarea venitului net din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligația de a conduce evidență contabilă.

Totodată, persoanele fizice care obțin venituri din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale și de a emite bonuri fiscale cu aceste aparate, pe care să le înmâneze clienților, în condițiile legislației specifice.

Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere.

Pentru aceste venituri contribuabilii datorează contribuții sociale obligatorii potrivit prevederilor Titlului V din Codul fiscal aplicabile veniturilor din cedarea folosinței bunurilor.

Începând cu anul fiscal în care numărul camerelor închiriate pe termen scurt, situate în locuințe proprietate personală, este de peste 7 camere, veniturile realizate reprezintă venit din activități independente și se supun impunerii potrivit prevederilor Titlului IV cap. II - Venituri din activități independente și ale Titlului V din Codul fiscal, aplicabile veniturilor din activități independente.

Măsurile propuse vizează atât modificarea regimului fiscal cât și corelarea dispozițiilor Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare cu prevederile legislației specifice domeniului turismului. Astfel, sintagma "activitatea de închiriere de camere în scop turistic" conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 925/2017, cu modificările ulterioare, are în vedere activitatea de "prestare de servicii de cazare" în cazul veniturilor din activități independente. Totodată, în cazul contribuabililor Titlului IV - Impozitul pe venit din Codul fiscal, se propune, utilizarea noțiunii de "operator economic definit potrivit legislației specifice domeniului turismului", respectiv potrivit prevederilor art. 2 lit. a) din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013, pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

"a) operator economic - persoana fizică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială, (...), care desfășoară activități de cazare, (...);"

În corelare cu prevederile art. 4 alin. (1²) din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră "operatorii economici persoane fizice pot solicita clasificarea doar pentru un număr maxim de 7 camere încadrate la tipul de structură de primire turistică apartamente și/sau camere de închiriat în locuințe familiale proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea", în cazul veniturilor realizate de persoanele fizice din cedarea folosinței bunurilor, se propune modificarea numărului de camere situate în locuințe proprietate personală de la 5 la 7 camere inclusiv.

De asemenea, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de camere cuprins între unu și 5 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală urmează a se utiliza sintagma "închiriere pe termen scurt" pentru un număr de camere cuprins între unu și 7 camere inclusiv,

situate în locuințe proprietate personală, cu scopul de a se realiza distincția între aceste venituri din cedarea folosinței bunurilor și cele realizate din prestarea de servicii de cazare.

Se propune implementarea măsurilor începând cu veniturile aferente anului 2026.

3. Se propune majorarea cotelor de impozit aplicabile veniturilor sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, efectuate prin entitățile prevăzute de lege, astfel:

- cota de 1% aplicabilă fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare/fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii se majorează la 3%;
- cota de 3% aplicabilă fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare/fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile, de la data dobândirii se majorează la 6%.

În cazul veniturilor sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, pentru transferuri/operațiuni care nu sunt efectuate prin entitățile prevăzute de lege, precum și din transferul aurului de investiții, se propune majorarea cotei de impozit de la 10%, la 16%, cu menținerea celorlalte reguli fiscale privind determinarea câștigului net anual/pierderii nete anuale, precum și a obligațiilor de declarare și plată.

Se propune implementarea măsurii începând cu veniturile aferente anului 2026.

4. Se propune ca în cazul veniturilor din transferul de monedă virtuală, impozitul pe venit datorat să se calculeze de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului din transferul de monedă virtuală, determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.

Se propune implementarea măsurii începând cu veniturile aferente anului 2026

Titlul V - Contribuții sociale obligatorii

Ca urmare a angajamentelor asumate prin PNRR și prin Planul Bugetar - Structural Național pe Termen Mediu - 2025-2031 se propune majorarea plafonului maxim al bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente, de la 60 de salarii minime brute pe țară garantate în plată la 72 de salarii minime brute pe țară, pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2026.

La stabilirea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate, în limita plafonului anual de 72 de salarii minime brute pe țară garantate în plată, se ia în calcul valoarea salariului minim brut pe țară stabilit prin hotărâre a Guvernului, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului, indiferent dacă în cursul aceluiași an se utilizează mai multe valori ale salariului minim brut pe țară.

Majorarea plafonului maxim al bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente a avut în vedere faptul că potrivit dispozițiilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de finanțare a ocrotirii sănătății populației care asigură accesul la un pachet de servicii de bază pentru asigurați, sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar. De asemenea, obiectivele sistemului de asigurări sociale de sănătate se

realizează pe baza unor principii precum solidaritatea și subsidiaritatea în constituirea și utilizarea fondurilor.

Totodată, în acord cu principiul fiscalității referitor la justetea impunerii sau echitatea fiscală, sarcina fiscală a fiecărui contribuabil este stabilită pe baza puterii contributive, respectiv în funcție de mărimea veniturilor sau a proprietăților acestuia.

Măsura are ca scop și reducerea decalajului de taxare a muncii între veniturile din activități independente și veniturile din salarii și asimilate salariilor.

Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2025, obligațiile fiscale privind contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din activități independente sunt cele stabilite potrivit legislației în vigoare la data realizării veniturilor.

Totodată, se propun corelări de natură tehnică ca urmare a majorării plafonului maxim al bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente.

Se propune implementarea măsurilor începând cu veniturile aferente anului 2026.

Titlul IX – Impozite și taxe locale

Prin prezentul proiect, în considerarea recomandărilor BM cu privire la restrângerea ariei de aplicabilitate a facilităților fiscale din domeniul impozitelor și taxelor locale se are în vedere revizuirea mecanismului facilităților fiscale.

După cum a relevat BM, Titlul IX – Impozite și taxe locale din Codul fiscal conține o gamă largă de excepții de la plată, având drept consecință o pierdere de venituri pentru bugetele locale, iar o oarecare creștere a veniturilor reale ale unităților administrativ-teritoriale (UAT) ar putea fi astfel realizată și prin revizuirea actualei liste extinse de scutiri obligatorii și, uneori discreționare; menținerea scutirilor care nu se justifică nu va face decât să împiedice obiectivele reformelor propuse -creșterea veniturilor și echitatea fiscală– atât pe termen scurt, cât și pe termen lung.

Totodată, aceasta a evidențiat că există o posibilitate de creștere a veniturilor fiscale prin schimbări efectuate în politica fiscală care să conducă la îmbunătățirea atât a eficienței, cât și a echității sistemului fiscal, inclusiv din perspectiva revizuirii regimului facilităților fiscale din domeniul impozitării proprietății, abordare ce concordă cu practica internațională. România ar trebui să limiteze excepțiile la un minim absolut, încându-se în context, că este necesară o limitare strictă a scutirilor de la impozitele pe proprietate, respectiv se impune o reconsiderare a mecanismului actual în sensul ca acestea să fie acordate în funcție de anumite criterii strict definite în acest scop, pentru a nu fi erodat principalul pilon ce stă la baza rațiunii unui impozit pe proprietate.

În vederea creșterii veniturilor la bugetele locale ale UAT-urilor și în considerarea unei implementări în mod etapizat a măsurii, într-o primă fază ar putea fi eliminate unele scutiri ce se acordă de drept prin Codul fiscal (decizia cu privire la acestea fiind luată la nivel central) și pe de altă parte, transferată către UAT decizia de acordare a scutirilor/reducerilor de la impozitele și taxele locale în cazul unora dintre cele care se acordau de drept, în funcție de propriile aprecieri privind necesitățile de finanțare a cheltuielilor pentru comunitate, concomitent cu o restructurare a altora.

Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea de la plata impozitelor și taxelor locale pe bază de analize cost-beneficiu, pentru o perioadă determinată de timp, de cel mult 2 ani fiscali, în funcție de anumite criterii predefinite, iar în cadrul acestei perioade sunt efectuate evaluări intermediare din perspectiva atingerii scopului urmărit la momentul la care a fost luată hotărârea de acordare și în funcție de constatări se decide, după caz, menținerea pentru restul perioadei rămase sau stoparea acordării pe viitor.

În ceea ce privește cuantumul total al scutirilor și/sau reducerilor ce se acordă prin respectivele hotărâri acesta nu poate depăși 5% din totalul veniturilor din impozitele și taxele locale încasate până în ziua anterioară adoptării hotărârii din anul fiscal precedent celui în care se acordă scutirea.

Suplimentar, se abrogă și anumite facilități prevăzute în legi speciale în raport de Codul fiscal.

În același timp, se are în vedere instituirea de norme intermediare în domeniul impozitului pe clădiri și al impozitului pe teren, până la implementarea evaluării în masă a bunurilor imobile ce fac obiectul impozitării utilizându-se Sistemul informatic dedicat în acest sens, care, în contextul actual se preconizează că ar putea să furnizeze în anul 2026 valori de utilizat pentru determinarea bazei fiscale aferente anului 2027. Astfel, ca parte a unei treceri în mod etapizat către utilizarea valorii de piață, spre a se obține o valoare impozabilă apropiată de valoarea de piață, se instituie norme aplicabile în anul 2026 prin care să se reglementeze în raport de prevederile actualului cadru legal prevăzut de Titlul IX – Impozite și taxe locale din Codul fiscal, în sensul unei adaptări a mecanismului de stabilire a impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, precum și a celui din domeniul impozitului pe teren.

Se revizuieste și prevederea privind reducerea coeficientului de corecție în cazul situațiilor vizând apartamentele amplasate într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, dat fiind faptul că abordarea nu se mai justifică în raport de contextul actual privind trecerea la sistemul de impozitare la valoarea de piață.

Pe de altă parte, în contextul dat, în anul 2026 urmează a se aplica nivelurile prevăzute în mod distinct pentru fiecare impozit/taxă în parte, astfel cum sunt reglementate prin prezentul proiect, fără a mai fi cazul adoptării de hotărâri ulterioare la nivel local cu privire la o actualizare suplimentară în raport de rata inflației.

De asemenea, întrucât o clădire rezidențială este folosită pentru locuit potrivit definiției de la art. 453 lit. f) din Codul fiscal, intervențiile legislative vizează și regimul aplicabil persoanelor juridice, în considerarea faptului că acestea se înființează pentru desfășurarea de activități cu scop economic (obținerea de beneficii) se păstrează doar regimul fiscal privind clădirile nerezidențiale.

Întrucât, studiul comparativ realizat de MTI cu sprijinul BM a evidențiat necesitatea includerii în sistemul actual de calcul al impozitului pe mijloacele de transport reglementat de Capitolul IV de la Titlul IX din Codul fiscal și a criteriului "norma de poluare", astfel încât să existe o diferențiere între vehiculele mai poluante și cele mai puțin poluante în conformitate cu principiul "poluatorul plătește", se propune un nou mecanism de impozitare ținând cont și de acest element, precum și o actualizare a prevăzute în prezent.

Pe baza datelor obținute prin intermediul studiului realizat în colaborare cu BM a fost elaborată prezenta propunere, fiind utilizate ipotezele de mai jos pentru identificarea valorii în lei a fiecărei categorii în parte, luându-se în calcul capacitatea cilindrică și norma de poluare, după cum urmează:

a) Formula de calcul se aplică doar primelor opt categorii de mijloace de transport cu tracțiune mecanică:

- 1) Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm³, inclusiv;
- 2) Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cm³;
- 3) Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm³ și 2.000 cm³ inclusiv;
- 4) Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm³ și 2.600 cm³ inclusiv;
- 5) Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm³ și 3.000 cm³ inclusiv;
- 6) Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm³;
- 7) Autobuze, autocare, microbuze;
- 8) Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv.

b) Pentru fiecare categorie de mijloc de transport cu tracțiune mecanică mai sus menționată se diferențiază un impozit în funcție de două criterii: capacitate cilindrică (așa cum este la momentul prezent calculat impozitul, în lei/200 cm³) și norma de poluare (sunt identificate 8 norme de poluare de la cea mai poluantă, non-euro, la cea mai nepoluantă: E0/Non-euro, E1, E2, E3, E4, E5, E6, Hibride cu nivel de emisii mai mare de 50g CO₂/km).

c) Metoda de calcul a valorii unitare are la bază modelul Bulgariei, model în cadrul căruia sunt utilizate 3 criterii: puterea autovehiculului, vechimea și norma de poluare. Totodată, s-a ținut cont de faptul că valoarea venitului brut per-capita în Bulgaria era, în anul 2022 (data realizării de către BM a studiului ce stă la baza propunerii formulate), cu aprox. 20% mai mică decât valoarea venitului brut per-capita în România.

d) Pentru fiecare dintre cele două criterii (capacitate cilindrică și norma de poluare) se utilizează coeficienți de ajustare cu valori cuprinse între 1,3 și 0,95, coeficienți care se aplică valorilor unitare stabilite pentru fiecare categorie de vehicul în parte.

e) Astfel, aplicând de la coeficientul pentru primele opt categorii de mijloace de transport cu tracțiune mecanică s-a determinat impozitul în lei/200 cm³ sau fracțiune din aceasta și norma de poluare pentru fiecare categorie: Valoare impozit categorie generală (vg) în lei/200 cm³ sau fracțiune din aceasta cu Norma de poluare $E_n = \text{Valoare impozit categorie lei/200 cm}^3 \text{ sau fracțiune din aceasta (vi)} \times \text{coeficientul aplicat pentru norma de poluare (Cf)}$ a mijlocului de transport pentru care se determină impozitul.

Concomitent, prin acest proiect se reglementează și unele prevederi privind corelări tehnice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și con-solidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății

Ținând cont de dificultățile în implementarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 cu privire la Titlul IX -Impozite și taxe locale din Codul fiscal, evidențiate și de către experții Fondului Monetar Internațional care au efectuat, la solicitarea expresă a ministrului finanțelor, o misiune de asistență tehnică în luna ianuarie 2023 (în cadrul căreia au avut loc discuții atât cu asociațiile de profil cât și cu Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România și cu Uniunea Națională a Notarilor Publici din România), indicându-se că deși pare să existe un consens, există totuși părți interesate care consideră că aceasta nu este un punct de plecare sănătos (printre respectivele părți interesate care și-au exprimat îngri-jorările numărându-se chiar asociațiile administrației publice locale, ANEVAR și UNNPR), se propune modificarea prevederilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 ce vizează Ordonanța Guvernului nr. 16/2022, în sensul abrogării.

De asemenea, se instituie Sistemul național integrat de gestionare în scop fiscal a datelor și informațiilor despre bunurile imobile din România, denumit Sistemul RO e-Proprietate și se reglementează interconectarea acestuia cu sisteme informatice deținute de alte autori-tăți/instituții publice și organizațiile profesionale de interes public sau de utilitate publică.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 privind unele măsuri pentru gestionarea și evidențierea veniturilor curente ale bugetului public prin implementarea unor proiecte de digitalizare

Se prevede ca și Sistemul informatic RO e-Proprietate să facă parte din categoria sistemelor informatice de interes strategic national.

4. Se propune creșterea cuantumului amenzii prevăzut la art. 336 alin. (2) lit. t) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de la 1.000 lei - 5.000 lei la un cuantum cuprins între 2.000 lei și 10.000 lei, astfel încât această creștere să determine organele fiscale locale să transmită la ANAF, prin PatrimVen, informațiile privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există obligația declarării conform Codului fiscal.

În plus, se propune ca în situația aplicării acestei sancțiuni concomitent să se sisteze alimentarea atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrare, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente atunci când nu pot fi asigurate din venituri proprii, acordate potrivit art. 33 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, până la îndeplinirea obligațiilor de transmitere a informațiilor privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există instituită obligația declarării conform Codului fiscal, la ANAF prin PatrimVen.

Proiectul propune introducerea, după articolul 5² din O.U.G. nr. 20/2013, a articolelor 5³ și 5⁴, prin care se reglementează:

- Obligația candidaților la concursurile pentru ocuparea funcțiilor publice din ONJN de a prezenta două avize: unul privind evaluarea psihologică complexă și altul privind nivelul de integritate;
- Testarea psihologică periodică, o dată la 2 ani, pentru toți funcționarii publici din cadrul instituției;
- Posibilitatea efectuării unor evaluări suplimentare în situații justificate, în urma comportamentului necorespunzător la locul de muncă;

Prin completarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se urmărește crearea cadrului legal pentru utilizarea imediată a mijloacelor de înregistrare bodycam și fixare foto-audio-video deja existente, în cadrul misiunilor de control, în sensul operaționalizării și utilizării eficiente a resurselor tehnice aflate în dotare.

Utilizarea de îndată a dispozitivelor bodycam de către personalul vamal are în vedere alinierea politicilor aplicate de celelalte structuri ale statului și aducerea la îndeplinire a pct. 5 „Reforma pentru creșterea încrederii contribuabililor în serviciile fiscale”, lit. iii) „utilizarea de bodycam de către inspectorii antifraudă și de către personalul vamal în cadrul operațiunilor de control” prevăzut de Hotărârea Parlamentului nr. 25 din 23 iunie 2025 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 580/23.06.2025.

Astfel, prin completarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se va asigura cadrul legal privind fixarea și înregistrarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice desfășurate de către personalul vamal din cadrul aparatului central al Autorității Vamale Române și structuri teritoriale, urmărindu-se pe de-o parte creșterea gradului de integritate în rândul personalului vamal și pe de altă parte creșterea gradului de încredere a cetățenilor în instituția vamală.

Totodată, măsura propusă va conduce atât la prevenirea săvârșirii unor fapte ilegale, în special a celor de corupție cât și la reducerea activităților și comportamentelor care încalcă normele de conduită ale personalului vamal, ca urmare a conștientizării faptului că intervențiile și acțiunile lucrătorilor vamali sunt înregistrate și fixate foto-audio-video.

În contextul actual al exigențelor privind profesionalismul, responsabilitatea și etica în administrația publică, se impune adoptarea unor măsuri preventive și de monitorizare continuă a personalului, care să contribuie la creșterea performanței instituționale și la consolidarea încrederii cetățenilor în administrația publică. Una dintre aceste măsuri o reprezintă introducerea posibilității testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat, în situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din ANAF, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de inspecție fiscală și de executare silită, la solicitarea conducerii Agenției.

Astfel, pentru menținerea în funcțiile publice de conducere din cadrul structurilor ANAF – aparat propriu/unități subordonate, precum și pentru menținerea în funcțiile publice de execuție din cadrul structurilor cu atribuții de inspecție fiscală și executare silită devine imperios necesară deținerea/obținerea

avizului psihologic și a avizului psihologic de integritate, emise de către unități specializate autorizate de Colegiului Psihologilor din România, anual sau la solicitarea Agenției, ca parte a cerințelor de exercitare a funcției publice pentru aceste categorii.

Testarea de integritate este necesară având în vedere că funcționarii publici de conducere, cât și cei de execuție din cadrul structurilor de inspecție fiscală și executare silită lucrează cu informații sensibile și confidențiale, gestionează date fiscale, personale și juridice sensibile și au nevoie de stabilitate emoțională, autocontrol, capacitate de analiză și discreție.

Prin implementarea măsurii de solicitare a avizului psihologic de integritate se implementează un sistem de prevenire, identificare și monitorizare a abaterilor de la regulile de integritate.

II. Implementarea de înregistratoare audio-video portabile de tip body camera (bodycam - camere purtate pe corp) pentru inspectorii ANAF din cadrul DGAF este necesară la nivel operațional și etic în contextul actual, în care instituția își modernizează activitatea, crește numărul de controale și caută transparență sporită. Totodată, prin implementarea acestei măsuri, Agenția își consolidează capacitatea instituțională în domeniul integrității, prevenirii și combaterii corupției în rândul personalului antifraudă. Integritatea organizațională în sectorul public este promovată prin Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2021- 2025 pentru a reduce cazurile de corupție, fraudă și incidentele de integritate în sectoarele expuse la corupție. De asemenea, evoluția tehnologică din prezent impune adaptarea permanentă a mijloacelor utilizate de către instituțiile publice și, implicit, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor specifice, urmărindu-se astfel crearea unui mediu sigur și eficient.

Din punct de vedere legal, implementarea bodycam-urilor asigură dovezi obiective în cazul plângerilor/petițiilor contribuabililor, previne abuzurile sau comportamentele neadecvate ale inspectorilor antifraudă și oferă protecție juridică inspectorului antifraudă, precum și pentru contribuabil.

Totodată, la nivel operațional, utilizarea bodycam-urilor crește transparența și calitatea actului de control și poate oferi protecție fizică inspectorilor antifraudă prin documentarea/înregistrarea fiecărei acțiuni de control, reducerea posibilității de "interpretare greșită" a activității inspectorilor antifraudă și acuzațiilor de corupție și oferă claritate deciziilor de contestație. De asemenea, camerele reduc și descurajează agresiunile verbale și fizice adresate inspectorilor antifraudă și înregistrează refuzul de colaborare, violența și intimidarea acestora de către contribuabili, de unde rezultă necesitatea protejării inspectorilor antifraudă împotriva faptelor de ultraj și a acuzațiilor privind exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Pe termen lung, înregistrările de pe bodycam-uri pot fi utilizate în instruirea inspectorilor antifraudă, reprezintă feedback intern, respectiv o modalitate de supraveghere a comportamentului acestora de către superiorii ierarhici. Prin urmare, utilizarea bodycam-urilor este o măsură necesară desfășurării activității specifice de control antifraudă desfășurată de personalul DGAF.

Având în vedere că în România bodycam-urile sunt utilizate în mod eficient la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne pentru a proteja polițiștii împotriva acuzațiilor cu privire la modul de exercitare a atribuțiilor de serviciu, precum și atribuția DGAF de prevenire, descoperire și combatere a actelor și faptelor de evaziune fiscală și fraudă fiscală, implementarea bodycam-urilor la ANAF poate fi justificată logic, legal și funcțional în contextul creșterii controalelor și digitalizării instituției. Ele aduc transparență, protecție și eficiență.

Pentru implementarea și dotarea inspectorilor antifraudă cu bodycam-uri - mijloace tehnice de supraveghere și monitorizare –, pentru protejarea personalului împotriva faptelor de violență și a acuzațiilor privind exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și pentru asigurarea mobilității și eficacității, supravegherii și intervenției imediate este necesară achiziția bodycam-urilor specializate, adecvate pentru îndeplinirea cu operativitate și în siguranță a misiunilor din teren.

Se propune implementarea unei taxe fixe pentru fiecare colet provenit din spațiul extracomunitar, livrat direct consumatorilor din România prin intermediul furnizorilor de servicii poștale autorizați pe teritoriul României.

Această măsură este aliniată cu inițiativele la nivelul Uniunii Europene, unde se discută impunerea unei taxe similare pentru coletele de valoare redusă provenite din spațiul extracomunitar.

Astfel, proiectul vizează introducerea unei taxe în cuantum de 25 lei/colet pentru livrările directe către consumatori, scopul urmărit fiind acela de acoperire a costurilor de gestionare a fluxurilor extracomunitare de mărfuri generate de procesarea acestor colete. Măsura are în vedere coletele provenite din afara UE, indiferent de valoarea declarată, livrate direct către consumatori.

Implementarea unei taxe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri este o măsură necesară pentru protejarea intereselor economice ale României, asigurarea echității fiscale și îmbunătățirea controlului asupra produselor importate.

Prin modificarea Legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se propune reducerea fenomenului de decapitalizare a societăților din România, prin amendarea legii societăților, cu prevederi care vizează următoarele aspecte:

- interdicția pentru societățile care distribuie trimestrial dividende, de a acorda acționarilor/asociaților/altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile, împrumuturi, până la regularizarea diferențelor rezultate din distribuirea dividendelor în cursul anului;
- introducerea răspunderii solidare a societății și a acționarului/asociatului care a beneficiat de plata de dividende interimare, dar nu le-a regularizat, în cazul societăților care au distribuit trimestrial dividende, sau au restituit împrumuturi, deși societatea avea activul net sub limita prevăzută de lege.
-
- introducerea de contravenții pentru societățile care au distribuit trimestrial dividende, fără să le regularizeze, și au acordat împrumuturi respectiv au restituit împrumuturi acționarilor/asociaților/altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile.
Sanctiunea, constând în amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei, urmează să fie aplicată de ANAF;
- condiționarea posibilității distribuirii de dividende de constituirea rezervelor legale, acoperirea pierderii contabile reportate, precum și de constituirea de rezerve în conformitate cu cerințele statutare.

De asemenea, se propune ca distribuirea de dividende din profitul exercițiului financiar curent pentru societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net sub jumătate din valoarea capitalului social subscris, să poată fi efectuată numai după reîntregirea activului net la valoarea minimă prevăzută de lege;

-conversia creanțelor acționarilor/asociaților în acțiuni/părți sociale, în cazul societăților care au o valoare a activului net sub jumătate din valoarea capitalului social subscris, înregistrează datorii față de acționari/asociați rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia și nu își reconstituie în termenul prevăzut de prezenta lege, activul net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social subscris.

Se propune, în acest sens, ca nerespectarea de către societăți a obligației prevăzute mai sus să fie sancționată de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Reglementarea acordării unor garanții în cadrul unor programe guvernamentale și adoptarea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere, bazat pe eficiență și reducerea costurilor la nivelul companiilor de stat

Se propune ca începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi Fondul Român de Contragarantare - S.A. să nu mai acorde garanții în cadrul programelor guvernamentale, urmând ca Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii - S.A. - IFN să se substituie în drepturi și obligații pentru toate garanțiile emise de către Fond în numele și în contul statului, în baza mandatului acordat, în cadrul programelor guvernamentale.

Totodată, se reglementează ca predarea - primirea garanțiilor aflate în soldul Fondului Român de Contragarantare S.A. să se efectueze pe bază de protocol de predare-primire în termen de maxim 30 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, pe baza de protocol de predare-primire.

Se propune adoptarea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere cu un număr redus de membri, bazat pe eficiență și reducerea costurilor la nivelul companiilor de stat. În acest sens, propune modificarea sistemului de administrare al Fondului Român de Contragarantare prin trecerea de la un sistem dualist, condus de un Consiliu de Supraveghere format din 7 membri și un Directorat alcătuit din 3 membri, la sistemul unitar condus de un Consiliu de administrație format din 3 membri și un Director.

Având în vedere necesitatea adoptării de măsuri care țin de buna administrare a companiilor de stat prin eficientizarea activității acestora respectiv a reducerii cheltuielilor cu plata indemnizațiilor membrilor organelor de conducere și administrare, nu se justifică o conducere executivă formată din 7 membri ai consiliului de supraveghere și 3 în cadrul Directoratului, o conducere formată din 3 membri ai consiliului de administrație și un Director fiind suficientă în vederea efectuării tuturor demersurilor necesare în vederea finalizării procesului de dizolvare.

Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Soluțiile propuse în proiectul de lege sunt circumscrise obiectivelor stabilite în Planul Bugetar Structural Național:

1. Reducerea duratei procedurii insolvenței, prin măsuri concrete, cu efect imediat:

- a) verificarea periodică de către administratorul judiciar a stării financiare a debitorului, pentru a propune, de îndată, dacă este cazul, intrarea în faliment, în perioada de observație sau pe durata executării planului - *art. 58 alin. (1) lit. b¹), art. 97 alin. 3¹; art. 144 alin. (2¹);*
- b) valorificarea bunurilor prin licitație publică potrivit Codului de procedură civilă, dacă adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare sau dacă vânzarea potrivit regulamentului stabilit de creditorii nu se realizează într-un termen rezonabil, dar nu mai mare de 12 luni - *art. 156 alin. (2);*
- c) dezvoltarea și operaționalizarea în regim prioritar a unei platforme informatice pentru desemnarea aleatorie a administratorului/lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic;

- d) completarea atribuțiilor practicienilor în insolvență, pentru a încuraja închiderea rapidă și cât mai eficientă a procedurilor de insolvență.

2. Consolidarea regimului răspunderii administratorilor pentru aducerea societății în stare de insolvență:

- a) cerințe mai stricte de elaborare a raportului de evaluare a stării debitorului și a cauzelor ce au condus la insolvență, pentru a facilita creditorilor, inclusiv creditorului fiscal, fundamentarea și declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor - *art. 97*;
- b) acțiunea în răspundere nu mai vizează doar administratorii formali, ci și administratorii *de facto* (care impun decizia financiară și operațională a societății) - *art. 169 alin. (1)*;
- c) interdicție de a fonda societăți pe o perioadă de 5 ani, ca efect al hotărârii de atragere a răspunderii, interdicție care se înregistrează în registrul comerțului, informația fiind astfel accesibilă publicului - *art. 169 alin. (10) lit. b)*;
- d) extinderea interdicției ocupării funcției de administrare/conducere și la administratorul *de facto* - *art. 169 alin. (10) lit. a)*;
- e) administratorul și administratorul *de facto* împotriva cărora s-a introdus o acțiune în atragerea răspunderii nu pot avea calitatea de administrator special în procedura insolvenței (*art. 97¹*);
- f) reglementarea unui caz distinct de atragere a răspunderii: vânzarea bunurilor ca ansamblu independent către persoane strâns legate de debitor în fraudă creditorilor - *art. 169 alin. (1) lit. e¹*;
- g) instituirea unei prezumții potrivit căreia nedepunerea culpabilă a situațiilor financiare și/sau neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale prezumă, până la proba contrară, neținerea conform legii a contabilității - *art. 169 alin. (1) lit. d)*;

3. Creșterea gradului de recuperare a creanțelor, inclusiv a impozitelor și taxelor în procedura insolvenței:

- a) asigurarea unui nivel mai înalt de transparență a procedurii în raport cu creditorii, cu scopul de a facilita exercitarea remediilor procesuale împotriva practicilor de manipulare a votului și a tendințelor de tergiversare a procedurii;
- b) justificarea, prin prezentarea motivelor temeinice și circumstanțelor excepționale, pentru prioritizarea plății anumitor creanțe curente, ca excepție de la principiul, instituit deja, al plății creanțelor curente potrivit scadenței; - *art. 133 alin. (4)*;
- c) notificarea creditorului fiscal în legătură cu intenția de deschidere a procedurii se va face de către debitor cu 15 zile înainte de depunerea cererii de deschidere a procedurii - *art. 66 alin. (1¹)*;
- d) comunicarea electronică a rapoartelor și planului de reorganizare către toți creditorii care solicită - *art. 59 alin. (2)*;
- e) rapoarte actualizate mai detaliate ale administratorului judiciar/lichidatorului judiciar - *art. 97*;
- f) includerea de informații suplimentare în tabelul creanțelor - *art. 5 pct. 69, art. 110 alin. (2)*;
- g) clarificarea obligațiilor administratorului concordatar în elaborarea listei creanțelor în concordat - *art. 19 alin. (1)*;
- h) modificarea regimului onorariilor practicienilor în insolvență pentru asocierea onorariului de succes cu reușita planului de reorganizare și/sau cu un nivel ridicat de recuperare a creanțelor.

4. Prevenirea practicilor de deturnare, de către debitor, a procedurii insolvenței de la finalitățile și principiile instituite de lege, prin:

- a) definirea conceptului de *persoane strâns legate de debitor* (*closely related parties*, persoane afiliate), în acord cu Propunerea de Directivă privind insolvența și cu luarea în considerare a definițiilor existente în legislația fiscală și în legislația în materia prevenirii spălării banilor - *art. 5 pct. 42²*;
- b) număr limitat de creditori afiliați în comitetul creditorilor (un creditor) și verificarea de către judecătorul-sindic a respectării condițiilor de desemnare - *art. 45 alin. (1) lit. f¹*; *art. 50 alin. (5¹)*;
- c) cerințe stricte pentru vânzarea bunurilor ca ansamblu independent către persoane strâns legate de debitor și autorizarea de către judecătorul-sindic a acestui tip de valorificare a bunurilor debitorului - *art. 154¹*.

Soluțiile prevăzute în proiectul de lege se vor aplica, ca regulă, proceselor începute după data intrării în vigoare a legii, iar anumite norme ce au caracter procesual vor fi de imediată aplicare cum ar fi,

termenele pentru formularea acțiunii în anulare și contestațiile împotriva deciziilor comitetului creditorilor. De asemenea, condițiile de transparență și de autorizare a vânzării către persoane strâns legate de debitor, fiind dispoziții de natură procedurală, vor fi aplicate proceselor în curs, sub condiția să nu se fi intrat în etape în cadrul cărora să fie necesar a fi cunoscute, pentru luarea deciziei de către creditorii/debitor sau judecătorul-sindic, a modalității în care va fi realizată vânzarea. Totodată, evaluarea periodică de către administratorul judiciar a posibilității reale de reorganizare efectivă se va realiza în procedurile în care nu a fost depus încă la dosar primul raport în care se efectuează această verificare. În stabilirea normelor tranzitorii s-a urmărit respectarea drepturilor materiale și procesuale ale părților din procedură.

Legea nr.108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Având în vedere dificultățile pe care le întâmpină inspectorii de muncă în activitatea specifică, generate de acțiunile angajatorului de împiedicare a controlului sau a cercetării evenimentelor, împiedicarea accesului la locațiile supuse controlului, refuzul persoanelor găsite la locul de muncă de a completa fișa de identificare sau de a da informații despre evenimentul cercetat, precum și riscurile la care sunt expuși în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu pe care le presupune activitatea de control și de cercetare a evenimentelor, materializate inclusiv prin amenințări și prin agresiuni fizice sau verbale, este necesară creșterea gradului de protecție a acestora, prin utilizarea de dispozitive de tip Body Cameră, care să descurajeze asemenea practici și, totodată, să se poată proba situația de fapt.

Legea nr. 53/2003 Codul Muncii,

Având în vedere obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice, ținând cont de necesitatea păstrării echilibrului bugetare prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare permanente impune adoptarea de măsuri în vederea stabilirii cadrului normativ privind înăsprirea regimului sancționator pentru angajatorii care utilizează muncă fără forme legale (muncă nedeclarată), în lipsa acestor măsuri se pot genera efecte negative, atât asupra bugetului de stat, cât și asupra bugetului asigurărilor sociale de stat precarizând locurile de muncă prin afectarea unor drepturi fundamentale ale salariaților (dreptul la muncă, dreptul la șomaj etc).

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc

Modificările propuse clarifică aplicarea interdicțiilor în domeniul jocurilor de noroc, pentru a evita interpretările arbitrare și sancțiunile disproportionale. Se stabilesc condiții clare și cumulative, se corelează dispozițiile privind contravențiile și infracțiunile, iar soluțiile tehnice propuse (precum geolocalizarea) asigură trasabilitate reală, protejând operatorii corecți și întărind controlul asupra activităților neautorizate.

Articolul 1, alineatul (5²) -În versiunea inițială actul normativ este susceptibil de a încălca principiul aplicării teritoriale a legii și competența autorității, dat fiind că, interdicția ar putea fi aplicabilă operatorilor care își desfășoară activitatea în mod legal în altă jurisdicție. Clarificarea este necesară pentru definirea cu precizie a situațiilor care intră sub incidența interdicției, fiind eliminate interpretările arbitrare, cerințele trebuind să fie îndeplinite cumulativ și nu alternativ (cum era prevăzut).

Articolul 1, alineatul (5³) -Textul trebuie modificat având în vedere că lista neagră nu cuprinde datele entităților care ar putea fi beneficiare ale serviciilor și restricția trebuie aplicată cu privire la site-uri indiferent ce entitate le operează.

Articolul 1, alineatul (5⁷) -În versiunea inițială actul normativ este susceptibil de a încălca principiul aplicării teritoriale a legii și competența autorității, dat fiind că, interdicția ar putea fi aplicabilă operatorilor care își desfășoară activitatea în mod legal în altă jurisdicție. Clarificarea este necesară pentru definirea cu precizie a situațiilor care intră sub incidența interdicției, fiind eliminate interpretările arbitrare, cerințele trebuind să fie îndeplinite cumulativ și nu alternativ (cum era prevăzut).

Articolul 7¹, alineatul (3) - În realitate, prevederea nu reprezintă o excepție, ci se dorește a fi o clarificare a faptului că terminalele de pariuri pot fi în continuare puse la dispoziția clienților, fără a cădea sub incidența prevederilor penale. Totodată, se elimină riscul unei interpretări abuzive, contrară intenției legiuitorului, conform căreia s-ar putea opera prin terminalele de pariuri jocuri de noroc la distanță.

Articolul 15, alineatul (2) lit. f¹) -Actuala formulare („GPS stand-alone”) este limitativă:

- GPS nu funcționează în parametri optimi în clădiri sau depozite;

- Necesită alimentare continuă - dificil de asigurat în perioada de stocare;
- Poate fi ușor ecranat sau bruiat.

Risc de sancțiuni nedrepte pentru operatori corecți și un impact posibil diminuat asupra sloturilor „la negru”.

Se propune un sistem de geolocalizare viabil. Aceeași trasabilitate, dar cu soluții care chiar funcționează.

La articolul 25, literele m) și n) -Modificările sunt necesare în vederea corelării art. 25 care descrie obiectul material al infracțiunii cu dispozițiile art. 5², respectiv art. 5³. Sfera de aplicare a dispozițiilor legale a fost extinsă către persoanele care nu respectă interdicțiile și care nu dețin licența clasa a II-a.

2.4 Alte informații *)

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic **)

3.1 Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri

Implementarea taxei de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri generează o serie de beneficii directe și indirecte, justificate de impactul bugetar pozitiv și de obiectivul de a asigura echitate fiscală:

Beneficii:

- Creșterea veniturilor bugetare prin introducerea unei taxe fixe pentru fiecare colet extracomunitar.
- Stimularea formalizării fluxurilor comerciale, prin trasabilitate sporită și descurajarea fragmentării

artificiale a comenzilor pentru a evita obligațiile fiscale.

- Aplicarea diferențiată, cu scutire pentru formalități vamale efectuate în România, încurajează procesarea locală și sprijină economia națională.

- Consolidarea echității în raport cu operatorii economici din UE, care suportă integral sarcinile fiscale, spre deosebire de entitățile extracomunitare care beneficiază de regimuri simplificate.

- Îmbunătățirea controlului fiscal și a capacității administrative de supraveghere a comerțului online internațional;

Costuri estimate:

- Costuri administrative pentru ANAF legate de colectarea taxei, prin actualizarea sistemelor informatice pentru gestionarea fluxurilor generate de fluxurile extracomunitare de bunuri.

- Impact marginal asupra furnizorilor de servicii poștale legate de adaptarea sistemelor informatice pentru colectarea taxei și virarea acesteia către bugetul general consolidat al statului/

Per ansamblu, balanța beneficiilor depășește costurile implicate, iar măsura contribuie la o mai bună protecție a intereselor fiscale naționale și la alinierea cu inițiativele UE privind comerțul electronic și importurile de bunuri.

3.2 Impactul social

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri

Prin adoptarea proiectului se asigură cadrul de reglementare necesar pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri, cu luarea în considerare a protecției consumatorilor pe aceste piețe

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4. Impactul macroeconomic

3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.2 Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri Proiectul contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile între participanții la piață, conferind în același timp o protecție uniformă a consumatorilor.

Proiectul nu contravine legislației din domeniul concurenței și reglementărilor comunitare în domeniul ajutorului de stat.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Eliminarea IMCA are impact pozitiv asupra mediului de afaceri, fiind încurajate investițiile, menținerea sectoarelor de activitate cu marje reduse, cu efecte pozitive și asupra prețurilor pentru consumatori și asupra concurenței în piață.

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri

Măsura este concepută astfel încât să minimizeze birocrăția și să nu afecteze disproporționat IMM-urile sau operatorii de bună-credință. În ansamblu, impactul asupra mediului de afaceri este pozitiv, susținând un cadru fiscal echilibrat și dezvoltarea infrastructurii vamale și logistice locale.

Astfel, prevederile propuse prin proiect au un impact moderat, dar controlat și predictibil asupra mediului de afaceri, cu efecte principale în zona comerțului electronic și a activităților logistice:

Impact pozitiv:

- Creșterea competitivității operatorilor economici locali și europeni, prin corectarea dezechilibrului fiscal generat de avantajele comercianților din spațiul extracomunitar, care beneficiau de scutiri și costuri mai reduse.
- Încurajarea dezvoltării centrelor logistice în România.
- Crearea unui cadru fiscal echitabil între entitățile comerciale locale și cele din afara UE, asigurând o concurență loială pe piața internă.

Legislația în domeniul insolvenței

Se preconizează că proiectul va avea un impact pozitiv asupra mediului de afaceri, acesta vizând eficientizarea procedurilor de insolvență și de prevenire a insolvenței, pentru creșterea nivelului de colectare a creanțelor. De asemenea, consolidarea transparenței acțiunii debitorului și a organelor procedurale, precum și evaluările periodice ale stării financiare a debitorului sprijină adoptarea deciziilor celor mai adecvate în privința parcursului procedural, astfel încât să fie sporit nivelul de recuperare a creanțelor.

3.6 Impactul asupra mediului înconjurător

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

3.8 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.9. Alte informații - Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri *)**

- În milioane lei (RON)						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:		3695,3	4.063,4	4.182,7		
a) bugetul de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:		3695,3	3.791,4	3.890,0		
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat			272,0	292,7		
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (Se va menționa natura acestora.)						

4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (Se va menționa natura acestora.)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adaptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8. Alte informații Impactul net asupra veniturilor bugetului de stat este nul, având în vedere că impactul negativ generat de abrogarea impozitului minim pe cifra de afaceri este compensat de efectul pozitiv generat de măsurile privind reducerea deductibilității unor categorii de cheltuieli (consultanță, dobânzi, management, proprietate intelectuală) cu efect asupra impozitului pe profit, privind impozitarea anumitor venituri ale persoanelor fizice precum și instituirea taxei logistice pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare.						

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ

Pentru implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri este necesară emiterea de către ANAF a unui ordin prin care se aprobă procedura de declarare

Legislația în domeniul insolvenței

Prin proiectul de lege se aduc modificări:

1. Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare;
- 2.Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Nu este cazul.

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)

Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE

Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE

Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate –

Nu este cazul.

5.6. Alte informații

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Nu este cazul.

6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Nu este cazul.

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

Nu este cazul.

6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

Nu este cazul.

6.5. Informații privind avizarea de către:

a) Consiliul Legislativ

Proiectul de act normativ se avizează de către Consiliul Legislativ.

b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării

c) Consiliul Economic și Social

Proiectul de act normativ se avizează de către Consiliul Economic și Social.

d) Consiliul Concurenței

e) Curtea de Conturi

6.6. Alte informații

Au avut loc consultări cu reprezentanții Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului entru corelarea dispozițiilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu prevederile legislației specifice domeniului turismului, în cazul măsurii referitoare la modificarea regimului fiscal aplicabil veniturilor obținute de persoanele fizice din închirierea pe termen scurt a unui număr de camere cuprins între unu și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, respectiv din prestarea de servicii de cazare.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ se va publica pe site-ul Ministerului Finanțelor, potrivit dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare și se va discuta în cadrul Comisiei de Dialog Social la care participă reprezentanți ai organismelor interesate.

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

7.3. Alte informații

Secțiunea a 8- a

Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsuri de punere în aplicare a proiectului de act normativ

8.2. Alte informații

Având în vedere cele prezentate, a fost promovat prezentul **proiect lege pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative** pe care îl supunem spre aprobare.

**MINISTRUL FINANTELOR MINISTRUL JUSTIȚIEI MINISTRUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII**

Alexandru NAZARE

Radu MARINESCU

Ciprian-Constantin ȘERBAN

MINISTRUL MUNCII, FAMILIEI, TINERETULUI ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Petre-Florin MANOLE

AVIZĂM FAVORABIL:

VICEPRIM-MINISTRU

Marian NEACȘU

VICEPRIM-MINISTRU,

TÁNCZOS Barna

**VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL AFACERILOR
INTERNE
Marian-Cătălin PREDOIU**

MINISTRUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILORE PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI
CSEKE Attila-Zoltán

MINISTRUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIALULUI ȘI TURISMULUI
Radu-Dinel MIRUȚĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Lege

pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (7), după litera d) se introduc trei noi litere, lit. e) - g), cu următorul cuprins:

- „e) criterii cu privire la utilizarea instrumentelor de plată fără numerar;
- f) criterii de avertizare timpurie cu privire la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale;
- g) criterii cu privire la informațiile/faptele înscrise în cazierul fiscal.”

2. La articolul 92, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității, dacă se află în una dintre următoarele situații:”

- a) nu are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului;
- b) nu a depus situațiile financiare anuale în termen de 5 luni de la împlinirea termenului legal pentru depunerea acestora.”

3. La articolul 92, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alin. (4¹) - (4⁴) cu următorul cuprins:

„(4¹) Dacă un contribuabil/plătitor declarat inactiv nu se reactivează în termen de un an de la data la care a fost declarat în inactivitate, acesta se dizolvă potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare care se dizolvă potrivit art. VIII din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative.

(4²) În cazul contribuabilului/plătitorului declarat inactiv care nu se reactivează în termen de un an de la data declarării în inactivitate, organul fiscal are obligația de a formula cerere de dizolvare atât în situația în care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central, cât și în situația în care figurează cu asemenea obligații de plată, dacă nu este subiectul unor sesizări penale.

(4³) Prin excepție de la alin. (4²), în cazul contribuabilului/plătitorului care are inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului formularea cererii de dizolvare se realizează după expirarea termenului de inactivitate temporară, în situația în care nu și-a reluat activitatea.

(4⁴) În termenele prevăzute la alin. (4²) și (4³) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.”

4. La articolul 92, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Contribuabilul/plătitorul declarat inactiv conform alin. (1²), se reactivează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5) și nu se mai află în situația pentru care a fost declarat inactiv, respectiv are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului ori și-a îndeplinit obligația de depunere a situațiilor financiare anuale și nu se află în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d) - g).”

5. La articolul 92, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), (5¹), (6) și (7¹), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.”

6. La articolul 186 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) să prezinte contract de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

7. La articolul 192 alineatul (3), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) debitorul datorează obligații fiscale/bugetare restante reprezentând ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, inclusiv dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

8. După articolul 193 se introduce un nou articol, articolul 193¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 193¹

Contract de fideiusiune

(1) Debitorul persoană juridică trebuie să prezinte un contract de fideiusiune încheiat în formă autentică cu beneficiarul/beneficiarii real/i definit/definiți potrivit art. 4 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

- a) în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu în cazul în care debitorul trebuie să achite obligații fiscale administrate de organul fiscal, care nu fac obiectul eşalonării la plată, cu excepția obligațiilor prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. c) și d);
- b) în termen de cel mult 5 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală în cazul în care debitorul nu deține în proprietate bunuri în vederea constituirii de garanții ori acestea sunt insuficiente;
- c) în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu în cazul în care debitorul persoană juridică, a fost înființat cu mai puțin de 12 luni anterior depunerii cererii de eşalonare la plată;
- d) până la împlinirea scadenței prevăzute de lege inclusiv, în cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a);
- e) până la împlinirea termenului de plată prevăzut de lege în cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. b);
- f) până la împlinirea termenului de plată din graficul de eşalonare în cazul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. d);
- g) în termen de 10 zile de la comunicarea acordului de principiu în cazul în care debitorul a solicitat modificarea deciziei de eşalonare la plată;
- h) până la data depunerii cererii de menținere a valabilității eşalonării la plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) debitorii prevăzuți la art. 193 alin (3), precum și debitorii persoane juridice la care statul sau o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială este acționar majoritar nu trebuie să prezinte un contract de fideiusiune.

(3) Fideiusorul se obligă să stingă:

- a) valoarea obligațiilor fiscale administrate de organul fiscal care nu fac obiectul eşalonării la plată inclusiv accesoriile aferente, cu excepția obligațiilor prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. c) și d), în situația prevăzută la alin. (1) lit. a);
- b) valoarea sumelor eşalonate la plată precum și a dobânzilor datorate pe perioada eşalonării la plată inclusiv accesoriile aferente, pentru care nu au fost constituite garanții potrivit art. 193, în situația prevăzută la alin. (1) lit. b) c) și g);
- c) valoarea obligațiilor care constituie condiție de menținere a eşalonării la plată inclusiv accesoriile aferente în situația prevăzută la alin. (1) lit. d) - f);
- d) valoarea obligațiilor care trebuie achitate pentru menținerea valabilității eşalonării potrivit art. 200 alin. (2) lit. a) - c) inclusiv accesoriile aferente în situația prevăzută la alin. (1) lit. h).

(4) Contractul de fideiusiune constituie titlu executoriu.

(5) După împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a), b), d), e), s) sau 200 alin. (2), după caz, în situația în care debitorul nu a îndeplinit obligația respectivă, organul fiscal competent se îndestulează din bunurile fideiusorului, de îndată. Dispozițiile prezentului cod privind executarea silită se aplică în mod corespunzător.

(6) Contractul de fideiusiune încetează la data stingerii obligației pe care o garantează.

(7) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și debitorilor persoane fizice care trebuie să prezinte un contract de fideiusiune, în formă autentică, încheiat cu o persoană capabilă de a se obliga, în condițiile prevăzute la art. 2285 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil .”

9. La articolul 194 alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult **60** de zile de la data comunicării acestei decizii sau până la finalizarea eşalonării la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 195;

f) să se achite creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult **60** de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care termenul de **60** de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea potrivit art. 195;”

10. La articolul 194 alineatul (1), după litera s) se introduce o nouă literă, lit. (ș), cu următorul cuprins:

„(ș) să prezinte contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

11. La articolul 195, alineatul (3) și (8[^]1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a) - c), e) - j), sau n), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 200 alin. (2) lit. a) și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz. **Pentru acordarea modificării eşalonării la plată organul fiscal analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 186, alin. (1) sau art. 192 alin. (3), după caz. Perioada de eşalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale rămase de plată din eşalonarea la plată aflată în derulare, precum și al celor care fac obiectul modificării acesteia și de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eşalonarea la plată deja aprobată.**

(...)

(8¹) În situația debitorilor care dețin bunuri în proprietate, insuficiente pentru a constitui garanțiile în cuantumul prevăzut la prezentul capitol, organul fiscal central poate aproba cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la art. 186 alin. (1). În acest caz:

- a) penalitățile de întârziere nu se amână la plată, ci se includ în eşalonare, iar decizia de amânare la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare se anulează;
- b) debitorul prezintă contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

12. Articolul 200 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Articolul 200

Mentținerea eşalonării la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent mentținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2) și la art. 194 alin. (1), cu excepția cazului în care eşalonarea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. k) și p - s), precum și în situația în care debitorul datorează sume reprezentând ajutoare de stat sau de minimis stabilite prin decizii de recuperare sau alte titluri de creanță/titluri executorii primite de către organul fiscal până la data emiterii deciziei de mentținere a valabilității eşalonării la plată, după caz, o singură dată într-un an calendaristic, sau fracție de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea tuturor obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eşalonării la plată, după caz. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de mentținere a valabilității eşalonării sau a unei decizii de respingere, după caz. Pentru acordarea mentținerii eşalonării la plată organul fiscal analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 186 alin. (1) și alin. (4) sau art. 192 alin. (3), după caz. Perioada de eşalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale rămase din eşalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută și de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eşalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută.

(2) Pentru mentținerea valabilității eşalonării, debitorul are obligația să achite:

- a) obligațiile fiscale exigibile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilității eşalonării până la data comunicării deciziei de mentținere a valabilității eşalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eşalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;
- b) obligațiile fiscale reprezentând accize exigibile la data comunicării deciziei de mentținere a valabilității eşalonării, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;
- c) obligațiile fiscale restante care au fost condiție de mentținere a valabilității eşalonării la plată potrivit art. 194 alin. (1), cu excepția celor prevăzute la lit. d) a aceluiași articol, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de mentținere a valabilității eşalonării. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;
- d) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, până la data emiterii deciziei de mentținere a valabilității eşalonării la plată;
- e) obligațiile fiscale restante reprezentând accize care au fost condiție de mentținere a valabilității eşalonării la plată, până la data emiterii deciziei de mentținere a valabilității eşalonării la plată.

(3) Pentru mentținerea valabilității eşalonării, debitorul are obligația să prezinte contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

13. La articolul 209¹, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Pentru a beneficia de eşalonarea la plată prevăzută la alin. (1) debitorul trebuie să stingă până la depunerea cererii de eşalonare la plată obligațiile prevăzute la alin. (6) lit. a) și f).”

14. La articolul 209¹ alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Eşalonarea la plată se acordă pentru:

- a) obligațiile fiscale principale și accesorii ale persoanelor fizice în sumă totală cuprinse între 500 - 100.000 lei;
- b) obligațiile fiscale principale și accesorii ale asocierilor fără personalitate juridică în sumă totală cuprinse între 2.000 - 100.000 lei;
- c) obligațiile fiscale principale și accesorii ale persoanelor juridice în sumă totală cuprinse între 5.000 - 400.000 lei.”

15. La articolul 209¹, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins

„(7¹) Prin excepție de la alin. (7) în cazul în care debitorul înregistrează obligații fiscale restante peste plafonul prevăzut la alin. 7 și are de încasat sume certe și lichide de la autorități sau instituții publice se acordă eşalonare la plată în condițiile prezentului capitol, în limita acestor sume, în baza unui document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care certifica aceste sume. Prevederile prezentului alineat nu se aplica sumelor aflate în litigiu.”

16. La articolul 209¹ alineatul (8), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) în cazul persoanelor juridice, să fi fost înființate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.”

17. La articolul 209⁴ alineatul (1), literele a), b), d), e), f) și q) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării acestei decizii;

f) să se achite obligațiile stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult **60 de zile** de la comunicarea somației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);”

18. La articolul 209⁵ alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eşalonării la plată, prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a) - c), f) - i) și l);”

19. La articolul 209¹⁰ alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru menținerea valabilității eşalonării, debitorul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eşalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eşalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de **60 de zile** de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 209⁴ sunt aplicabile în mod corespunzător.”

20. După articolul 250, se introduce un nou articol, art. 250¹ cu următorul cuprins:

”Articolul 250¹

Vânzarea la licitație, prin mijloace electronice, a bunurilor sechestrate

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație prin mijloace electronice, se efectuează publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării bunurilor se realizează prin mijloace electronice, denumite în continuare platformă de licitații electronice, caz în care se afișează:

a) denumirea organului de executare care a sechestrat bunul, precum și date de contact pentru furnizarea de informații suplimentare;

b) informații privind bunurile pentru care se realizează procedura de publicitate, descrierea lor sumară, precum și fișiere media relevante pentru vizualizarea acestora;

c) prețul de evaluare ori prețul de pornire al licitației, după caz, pentru fiecare bun;

d) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;

e) timpul rămas până la începerea licitației;

f) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înștiințeze despre aceasta organului de executare silită înainte de începerea licitației, în cazul bunurilor sechestrate;

g) obligații ce revin cumpărătorului potrivit prevederilor legale speciale, cum ar fi obligațiile de mediu, obligațiile de conservare a patrimoniului național sau altele asemenea;

h) mențiunea cu privire la faptul că pentru participarea la licitație, ofertanții trebuie să plătească o taxă de participare la licitație reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației;

i) alte informații de interes pentru cumpărător, dacă sunt cunoscute de organul fiscal.

(3) În perioada de publicitate, orice persoană interesată are posibilitatea optării pentru vizionarea bunurilor la o data și într-un interval orar stabilit pe platforma de licitații electronice.

(4) Despre data și ora începerii licitației organul de executare silită înștiințează debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

(5) Perioada de organizare a licitației prin platforma de licitații electronice este cuprinsă între 5 și 30 de zile .

(6) Pentru participarea la licitație ofertanții trebuie să se autentifice în platforma de licitații electronice, să aibă confirmată plata taxei de participare la licitație și să înregistreze ofertele în termenul prevăzut la alin. (5). În situația în care la licitație participă o persoană împuternicită de către ofertant, aceasta declară pe propria răspundere, pe platforma de licitații electronice, că în cazul în care ofertantul pe care-l reprezintă este declarat adjudecatar, aceasta depune împuternicirea, în original sau în formă autentică, la organul de executare, la momentul semnării procesului - verbal de adjudecare, prevederile art. 18 aplicându-se în mod corespunzător.

(7) Pentru confirmarea plății taxei de participare la licitație, platforma de licitații electronice verifică automat, după caz:

a) creditarea contului indicat pe platformă pentru virarea acestuia, în cazul care plata taxei de participare la licitație se realizează prin modalitățile de plată prevăzute la art. 163 alin. (11) lit. d);

b) autorizarea plății, în cazul care plata taxei de participare la licitație se realizează prin modalitățile de plată prevăzute la art. 163 alin. (11) lit. e);

c) blocarea sumelor aferente taxei de participare la licitație în contul bancar al ofertatului, prin intermediul cardului bancar.

(8) Prețul de pornire a licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, urmând ca acesta să fie diminuat pentru următoarele licitații în funcție de procentul stabilit prin ordin de președinte al A.N.A.F.

(9) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, acesta se declară adjudecatar dacă oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.

(10) Taxa de participare la licitație, prețul integral sau, după caz, avansul prevăzut la art. 253 alin. (1), se plătește în lei în contul indicat pe platforma de licitații electronice, prin modalitățile prevăzute la art. 163 alin. (11) lit. d) și e).

(11) La finalizarea licitației se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației, care se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor, bazată pe un certificat calificat, care se comunică participanților la licitație în contul special creat de către aceștia pe platforma de licitații electronice.

(12) În termen de cel mult 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, se restituie taxa de participare sau se deblochează suma indisponibilizată în contul bancar, participanților care au depus oferte de cumpărare și care nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării, taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertantului care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organul fiscal local, caz în care taxa de participare se face venit la bugetul local.

(13) Valorificarea bunurilor prin platforma de licitații electronice se realizează pentru bunuri mobile de valoare semnificativă și bunuri imobile. Bunurile mobile de valoare semnificativă se stabilesc în funcție de valoarea de evaluare a acestora.

(14) Pasul de licitare al prețului este cuprins între 5 - 15% din prețul de pornire a licitației.

(15) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin al ministrului dezvoltării lucrărilor publice și administrației, cu avizul Ministerului Finanțelor, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local.

(16) Prevederile prezentului articol se aplică și pentru valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.”

21. La articolul 251, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Vânzarea la licitație potrivit art. 250 a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un președinte.”

22. La articolul 336 alineatul (2), litera t) se modifică și va avea următorul cuprins:

”t) cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. z¹). ”

23. La articolul 336 alineatul (2), după litera t) se introduce o nouă literă, lit. t¹, cu următorul cuprins:

”t¹) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. z²);”.

24. La articolul 336 după alineatul (2) se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul nerespectării, de către autoritățile administrației publice locale, în calitatea acestora de organ fiscal local, a prevederilor art.60 alin.(4), art.68 alin.(2) și art. 69 alin. (1¹), după constatarea contravenției prevăzute la art. 336 alin. (1) lit. z¹) Ministerul Finanțelor, prin structura de specialitate, solicită în scris direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială se află unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale respective, sistarea alimentării atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrare, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente, inclusiv a drepturilor cuvenite asistenților personali ai persoanelor cu handicap grav, precum și a indemnizațiilor lunare ale persoanelor cu handicap grav și a plăților privind finanțarea sistemului de protecție socială, după caz, atunci când nu pot fi asigurate din venituri proprii. Alocarea și utilizarea cotelor defalcate din impozitul pe venit și a sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost sistate în condițiile altor acte normative, se mențin. Alimentarea cu cote defalcate din impozitul pe venit și sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, se reia la data respectării obligațiilor ce le revin autorităților administrației publice locale

Art. II. - Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 9 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1¹), se introduc trei noi alineate, alin. (1²) - (1⁴) cu următorul cuprins:

„(1²) În vederea aplicării prevederilor alin.(1), persoanele juridice au obligația să dețină un cont de plăți în România sau la o unitate a Trezoreriei Statului . Pentru persoanele juridice nou-înființate, deschiderea contului se realizează într-un termen de maximum șaiszeci de zile lucrătoare de la data înființării.

(1³) Persoanele prevăzute la alin.(1²) au obligația de a deține cel puțin un cont de plăți pe toată perioada desfășurării activității.

(1⁴) Prestatorii de servicii de plată definiți la art. 2 lit. a), b), d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care furnizează servicii de plată pe teritoriul României nu pot refuza o cerere privind deschiderea contului prevăzut la alin. (1²), și nici o cerere care vizează deschiderea unui cont de către persoanele fizice, cu excepția cazurilor în care deschiderea unui astfel de cont ar avea drept rezultat o încălcare a dispozițiilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, cu modificările și completările ulterioare.

2. La articolul 12, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin. (4) cu următorul cuprins:

„(4) Nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (1²) și (1³) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.”

Art. III -Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 23 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1²) Persoanele fizice sau juridice, prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să accepte ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau soluții moderne de acceptare, aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice.”

2.După alineatul (1²) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (1³) cu următorul cuprins:

(1³) Prin excepție de la dispozițiile alin.(1²) entitățile care efectuează toate operațiunile de plată și încasare exclusiv prin conturi deschise la instituții de credit, nu au obligația să accepte ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau soluții moderne de acceptare, aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice.

3. La articolul 1, alineatele (3), (3¹) și (3²) se abrogă.

4. La articolul 1, alineatele (5), (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Entitățile prevăzute la alin. (1) și (1²) pot oferi serviciul de avans în numerar la terminalele de plată în baza contractelor încheiate cu instituțiile acceptante și pot acorda avansuri în numerar, potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Acestea afișează la loc vizibil semnul privind acordarea acestui serviciu, precum și informații privind costurile serviciului.

(9) Sunt exceptate de la obligația menționată la alin. (1) și (1²) entitățile care au punctele de încasare amplasate în zone nedeservite de rețele de comunicații electronice.

(10) Entitățile menționate la alin. (9) au obligația de a se conforma cerințelor menționate la alin. (1) și (1²) în termen de 12 luni de la data la care zona în care sunt amplasate este deservită de rețele de comunicații electronice.”

5. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Instituțiile acceptante de carduri au obligația de a instala terminale de plată în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării. Instalarea terminalelor de plată se face la solicitarea operatorilor economici, instituțiilor publice, persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (1) și (1¹), precum și a persoanelor fizice sau juridice, după caz, prevăzute la art. 1 alin. (1²), în baza contractelor încheiate în acest scop, în toate locurile indicate de aceștia.”

6. La articolul 3, alineatul (1), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) nerespectarea dispozițiilor art. 1 alin. (1), (1²) și (8);

e) refuzul entităților prevăzute la art. 1 alin. (1²) de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, inclusiv aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice;”

Art. IV. - (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2026 organul fiscal nu mai aprobă cererile de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată depuse de debitori potrivit Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În situația în care cererea de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată este nesoluționată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, debitorul are obligația să plătească sumele pentru care a solicitat modificarea/menținerea în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. V. - (1) Cesiunea părților sociale ale asociatului unei societăți cu răspundere limitată care deține controlul societății, în sensul art. 25 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este opozabilă organului fiscal central în următoarele condiții:

a) în termen de 15 zile de la data cesiunii, cedentul, cesionarul sau societatea notifică organului fiscal central actul de transmitere a părților sociale și actul constitutiv actualizat cu datele de identificare a noilor asociați;

b) dacă societatea înregistrează obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, aceasta sau cesionarul constituie garanții potrivit art. 211 lit. a) și/sau b) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, care să acopere valoarea obligațiilor restante cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis potrivit alin. (2);

c) la înregistrarea cesiunii în registrul comerțului dacă societatea înregistrează obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării se prezintă dovada acordului organului fiscal cu privire la constituirea de garanții.

(2) Prin derogare de la art. 158 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de atestare fiscală poate fi solicitat și de cedent sau, după caz, de cesionar.

(3) Condițiile prevăzute la alin. (1) se verifică la înregistrarea în registrul comerțului a cesiunii care conduce la întrunirea acestui procent. Pentru verificarea condiției prevăzută la alin. (1) lit. c) Oficiul Național al Registrului Comerțului solicită certificatul de atestare fiscală de la Agenția Națională de Administrare Fiscală în condițiile art. 70¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Garanțiile constituite potrivit alin. (1) se eliberează de organul fiscal central la data stingerii obligațiilor de plată înscrise în certificatul de atestare fiscală eliberat potrivit alin. (1). În cazul în care obligațiile de plată înscrise în certificatul de atestare fiscală eliberat potrivit alin. (1) nu se sting în termen de 60 de zile de la data înregistrării cesiunii în registrul comerțului garanțiile constituite potrivit alin. (1) se execută de către organul fiscal central.

(5) Procedura de aplicare a prezentului articol precum și modalitatea de colaborare între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului se aprobă prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Art. VI. - (1) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, valoarea minimă a capitalului social al societăților cu răspundere limitată se stabilește în funcție de nivelul cifrei de afaceri nete raportate prin situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar precedent, după cum urmează:

a) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă sub 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 500 lei;

b) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă peste 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 5.000 lei.

(2) În cazul societăților cu răspundere limitată nou înființate, valoarea minimă a capitalului social este de 500 de lei.

(3) Valoarea minimă a capitalului social se majorează până la finalul exercițiului financiar următor celui în care se constată creșterea cifrei de afaceri nete raportată prin situațiile financiare anuale ale exercițiului financiar precedent.

(4) Valoarea capitalului social stabilită potrivit alin. (1) rămâne nemodificată, în cazul diminuării cifrei de afaceri nete raportată prin situațiile financiare anuale ale exercițiului financiar precedent.

(5) Cu excepția cazului în care societatea este transformată într-o societate de altă formă, capitalul social al societăților cu răspundere limitată prevăzute la alin. (1) nu poate fi redus sub minimul legal decât dacă valoarea sa este menținută la un nivel cel puțin egal cu minimul legal prevăzut la alin. (1) prin adoptarea unei hotărâri de majorare de capital în același timp cu hotărârea de reducere a capitalului. În cazul încălcării acestor dispoziții, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății.

(6) Societățile cu răspundere limitată înregistrate în registrul comerțului își vor majora capitalul social prin modificarea actului constitutiv, dar nu mai târziu de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, termen calculat de la data înregistrării mențiunii de majorare la registrul comerțului.

(7) În cazul societăților cu răspundere limitată care își majorează capitalul social până la data de 31 decembrie 2026, conform prevederilor alin.(1), tariful de publicare a actului în Monitorul Oficial al României, partea a IV-a, prin care se prevede această majorare se reduce cu 50% față de valoarea în vigoare la momentul publicării. Reducerea se aplică numai în cazul în care modificarea vizează exclusiv majorarea capitalului social pentru implementarea prevederilor alin.(1).

(8) În cazul în care societatea cu răspundere limitată nu și-a completat capitalul social în termenul prevăzut la alin. (6), la cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va pronunța dizolvarea societății.

(9) Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de dizolvare, capitalul social este adus la valoarea minimului legal prevăzut de prezenta lege. Prevederile art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. VII. (1) Declararea în inactivitate a contribuabililor/plătitorilor persoane juridice pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 92 alin. (1²) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se realizează începând cu data 1 ianuarie 2026.

(2) Prevederile art. I pct. 3 referitoare la modificarea art.92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Contribuabilii/Plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu o inactivitate mai mare de 3 ani la data intrării în vigoare a prezentei legi care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării și nu sunt subiecții unor sesizări penale se dizolvă dacă nu se reactivează în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În acest caz, organul fiscal formulează cerere de dizolvare potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea nr. 31/1990 care se dizolvă potrivit art. VIII din prezenta lege.

(4) Contribuabilii/Plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu o inactivitate între 1 - 3 ani la data intrării în vigoare a prezentei legi care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării și nu sunt subiecții unor sesizări penale se dizolvă dacă nu se reactivează în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În acest caz, organul fiscal formulează cerere de dizolvare potrivit actului normativ de înființare, cu excepția societăților reglementate de Legea nr. 31/1990 care se dizolvă potrivit art. VIII din prezenta lege.

(5) Prin excepție de la alin. (4), în cazul contribuabilului/plătitorului care are inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului formularea cererii de dizolvare se realizează după expirarea termenului de inactivitate temporară, în situația în care nu și-a reluat activitatea.

(6) Pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare anterior intrării în vigoare a prezentei legi, organul fiscal are obligația de a formula cerere de dizolvare, potrivit actului normativ prin care aceștia au fost înființați, cu excepția societăților reglementate de Legea nr. 31/1990 care se dizolvă potrivit art. VIII, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dacă nu se reactivează, în situația în care:

- a) figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării;
- b) nu au fost formulate sesizări penale.

(7) În termenul prevăzut la alin. (6) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.

Art. VIII. - (1) Dacă o societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare declarată inactivă potrivit art. 92 alin. (4) din Codul de procedură fiscală rămâne în inactivitate pentru o perioadă mai mare decât cea prevăzută de lege societatea se dizolvă, potrivit prevederilor prezentului articol. Dispozițiile art. 237² alin. (1), (4) - (7) și (9) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(2) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să constate, din oficiu, întrunirea condițiilor pentru dizolvare, potrivit alin. (1) se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data sesizării registratorului. Aceasta se afișează și pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, cu respectarea aceluiași termen. La expirarea acestui termen, registratorul constată, prin încheiere, întrunirea condițiilor pentru dizolvarea societății. Încheierea nu are caracter executoriu. Aceasta se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, se menționează în registrul comerțului și se comunică societăților dizolvate.

(3) În cazul societăților care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, dacă în termen de 20 zile de la data înscrierii mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, nicio persoană interesată nu a formulat cerere de numire a lichidatorului, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, radiază, din oficiu, societatea din registrul comerțului. Prevederile art. 260 alin. (6¹), (6²), (11) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, urmează să dispună radierea, potrivit alin. (3), se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte. Lista se afișează și pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, cu respectarea aceluiași termen

(5) Încheierea de radiere, pronunțată potrivit alin. (3), nu este executorie. Aceasta se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate.

(6) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (3), societatea sau orice persoană interesată poate formula plângere în termen de 15 zile de la de la publicarea încheierii în Buletinul electronic al registrului comerțului. Plângerea se depune la oficiul registrului comerțului și se face mențiune despre aceasta în registrul comerțului. În termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii, oficiul registrului comerțului o înaintează instanței competente.

(7) Hotărârea pronunțată de instanță în soluționarea plângerii poate fi atacată numai cu apel, în termen de 30 de zile de la comunicare. Apelantul va depune o copie a apelului la oficiul registrului comerțului, pentru menționare în registrul comerțului.

(8) În cazul societăților care nu figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, dacă o persoană interesată formulează cerere de numire a lichidatorului, alineatele (9) - (14) se aplică în mod corespunzător.

(9) În cazul societăților care figurează cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, după înscrierea mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, numește, din oficiu, prin încheiere, un lichidator înscris în Tabloul practicienilor în insolvență. Remunerarea lichidatorului se face din averea societății dizolvate sau, în lipsă, din fondul de lichidare, constituit potrivit legii. Remunerația este în quantum fix de 1000 de lei, care se va achita după depunerea raportului privind situația economică a societății și a a cererii de deschidere a procedurii insolvenței sau, după caz, la terminarea lichidării, după depunerea cererii de radiere din registrul comerțului. Decontul final al cheltuielilor efectuate de lichidator în legătură cu lichidarea societății se face, pentru situația în care nu există bunuri în averea societății dizolvate, de către Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, la solicitarea lichidatorului. În cazul în care lichidatorul identifică și valorifică bunuri din averea societății aflate în lichidare, quantumului fix de 1000 de lei i se adaugă un procent de 10% din valoarea sumelor recuperate cu condiția ca acestea să depășească 2000 lei.

(10) În termen de 30 zile de la numire, lichidatorul trebuie să depună la oficiul registrului comerțului, pentru menționare în registrul comerțului, un raport privind situația economică a societății. Dacă, potrivit raportului, debitorul îndeplinește condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate de insolvență, lichidatorul are obligația de a solicita deschiderea acestei proceduri în termen de 5 zile de la data depunerii raportului.

(11) În cazul în care, potrivit raportului prevăzut la alin. (10), nu sunt întrunite condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate de insolvență, lichidatorul continuă lichidarea, care nu poate dura mai mult de 3 luni de la data depunerii raportului.

(12) În termen de 5 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii depun la registrul comerțului cererea de radiere a societății din registrul comerțului, pe baza raportului final de lichidare și a situațiilor financiare de lichidare prin care se prezintă situația patrimoniului, a creanțelor și repartizarea activelor rămase, după caz, inclusiv, dacă este cazul, dovada îndeplinirii obligației de calculare, reținere și plată a impozitului pe venit din lichidarea societății, prevăzută la art. 97 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a impozitului pe veniturile realizate de nerezidenți din lichidarea unui rezident, prevăzut la art. 223 alin. (1) lit. o) coroborat cu art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunea unei amenzi de 20 lei pe zi de întârziere, care va fi aplicată, din oficiu sau la sesizarea oricărei părți interesate, de către registratorul de registrul comerțului. Încheierea prin care se constată încheiată lichidarea și se dispune radierea societății din registrul comerțului se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului.

(13) Dacă în termen de 5 de zile de la expirarea termenului menționat la alin. (11), oficiul registrului comerțului nu a fost sesizat cu nicio cerere de radiere, registratorul, din oficiu, constată că a expirat termenul legal în care putea fi realizată lichidarea și dispune radierea societății din registrul comerțului. Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, urmează să dispună radierea se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului cu 5 zile calendaristice înainte,

se transmite Agenția Națională de Administrare Fiscală și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate.

(14) Prevederile art. 260 alin. (2), (5), (6¹), (6²), (8), (9), (9¹) și (11) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(15) În scopul aplicării prevederilor prezentului articol precum și art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală comunică, periodic, pe cale electronică Oficiul Național al Registrului Comerțului lista contribuabililor/plătitorilor care pot face obiectul dizolvării. Periodicitatea, structura și conținutul listei, condițiile de comunicare a listei, precum și orice alte elemente tehnice necesare schimbului de date, se stabilesc prin protocol încheiat între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului.

Art. IX. - (1) Pentru cererile de acordare a eșalonării la plată/ de modificare a deciziei de eșalonare la plată/de menținere a valabilității eșalonării la plată depuse de debitori potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată din cadrul Titlului VII - Colectarea creanțelor fiscale din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare și **nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi**, în vederea aprobării acestora, debitorul are obligația prezentării contractului de fideiusiune potrivit art. 193¹ din același act normativ, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Prevederile art. I pct. 9 referitoare la modificarea art. 194 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de eșalonare la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Prevederile art. I pct. 9 referitoare la modificarea art. 194 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru somațiile comunicate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Prevederile art. I pct. 12 referitoare la art. 200 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică pentru cererile de menținere a eșalonării la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Prevederile art. I pct. 13 referitoare la art. 209¹ alin. (6¹) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică pentru cererile de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată **depuse de debitori** după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

(6) Prevederile art. I pct. 14 referitoare la art. 209¹ alin. (7) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică pentru cererile de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată **depuse de debitori** după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

(7) Prevederile art. I pct. 17 referitor la art. 209⁴ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare **se aplică pentru cererile de acordare** a eșalonării la plată, în formă simplificată **aprobate** după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

(8) Prevederile art. I pct. 17 referitor la art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare **se aplică pentru somațiile comunicate** după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

(9) Prevederile art. I pct. 18 referitor la art. 209⁵ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare **se aplică pentru cererile de modificare** a deciziei de eșalonare la plată, în formă simplificată **depuse de debitori** după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

(10) Prevederile art. I pct. 19 referitor la art. 209¹⁰ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare **se aplică pentru cererile de menținere** a valabilității eșalonării la plată, în formă simplificată **aprobate** după data intrării în vigoare a acestor dispoziții.

Art. X. - (1) Protocolul prevăzut la art. VIII se încheie între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Ordinul comun prevăzut la art. V se aprobă în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. XI. - (1) Prevederile art. I pct 13-19 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Prevederile art. II și ale art. III intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026.

ART. XII - Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 18¹ se abrogă.

2. La articolul 25 alineatul (4), litera u) se abrogă.

3. După articolul 25 se introduce un nou articol, art. 25¹, cu următorul cuprins:

“Art. 25¹ - Regimul special pentru contribuabilii care înregistrează cheltuieli cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România

(1) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la art. 15, care înregistrează cheltuieli aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuieli de management, consultanță, în relația cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, astfel cum sunt prezentate în contul de profit și pierdere/situația veniturilor și cheltuielilor/date informative din raportările contabile oficiale întocmite pentru exercițiul financiar 2024/exercițiul financiar diferit de anul calendaristic care începe în anul 2024, a căror pondere în totalul cheltuielilor înregistrate în aceleași raportări, este de peste 1 %, consideră nedeductibile cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, în relația cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, înregistrate în anul fiscal de calcul.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1), cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță, ca urmare a unor tranzacții cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, efectuate pentru obținerea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor, și alte asemenea, înregistrate în România.

(3) Nu intră sub incidența prezentului articol cheltuielile prevăzute la alin.(1) care se capitalizează în valoarea imobilizărilor corporale și necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(4) Cheltuielile excluse la alin. (2) și (3) nu se iau în calcul la determinarea ponderii prevăzute la alin. (1).

(5) În situația în care cheltuielile menționate la alin. (1) nu sunt prezentate detaliat potrivit formatului contului de profit și pierdere/situației veniturilor și cheltuielilor/datelor informative, din raportările contabile oficiale, ponderea prevăzută la alin. (1) se determină luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, înregistrate cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă a anului 2024.

(6) Începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, ponderea de 1% prevăzută la alin. (1), precum și cheltuielile în relația cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, care intră sub incidența prezentului articol, se determină de către contribuabili în relația cu persoanele afiliate așa cum sunt acestea definite la art. 7 pct. 26, pe baza cheltuielilor prezentate în declarația fiscală, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, astfel cum sunt înregistrate în anul fiscal de calcul. Cheltuielile prezentate în declarația fiscală efectuate pentru obținerea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor, și alte asemenea, înregistrate în România, nu intră sub incidența prevederilor prezentului alineat.

(7) Contribuabilii înființați în cursul unui an fiscal, pentru anul fiscal al înființării, aplică prevederile alin. (1) la sfârșitul anului fiscal de calcul, luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, înregistrate cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, în total cheltuieli, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă. Prevederile prezentului alineat se aplică și contribuabililor înființați în cursul anului 2025/anului fiscal modificat care începe în anul 2025, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal 2026/anului fiscal modificat care începe în anul 2026.

(8) În cazul grupului fiscal, prevederile alin. (1) - (7) se aplică în mod corespunzător de către membri, în funcție de situația individuală.

(9) În sensul prezentului articol, pentru calculul ponderii prevăzută la alin.(1) pentru anul 2026/anul fiscal modificat care începe în anul 2026 entitățile afiliate sunt cele definite potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(10) Contribuabilii care, în anul fiscal de calcul, consideră nedeductibile cheltuielile prevăzute la alin. (1) și alin.(6) nu aplică prevederile art. 25, pentru aceste cheltuieli în relația cu entitățile afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România.

(11) Nu intră sub incidența prezentului articol, contribuabilii care dețin un acord de preț în avans sau începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, solicită Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile stipulate la art.52 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, emiterea unui acord de preț în avans ce are ca obiect tranzacții derulate cu persoane afiliate nerezidente care generează înregistrarea de cheltuieli prezentate în declarațiile fiscale, cu perioadă de valabilitate începând cu acest an. În situația respingerii acordului de preț în avans pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit și, după caz, se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la trimestrul/anul deducerii acestora.

(12) Prezentul articol nu se aplică instituțiilor de credit - persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine.”

4. La articolul 40², alineatul (4) și literele a) și b) ale alineatului (7¹), se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro. Costurile excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții/operațiuni care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, și care sunt efectuate cu persoane afiliate, definite potrivit art. 7 pct. 26, se deduc, într-o perioadă fiscală, până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro. Costurile totale excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții/operațiuni efectuate atât cu persoanele afiliate respective, cât și cu persoanele neafiliate, care pot fi deduse într-o perioadă fiscală, nu pot depăși plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în lei a plafoanelor respective este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal. Plafonul de 500.000 euro aferent costurilor excedentare

ale îndatorării efectuate cu persoane afiliate nu se aplică instituțiilor de credit - persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, instituțiilor financiare nebancare, sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebancare și întreprinderilor de investiții definite potrivit legii.

(7¹) Pentru aplicarea plafoanelor deductibile prevăzute la alin. (4), costurile totale excedentare ale îndatorării reportate se alocă tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane afiliate care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), respectiv cu persoane neafiliate/persoane afiliate care finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), astfel:

a) se determină ponderea costului excedentar nededus aferent tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane afiliate care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), în costurile totale excedentare ale îndatorării nededuse, înainte de aplicarea limitei de 30%, prevăzută la alin. (1);

b) se determină ponderea costului excedentar nededus aferent tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane neafiliate și/sau cu persoane afiliate care finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), în costurile totale excedentare ale îndatorării nededuse, înainte de aplicarea limitei de 30%, prevăzută la alin. (1);”

5. La articolul 45, după alineatul (23) se introduce un nou alineat, alin. (24), cu următorul cuprins:

„(24) Contribuabilii care au scăzut valoarea imobilizărilor în curs de execuție/activelor potrivit indicatorilor I și A din cadrul art. 18¹ alin. (3) și art. 46² alin. (2), în vigoare până la data 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026, au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul minim pe cifra de afaceri și, după caz, se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la trimestrul/anul scăderii acestora, potrivit art. 18¹ alin. (3) și art. 46² alin. (2), în vigoare până la data 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub incidența acestor prevederi activele care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte și înlocuite, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

d) sunt scoase din patrimoniu ca urmare a îndeplinirii unor obligații prevăzute de lege.”

6. La articolul 67, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) În categoria veniturilor din activități independente se cuprind și cele realizate de contribuabilii care obțin venituri din prestarea de servicii de cazare, precum și veniturile din închirierea pe termen scurt a unui număr de peste 7 camere situate în locuințe proprietate personală, iar pentru stabilirea impozitului sunt aplicabile prevederile art. 68³.”

7. La articolul 68, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 68¹, 68³ și 69.”

8. După articolul 68², se introduce un nou articol, art. 68³, cu următorul cuprins:

”ART. 68³ - Stabilirea impozitului pentru veniturile realizate din prestarea de servicii de cazare

(1) Sunt considerate venituri din prestarea de servicii de cazare veniturile obținute de operatorii economici definiți potrivit legislației specifice domeniului turismului - contribuabili potrivit prezentului titlu, prin punerea la dispoziție a unui spațiu amenajat în scopul înnoptării pentru o perioadă determinată, măsurată în zile.

(2) Venitul net anual din prestarea de servicii de cazare se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, încasate în cursul anului fiscal. La determinarea venitului brut sunt avute în vedere prevederile art. 68 alin. (2) lit. a), b), d) și e) și alin. (3).

(3) Nu se cuprinde în venitul brut comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

(4) În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

(5) Veniturile din prestarea de servicii de cazare, realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, determinat potrivit alin. (2), impozitul fiind final.

(7) Pentru determinarea venitului net din prestarea de servicii de cazare, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

(8) Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare prevăzută la art. 85 alin. (8).

- (9) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).
- (10) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).
- (11) În cazul în care, în cursul aceluiași an fiscal, contribuabilul desfășoară activități independente de prestare de servicii de cazare, precum și activități independente pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor anuale de venit sau în sistem real, pe baza datelor din contabilitate în partidă simplă, pentru aceste venituri rămân aplicabile prevederile art. 68 și 69, după caz.
- (12) Prevederile prezentului articol se aplică și în situația prevăzută la art. 83 alin. (4).”

9. La articolul 69, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Norma de venit pentru fiecare activitate desfășurată de contribuabil nu poate fi mai mică decât nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.”

10. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 83 - Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal

- (1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.
- (2) Sunt considerate venituri din cedarea folosinței bunurilor și veniturile obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, din închirierea pe termen scurt a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, în cursul unui an fiscal.
- (3) Închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, reprezintă închirierea neîntreruptă a unei camere, aceleiași persoane, pentru perioade de maximum 30 de zile, într-un an calendaristic. În situația în care închirierea se realizează pentru o fracție de zi, se consideră închiriere pentru o zi.
- (4) Începând cu anul fiscal în care numărul camerelor închiriate pe termen scurt, situate în locuințe proprietate personală, este de peste 7 camere, veniturile realizate reprezintă venituri din activități independente și se supun impunerii potrivit prevederilor art. 68³.
- (5) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și cele din închirierea pe termen scurt de către proprietari a camerelor situate în locuințe proprietate personală, au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de cel mult 30 de zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent. În situația în care bunul este deținut în comun, prin contractul de închiriere sau, după caz, prin actul de modificare a acestuia, se desemnează proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal care îndeplinește obligația înregistrării contractului încheiat între părți.
- (6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (5) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

11. La articolul 84, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, din arendarea bunurilor agricole, precum și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(...)

(3) Venitul net anual din cedarea folosinței bunurilor, altul decât cel plătit de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, din arendarea bunurilor agricole, precum și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra venitului brut.”

12. La articolul 84¹, titlul articolului și alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“84¹ - Reguli privind stabilirea impozitului pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă

(1) În cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți. Venitul brut se

majorază cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(...)

(3) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor, altul decât venitul din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, se stabilește la fiecare plată, de către plătitorii de venit, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra acestuia. “

13. Articolul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 85 - Reguli de stabilire a impozitului pentru veniturile realizate din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală

(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, între 1 și 7 camere inclusiv, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, alții decât cei care realizează venituri din activități independente pentru care sunt aplicabile prevederile art. 68³, datorează impozit pe venit.

(2) Venitul net anual din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, încasate în cursul anului fiscal.

(3) Nu se cuprinde în venitul brut comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

(4) În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

(5) Veniturile din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, determinat potrivit alin. (2), impozitul fiind final.

(7) Pentru determinarea venitului net din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

(8) Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare, astfel încât să rezulte perioada de ocupare a camerei, precum și datele de identificare a persoanei/persoanelor care a/au ocupat-o.

(9) Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat ”Fișa de ocupare a capacității de cazare” se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(10) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(11) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat.”

14. Articolul 87 se abrogă.

15. La articolul 97, alineatul (8¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(8¹) Veniturile sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, determinate conform art. 94 și 95, pentru transferuri/operațiuni efectuate prin entitățile prevăzute la art. 96¹ alin. (1), se impun prin reținere la sursă astfel:

a) în cazul titlurilor de valoare:

(i) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 6% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

b) în cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate:

(i) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 6% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii.

Pentru determinarea perioadei în care au fost deținute se consideră că titlurile de valoare și instrumentele financiare sunt înstrăinate/răscumpărate în aceeași ordine în care au fost dobândite, respectiv primul intrat - primul ieșit, pe fiecare simbol.”

16. La articolul 116 alineatul (2), litera c) se abrogă.

17. La articolul 116, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) În cazul veniturilor din transferul de monedă virtuală prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. m), impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului din transferul de monedă virtuală, determinat ca diferență pozitivă între prețul

de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.”

18. La articolul 116, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3¹) În aplicarea prevederilor alin. (2¹) se pot emite norme.”

19. La articolul 123, alineatele (1²) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(1²) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabili în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru veniturile realizate în anul fiscal anterior, prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 119.

(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele pentru care este prevăzută reținerea la sursă potrivit art. 84 și 84¹, sau din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, precum și de cei care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care determinarea venitului net anual se efectuează potrivit prevederilor art. 72¹ se stabilește prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual.”

20. La articolul 133, după alineatul (33) se introduc două noi alineate, alin. (34) și (35) cu următorul cuprins:

”(34) Pentru veniturile din activități independente obținute în anul 2025 din închirierea în scop turistic, pentru care venitul net a fost determinat în sistem real sau pe baza normelor de venit, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului. Pierderea reportată, necompensată, precum și pierderea fiscală înregistrată în anul fiscal 2025 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(35) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor obținute în anul 2025, din închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințe proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice, pentru care determinarea venitului net a fost determinată pe baze de norme de venit, precum și în cazul în care determinarea venitului net a fost efectuată în sistem real, potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului. Pierderea fiscală înregistrată în anul fiscal 2025 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.”

21. La articolul 148, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară sau de cel puțin 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente determinate potrivit art. 68, 68³ și 69, a venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă potrivit art. 68¹, precum și a veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală determinate potrivit art. 72, art. 72¹ și 73, realizate în anul pentru care se datorează contribuția.”

22. La articolul 170 alineatul (1) și litera c) a alineatului (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(1) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), din una sau mai multe surse, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază anuală de calcul egală cu suma rezultată prin cumularea venitului net anual realizat/brut sau normei anuale de venit, respectiv a normei anuale de venit ajustate, după caz, stabilite potrivit art. 68, 68¹, 68³ și 69, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară. La determinarea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la art. 118.

(...)

(4) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 6, 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) - h), după cum urmează:

(...)

c) venitul net pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84 - 85;”

23. La articolul 174, alineatele (4), (5) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele fizice care în cursul anului fiscal obțin exclusiv venituri din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care plătitorii de venituri au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate în situația în care baza anuală de calcul, din una sau mai multe surse de venit cumulate, este mai mică sau egală cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară, nu au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(5) În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul egale cu venitul brut, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară. Plătitorul de venit depune

declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) și plătește contribuția până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținută.

(...)

(11) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2), este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 72 de salarii minime brute pe țară, acestea au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3). Pentru diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării, persoana fizică are obligația calculării, declarării și plății impozitului pe venit.”

24. La art. 220⁸ după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (5) - (7) cu următorul cuprins:

“(5) Pentru veniturile din activități independente obținute în anul 2025 din închirierea în scop turistic, pentru care venitul net a fost determinat în sistem real sau pe baza normelor de venit, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului.

(6) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor obținute în anul 2025, din închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice, pentru care determinarea venitului net a fost determinată pe baze de norme de venit, precum și în cazul în care determinarea venitului net a fost efectuată în sistem real, potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului.

(7) Pentru veniturile din activități independente realizate în anul fiscal 2025, obligațiile fiscale privind contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

25. La articolul 455, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Pentru clădirile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

26. La articolul 456, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru:

a) clădirile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agrement, altele decât cele desfășurate în relație cu persoane juridice de drept public;

b) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial, asociațiilor religioase și componentelor locale ale acestora, precum și casele parohiale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;

d) clădirile funerare din cimitire și crematorii;

e) clădirile unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile creșelor din sistemul public de stat;

f) clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice, precum și pentru clădirile în care funcționează cabinete de medicină de familie, potrivit legii, cu excepția încăperilor folosite pentru altă activitate decât cea de medicină de familie;

g) clădirile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

h) clădirile noi realizate ca parte a unor proiecte investiționale din domeniul industriei prelucrătoare, depozitării și logisticii, pe baza procesului-verbal de recepție finală întocmit la terminarea lucrărilor, în condițiile legii, pentru o perioadă de 2 ani de la recepția acestora, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc recepția și cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat; activitățile ce intră sub incidența prevederii se stabilesc prin normele metodologice;

i) clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

j) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

k) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;

l) clădirile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

m) clădirile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

n) clădirile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și clădirile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale.”.

27. La articolul 456, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri datorate pentru:

- a) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca muzee ori case memoriale;
- b) clădirile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale, puse la dispoziție cu titlu gratuit;
- c) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit și clădirile utilizate de organizațiile nonprofit puse la dispoziție cu titlu gratuit, folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;
- d) clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;
- e) clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;
- f) clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, cu modificările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;
- g) clădirile rezidențiale afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs evenimentul;
- h) clădirile rezidențiale la care proprietarii au executat pe cheltuială proprie lucrări de intervenție pentru creșterea performanței energetice, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele pentru care proprietarii execută pe cheltuială proprie lucrări pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice sau pentru sisteme ecologice certificate de colectare și tratare a apelor uzate rezultate din consumul propriu;
- i) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;
- j) clădirile deținute de asociațiile de dezvoltare intercomunitară;
- k) clădirile folosite de proprietar pentru desfășurarea de activități sportive, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;
- l) clădirile pentru care proprietarul efectuează pe cheltuială proprie intabularea în cartea funciară, pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc intabularea;
- m) clădirile aflate în proprietatea fundațiilor înființate prin testament constituite, conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;
- n) clădirile unităților și instituțiilor de învățământ particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile creșelor din sistemul privat, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;
- o) clădirile unităților sanitare private, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din domeniul sănătății, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;
- p) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c) - f) și j) din Legea nr. 168/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului participant la acțiuni militare, misiuni și operații pe teritoriul sau în afara teritoriului statului român și acordarea unor drepturi acestuia, familiei acestuia și urmașilor celui decedat, cu modificările și completările ulterioare;
- r) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;
- s) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
- ș) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care nu au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada realizării lucrărilor de renovare sau reabilitare, începând cu data autorizăției de construcție și până la data procesului-verbal de recepție finală privind lucrările efectuate, precum și pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost finalizate lucrările de renovare sau reabilitare, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;
- t) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost finalizate lucrările.”.

28. La articolul 456, alineatele (2¹), (2²), (2³), (3¹), (6) și (6¹) se abrogă.

29. La articolul 456, alineatele (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(3) În cazul clădirilor care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice, impozitul se reduce cu 50%, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat.

(4) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

(5) În cazul scutirii prevăzută la alin. (2) lit. r), aceasta se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din clădire aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.”.

30. La articolul 457, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Cota impozitului pe clădiri ce se stabilește prin hotărâre a consiliului local sau hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, după caz, pentru anul 2026, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.”

31. La articolul 457, Tabelul 6 de la alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Tabelul 6

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	2.677	1.606
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	803	535
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	535	469
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	335	201
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

32. La articolul 457, alineatele (7) și (8) se abrogă.

33. La articolul 458, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Cota impozitului pe clădiri ce se stabilește prin hotărâre a consiliului local sau hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, după caz, pentru anul 2026, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.”.

34. La articolul 458, alineatul (3) se abrogă.

35. La articolul 460, alineatele (1) și (4) se abrogă.

36. La articolul 460, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(10) Cota impozitului pe clădiri ce se stabilește prin hotărâre a consiliului local sau hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, după caz, pentru anul 2026, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.”.

37. La articolul 463, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Pentru terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

38. La articolul 464, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru:

a) terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice sau agrement;

b) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) terenurile aparținând cultelor religioase recunoscute oficial și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice;

d) terenurile aparținând cimetirilor și crematoriilor;

e) terenurile unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și terenurile creșelor din sistemul public de stat;

f) terenurile unităților sanitare publice, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară;

h) terenurile folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

i) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile ocupate de piste și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

j) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum și cele ale metroului;

k) terenurile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

l) terenurile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

m) terenurile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

n) terenurile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și terenurile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

o) terenurile aferente clădirilor noi realizate ca parte a unor proiecte investiționale din domeniul industriei prelucrătoare, depozitării și logisticii, pentru o perioadă de 2 ani de la recepția finală a clădirii potrivit procesului-verbal de recepție întocmit la terminarea lucrărilor, în condițiile legii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc recepția și cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat; activitățile ce intră sub incidența prevederii se stabilesc prin normele metodologice.”.

39. La articolul 464, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren datorate pentru:

a) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;

- b) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;
- c) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, cu modificările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectarea de interes public;
- d) terenul aferent clădirii utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale, puse la dispoziție cu titlu gratuit;
- e) terenul aferent clădirii aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, precum și terenul aferent clădirii utilizate de organizațiile nonprofit puse la dispoziție cu titlu gratuit, folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;
- f) terenurile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs evenimentul;
- g) terenurile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat;
- h) terenul aferent clădirii folosită ca domiciliu aflate în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;
- i) terenurile pentru care proprietarul efectuează pe cheltuială proprie intabularea în cartea funciară, pe o perioadă de 2 ani începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc intabularea;
- j) terenurile fundațiilor înființate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;
- k) terenurile unităților și instituțiilor de învățământ particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și terenurile utilizate de către creșe din sistemul privat, cu respectarea legislației din domeniul ajutorului de stat;
- l) terenul aferent clădirii folosită ca domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;
- m) terenul aferent clădirii folosită ca domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), f) și j) din Legea nr. 168/2020, cu modificările și completările ulterioare;
- n) terenurile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;
- o) suprafețele construite ale terenurilor aferente clădirilor clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, prevăzute la art. 456 alin. (2) lit. t), indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice.”.

40. La articolul 464, alineatele (2¹), (2²), (2³), (4), (6) și (7) se abrogă.

41. La articolul 465, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(3) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

(...)

(5) În cazul scutirii prevăzută la alin. (2) lit. l), scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din teren aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.”.

42. La articolul 465, Tabelul 9 de la alineatul (4) și Tabelul 11 de la alineatul (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”Tabelul 9

Nr. crt.	Zona Categorია de folosință	A	B	C	D
1	Teren arabil	75	56	51	41
2	Pășune	56	51	41	36
3	Fâneață	56	51	41	36
4	Vie	122	94	75	51
5	Livadă	143	122	94	75
6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	75	56	51	41
7	Teren cu apă	41	36	22	0
8	Drumuri și căi ferate	0	0	0	0
9	Teren neproductiv, cu excepția celor de la pct. 10	0	0	0	0
10	Plaja folosită pentru activități economice	41	36	22	0

Tabelul 11

Nr. crt.	Categoria de folosință	Impozit (lei)
1	Teren cu construcții	60-83
2	Teren arabil	112-134
3	Pășune	54-75
4	Fâneață	54-75
5	Vie	129-148
6	Livadă	129-150
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	22-43
8	Teren cu apă	3-15
9	Drumuri și căi ferate	0-0
10	Teren neproductiv, cu excepția celor de la pct. 11	0
11	Plaja folosită pentru activități economice	3-15

”

43. La articolul 469 alineatul (1), literele a), b), c), e), i), k), l), m), n) și p) se abrogă.

44. La articolul 469, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol. În cazul scutirii sau reducerii impozitului pe mijloacele de transport acordate persoanelor juridice se vor avea în vedere prevederile legale în vigoare privind acordarea ajutorului de stat;

b) mijloacele de transport aflate în proprietatea veteranilor de război, văduvelor de război sau văduvelor nrecăsătorite ale veteranilor de război, pentru un singur mijloc de transport;

c) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;

d) mijloacele de transport ale fundațiilor înființate prin testament constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

e) mijloacele de transport ale organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

f) un mijloc de transport în cazul celor aflate în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%.

(3) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxe pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.”

45. La articolul 469, alineatele (4), (5), (6) și (7) se abrogă.

46. La articolul 470 alineatul (2), partea dispozitivă și tabelul 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia și norma de poluare, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Tabelul 13

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: Non-euro, E0-E3	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de	Lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: E6	Lei/auto Hibride cu emisii de CO ₂ peste 50g/Km
----------	---	---	--	--	--	--

			poluare: E4	poluare: E5		
I.	Vehicule înmatriculate (lei/200 cm ³ sau fracțiune din aceasta)					
1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm ³ , inclusiv	19,5	18,8	17,6	16,5	16,2
2	Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cm ³	22,1	21,3	19,9	18,7	18,4
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm ³ și 2.000 cm ³ inclusiv	29,7	28,5	26,7	25,1	24,6
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm ³ și 2.600 cm ³ inclusiv	92,2	88,6	82,8	77,8	76,3
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm ³ și 3.000 cm ³ inclusiv	182,9	172,8	154,1	151,2	149,8
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm ³	319,0	297,3	294,4	290,0	275,5
7	Autobuze, autocare, microbuze	31,2	30,0	28,1	26,4	25,9
8	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	39,0	37,5	35,1	33,0	32,4

47. La art. 470, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și alin. (2²) cu următorul cuprins:

”(2¹) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii au obligația de a colabora în vederea realizării schimbului de date și informații privind norma de poluare prevăzută la alin. (2). Procedura privind schimbul de date și informații se stabilește pe bază de protocol încheiat între Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(2²) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm³ sau fracțiuni din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracțiune mecanică	Lei/200 cm ³ sau fracțiuni din aceasta
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cm ³ sau fracțiuni din aceasta)		
9	Tractoare înmatriculate	18
II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cm ³
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cm ³	2 - 4
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cm ³	4 - 6
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	50-150lei/an

48. La articolul 470, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) În cazul mijloacelor de transport hibride cu emisii de CO₂ mai mici sau egale cu 50g/km, impozitul se reduce cu maximum 30%, conform hotărârii consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, după caz.”

49. La articolul 470, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹) cu următorul cuprins:

”(3) În cazul autovehiculelor acționate electric, impozitul pe mijloacele de transport este în valoarea de 80 lei/an.”.

50. Articolul 487¹ se abrogă.

51. La articolul 489, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) pot fi de până la 100% față de nivelurile maxime stabilite în cadrul prezentului titlu.”.

52. După articolul 489 se introduce un nou articol, art. 489¹, cu următorul cuprins:

”Art. 489¹ Stabilirea scutirilor și/sau reducerilor de la plata impozitelor și taxelor locale la nivelul consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București

(1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea de la plata impozitelor și taxelor locale pe bază de analize cost-beneficiu, pentru o perioadă determinată de timp, de cel mult 2 ani fiscali, în funcție de anumite criterii predefinite. În cadrul acestei perioade se efectuează evaluări intermediare din perspectiva atingerii scopului urmărit la momentul la care a fost luată hotărârea de acordare și în funcție de constatări se decide, după caz, menținerea pentru restul perioadei rămase sau stoparea acordării pe viitor.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) se stabilesc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

(3) Cuantumul total al scutirilor și/sau reducerilor ce se acordă prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București este de cel mult 5% din totalul veniturilor din impozitele și taxele locale încasate până în ziua anterioară adoptării hotărârii din anul fiscal precedent celui în care se acordă scutirea.”.

53. La articolul 491 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) În anul fiscal 2026, pentru impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei, se aplică nivelurile prevăzute în mod distinct pentru fiecare impozit/taxă în parte, în cadrul prezentului titlu.

(2) Sumele indexate conform alin. (1¹) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București se adoptă cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de expirarea exercițiului bugetar, pentru anul fiscal următor.”.

54. La articolul 502, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Începând cu data de 1 ianuarie 2026 se abrogă următoarele prevederi:

a) art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 56/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului medical participant la acțiuni medicale împotriva COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 15 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 76 alin. (1) lit. f) din Legea cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1236 din 22 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 17 alin. (3) din Legea nr. 350/2006 Legea tinerilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 27 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare;

d) art. 19 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 219/2015 privind economia socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 28 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XIII - (1) Prevederile art. XII intră în vigoare după cum urmează:

a) prevederile pct. 1-5, 15-18, 19 referitoare la dispozițiile art. 123 alin. (1²), 21-23, 25-46, 47 referitoare la art. 470 alin. (2²) și 48-54 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026;

b) prevederile pct. 6-14 și 19 referitoare la dispozițiile art. 123 alin. (2) intră în vigoare la data de întâi a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Prevederile art. XII se aplică după cum urmează:

a) pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), prevederile art. XII pct. 1- 5 se aplică începând cu anul fiscal modificat care începe în anul 2026;

b) prevederile art. XII pct. 6 - 14, 19 și 21 - 23 se aplică începând cu veniturile aferente anului 2026;

c) prevederile art. XII pct. 15 se aplică câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate obținute din transferuri/operațiuni efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2026;

d) prevederile art. XII pct. 16 și 17 se aplică câștigurilor din transferul de monedă virtuală obținute începând cu data de 1 ianuarie 2026.

Art. XIV

(1) Ordinele ministrului finanțelor prevăzute la art. XII pct. 3 a și pct.4 se emit în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(2) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. XII pct. 13 se emite în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(3) Protocolul prevăzut la pct. 47 referitor la art. 470 alin. (2¹) se încheie în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

ART.XV - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și consolidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1069 din 24 octombrie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul I se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. I - La articolul IX din Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 15 iulie 2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 370/2022, cu modificările ulterioare, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

”i) prevederile pct. 106 și 107 - 116 se abrogă.”.

2. După articolul II, se introduc trei noi articole, art. III - V cu următorul cuprins:

”Art. III - (1) Se instituie *Sistemul național integrat de gestionare în scop fiscal a datelor și informațiilor despre bunurile imobile din România*, denumit *Sistemul RO e-Proprietate*, sistem informatic de interes strategic național.

(2) Ministerul Finanțelor, prin Centrul Național pentru Informații Financiare, asigură dezvoltarea, funcționarea, mentenanța și orice alte activități legate de administrarea Sistemului *RO e-Proprietate*.

(3) *Sistemul RO e-Proprietate* reprezintă ansamblul de principii, reguli și sisteme informatice, infrastructură de comunicații, elemente de interconectare și interoperabilitate cu alte sisteme informatice, platforme hardware și software pentru stocare, procesare automată, procesare manuală, preluare, afișare și transmitere de date, având drept scop automatizarea colectării de date și informații despre bunurile imobile, pentru fundamentarea politicilor publice în scop fiscal.

Art. IV - (1) Autoritățile/instituțiile publice și organizațiile profesionale de interes public sau de utilitate publică care, direct sau prin intermediul structurilor subordonate ori coordonate, dețin orice fel de date sau informații cu privire la bunurile imobile, au obligația de a le pune la dispoziție/furniza Ministerului Finanțelor, cu titlu gratuit, pentru a fi integrate în cadrul *Sistemului RO e-Proprietate*.

(2) Pe măsura dezvoltării sistemelor informatice *Sistemul RO e-Proprietate* se poate interconecta, în condițiile stabilite prin lege, cu alte sisteme informatice, în scopul furnizării către acesta a datelor și informațiilor privind proprietățile din România.

Art. V - Procedura de utilizare și funcționare a Sistemului *RO e-Proprietate*, precum și standardele funcționale și structurale, periodicitatea și modalitatea de transmitere/punere la dispoziție a datelor și informațiilor, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor, care se elaborează în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”.

ART. XVI - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 privind unele măsuri pentru gestionarea și evidențierea veniturilor curente ale bugetului public prin implementarea unor proiecte de digitalizare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1138 din 15 decembrie 2023, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (3), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

”Sistemul *RO e-Proprietate*, prevăzut la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și consolidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății.

Art. XVII - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 3 aprilie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 5² se introduc două noi articole, art. 5³ și 5⁴, cu următorul cuprins:

”Art. 5³ (1) - La dosarul pentru concurs, candidații înscriși pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere și de execuție, generale și specifice, din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, au obligația de a depune două avize eliberate de instituții specializate sau persoane autorizate în condițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România și ale Hotărârii Guvernului nr. 788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004, din care să rezulte că sunt apti din punct de vedere psihologic și comportamental pentru exercitarea funcției publice, respectiv:

- a) Aviz privind evaluarea psihologică complexă;
- b) Aviz psihologic de integritate”.

(2) Toți funcționarii publici din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc sunt supuși în mod obligatoriu unei testări psihologice periodice, o dată la 2 ani.

(3) Neparticiparea fără un motiv justificat la testarea psihologică constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit Ordonanței de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ. După încetarea motivului care a condus la neprezentarea la testarea psihologică, funcționarul trebuie să se prezinte în maxim 30 de zile la testare.

(4) În situația unui rezultat nefavorabil autoritatea poate dispune măsuri corespunzătoare, respective distribuirea pe o funcție compatibilă sau încetarea raportului de serviciu, cu respectarea prevederilor OUG nr. 57/2019.

(5) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control, la solicitarea conducerii Oficiului, personalul poate face obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(6) Rezultatele testării poligraf se au în vedere la declanșarea sau finalizarea cercetării disciplinare. Declanșarea cercetării disciplinare se poate dispune numai în baza constatării unor fapte sau împrejurări obiective, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

(7) Testarea psihologică se efectuează de către instituții specializate sau persoane autorizate în condițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România și ale Hotărârii Guvernului nr. 788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004.

(

(8) Costurile aferente testării psihologice prevăzute la alin. (2) și (5) sunt suportate de instituție.

2. Art. 5⁴ - (1) În aplicarea dispozițiilor art. 5³, testarea psihologică se desfășoară în condițiile prevăzute de anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare și constă în două tipuri de evaluări:

a) evaluarea psihologică complexă - care are în vedere analiza nivelului cognitiv, maturitatea socioafectivă/stabilitatea emoțională, conștiințiozitatea și rezistența la stres;

b) evaluarea psihologică a integrității - care urmărește identificarea tendințelor comportamentale ce pot afecta integritatea profesională.

(2) Evaluarea psihologică se finalizează prin emiterea a două avize distincte: unul aferent evaluării psihologice complexe și unul privind nivelul de integritate al persoanei evaluate.

(3) Avizele menționate la alin. (2) sunt utilizate în scopul evaluării compatibilității persoanei cu funcție publică, fiind opozabile atât candidatului sau funcționarului evaluat, cât și instituției.”

Art. XVIII-Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1.După articolul 20 se introduce un nou articol, art.20¹, cu următorul cuprins:

„Art.20¹ (1) În scopul realizării activităților de control și supraveghere vamală, personalul desemnat din cadrul Autorității poate să folosească înregistratoare audio-video portabile de tip body worn camera și să fixeze cu mijloace foto-audio-video din dotare, activități desfășurate în spații publice, fără consimțământul persoanelor vizate.

(2) Autoritatea este autorizată să înregistreze și să fixeze cu mijloace foto-audio-video din dotare, momente operative, pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, fără consimțământul persoanelor vizate, în cazul în care există suspiciuni privind săvârșirea unor fapte de fraudă fiscală și vamală

(3) Autoritatea poate păstra imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video obținute potrivit alin. (1) și alin. (2) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care sunt utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen, imaginile și/sau înregistrările se distrug prin proceduri ireversibile.

(4) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal conținute de imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(5) Înregistrarea și fixarea de către personalul vamal menționat la alin. (1) și alin. (2) a activităților specifice, prin utilizarea mijloacelor foto-audio-video din dotare, precum și păstrarea înregistrărilor audio și/sau video și a imaginilor fotografice astfel obținute se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

(6) Procedura privind înregistrarea și fixarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice prevăzute la alin. (1) și alin. (2), stocarea și accesarea acestora, se stabilește prin ordin al președintelui Autorității.”

Art. XIX- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 18 martie 2004 privind Statutul personalului vamal publicată în Monitorul Oficial nr. 256 din 23 martie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1.După articolul 31² se introduce un nou articol, art.31³, cu următorul cuprins:

(1) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din cadrul Autorității Vamale Române, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control, la solicitarea conducerii Autorității, personalul poate face obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(2) În situația în care testarea funcționarul public indică un comportament disimulat se declanșează cercetarea disciplinară conform Codului Administrativ.”

Art.XX- Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

” **Art. 20 (1)** Organizarea și funcționarea Agenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din Agenția Națională de Administrare Fiscală, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control și de executare silită, la solicitarea conducerii Agenției, personalul poate face obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(3) Persoanele care ocupă funcțiile publice prevăzute la alin. (2) pot fi supuse anual, dar nu mai mult de două ori într-un an calendaristic, evaluărilor prevăzute la alin. (2). Costurile acestor evaluări se suportă din bugetul Agenției, în limita bugetului aprobat, conform procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) În situația în care testarea funcționarului public indică un comportament disimulat se declanșează cercetarea disciplinară conform Codului Administrativ.”

Art. XXI- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală care ocupă funcții publice specifice poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane, înregistratoare audio-video portabile de tip bodycam și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit. În anumite situații, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare fiscal, în realizarea atribuțiilor de serviciu, personalul care ocupă funcții publice specifice poate îmbrăca ținuta civilă. Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală în timpul acțiunilor speciale cu risc beneficiază de suportul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române sau, după caz, al Inspectoratului General al Poliției Române, la solicitarea președintelui Agenției, în condițiile stabilite prin protocolul prevăzut la art. 9.”

2. La articolul 5, după alin. (1) se introduc șase noi alineate, alin. (1¹) - (1⁶), cu următorul cuprins:

”(1¹) În scopul realizării activităților de control antifraudă, personalul desemnat din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală poate să înregistreze și să fixeze cu mijloacele foto-audio-video din dotare, activități desfășurate în spații publice, fără consimțământul persoanelor vizate.

(1²) Agenția, prin Direcția generală antifraudă fiscală este autorizată să înregistreze și să fixeze, ocazional, cu mijloace foto-audio-video sau prin alte mijloace tehnice din dotare, momente operative, pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, fără consimțământul persoanelor vizate, în cazul în care există suspiciuni privind săvârșirea unor acte și fapte de evaziune fiscală și fraudă fiscală. Înregistrările foto-audio-video constituie mijloace de probă.

(1³) Agenția, prin Direcția generală antifraudă fiscală poate păstra imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video obținute potrivit alin. (1¹) și alin. (1²) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care vor fi utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen, imaginile și/sau înregistrările se distrug prin proceduri ireversibile.

(1⁴) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal conținute de imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(1⁵) Înregistrarea și fixarea de către personalul antifraudă menționat la alin. (1¹) și alin. (1²) a activităților specifice, prin utilizarea mijloacelor foto-audio-video din dotare, precum și păstrarea înregistrărilor audio și/sau video și a imaginilor fotografice astfel obținute se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

(1⁶) Procedura privind înregistrarea și fixarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice prevăzute la alin. (1¹) și alin. (1²), stocarea și accesarea acestora, se stabilește prin ordin comun al ministrului finanțelor și al președintelui Agenției în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

3. La articolul 6, alineatul (2), după litera r) se introduce o nouă literă, litera r¹) cu următorul cuprins:

”r¹) să utilizeze înregistratoare audio-video portabile de tip bodycam în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

4. La articolul 8, după alin. (1), se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) nerespectarea dispoziției de utilizare sau utilizarea în mod necorespunzător, a bodycam, reprezintă abatere disciplinară și este cercetată în conformitate cu prevederile Codului administrativ”.

Art. XXII- Măsuri privind instituirea unei taxe logistice pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri

(1) Se instituie o taxă logistică pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare, în valoare de 25 de lei pentru fiecare colet ce conține bunuri cu valoare comercială, denumit în continuare colet, care intră pe teritoriul României, cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene, a cărei valoare declarată se situează sub plafonul de 150 de Euro, denumită în continuare „taxă”, indiferent de locul punerii în liberă circulație în Uniunea Europeană.

(2) Taxa se aplică coletelor care conțin bunuri livrate în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, definite conform art. 266 alin. (1) pct. 36, respectiv 315² alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Potrivit prezentului act normativ, prin colet se înțelege fiecare expediție ce conține bunuri cu valoare comercială, aferente unor operațiuni de vânzare la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe.

(4) Obligația de plată a taxei revine furnizorului bunurilor, persoanei care expediază coletul sau entității care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri, după caz.

(5) Coletele a căror livrare nu a fost efectuată către destinatarul final din România nu fac obiectul taxei.

(6) În cazul coletelor care sunt returnate în baza prevederilor Ordonanței de urgență nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative de persoana destinatară din România, taxa nu se rambursează.

(7) Coletul care face obiectul acestui act normativ, livrat pe teritoriul României, este însoțit de informații cu privire la declarația de origine a acestuia, așa cum a fost transmisă în vederea efectuării formalităților vamale simplificate prin declarația vamală cu set redus de date - H7, emisă de furnizorul bunurilor, persoana care expediază coletul sau entitatea care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri, după caz.

(8) Obligația de colectare, declarare și virare a taxei revine furnizorilor de servicii poștale astfel cum sunt definiți la art. 2 punctul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, cu modificările și completările ulterioare, care predau coletul destinatarului.

(9) Furnizorii de servicii poștale menționați la alin. (8) au obligația să declare, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a făcut predarea către destinatarul coletului, către Agenția Națională de Administrare Fiscală numărul coletelor, după cum urmează:

a) numărul de colete livrate cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene;

b) numărul de colete livrate însoțite de informații din declarația de origine, cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene;

c) numărul de colete livrate însoțite de informații din declarația de origine pentru care s-a perceput taxa.

(10) Furnizorii de servicii poștale colectează taxa direct de la furnizorul bunurilor, persoana care expediază coletul sau entitatea care facilitează prin intermediul unei platforme digitale vânzarea la distanță de bunuri sau de la intermediarul logistic beneficiar direct al serviciilor poștale prestate de către aceștia.

(11) Taxele colectate vor fi virate la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului.

(12) Furnizorii de servicii poștale au obligația să se asigure de încasarea taxei, aceasta reprezentând o condiție pentru prestarea serviciilor.

(13) În situația în care furnizorii de servicii poștale nu respectă obligația prevăzută la alin.(12), aceștia se subrogă de drept în obligațiile persoanelor prevăzute la alin.(4).

(14) Furnizorii de servicii poștale au obligația să identifice, prin sistemele proprii de trasabilitate, coletele supuse taxei.

(15) Procedura de declarare se stabilește prin ordin al președintelui ANAF, emis în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I a prezentei legi.

(16) Furnizorii de servicii poștale păstrează timp de 5 ani evidențe detaliate ale expedierilor taxate pe care le pune la dispoziția autorităților fiscale și/sau vamale, după caz, la solicitarea acestora.

(17) Furnizorii de servicii poștale au obligația declarării taxelor colectate până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului.

(18) Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin.(9);

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin.(16)

c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (17).

(19) Contravenția prevăzută la alin.18 a) se sancționează cu amendă de la 2.000 de lei la 3.500 de lei.

(20) Nerespectarea obligației prevăzute la alin.(18) lit.b) se sancționează cu amendă de la 6.000 de lei la 10.000 de lei.

(21) Contravenția prevăzută la alin.(18) lit.c) se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă constând în valoarea taxelor nedeclarate, dar nu mai puțin de 1.000 de lei.

(22) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă colectarea taxei și neplata către bugetul general consolidat al statului în termen de 30 zile de la declarare.

(23) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(24) Monitorizarea implementării taxei logistice pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri se realizează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală Antifraudă Fiscală, în conformitate cu atribuțiile legale specifice.

(25) Atribuțiile Direcției Generale Antifraudă Fiscală în cadrul implementării proiectului privind taxa logistică pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. XXIII -Prevederile art. XXII intră în vigoare la data de 01.11.2025.

Art.XXIV - Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1.La articolul 67, după alineatul (2²) se introduc patru noi alineate, alin. (2³) - (2⁶), cu următorul cuprins:

„(2³) Societățile care distribuie trimestrial dividende, potrivit legii, nu pot acorda acționarilor sau asociaților, după caz, sau altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile, împrumuturi, până la regularizarea diferențelor rezultate din distribuirea dividendelor în cursul anului.

(2⁴) Societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net diminuată la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris nu pot restitui acționarilor sau asociaților, după caz, sau altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile, împrumuturile luate de la aceștia.

(2⁵) În cazul nerespectării interdicției prevăzute la alin. (2³) și (2⁴) se dispune atragerea răspunderii solidare a societății și a acționarului/asociatului care a beneficiat de plata de dividende interimare, fără a fi regularizate, sau căruia i s-au restituit împrumuturi deși societatea avea activul net sub limita prevăzută de lege. Societatea, împreună cu acționarii/asociații, răspund solidar pentru obligațiile bugetare restante datorate de societate și administrate de organul fiscal central, în limita sumelor care au făcut obiectul împrumutului acordat, respectiv restituit.

(2⁶) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, nerespectarea de către societăți a interdicției prevăzute la alin. (2³) și (2⁴) se sancționează de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu amendă de la 10.000 de lei la 200.000 de lei.

2. După articolul 69 se introduce un nou articol, art. 69¹, cu următorul cuprins:

„Art. 69¹. - (1) Societățile care la sfârșitul exercițiului financiar curent înregistrează profit pentru exercițiul financiar de raportare, dar înregistrează pierdere contabilă reportată, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot efectua distribuire de dividende din profitul exercițiului financiar curent numai după constituirea rezervelor legale, acoperirea pierderii contabile reportate și constituirea de rezerve în conformitate cu cerințele statutare.

(2) Societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net diminuată la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, pot efectua distribuire de dividende din profitul exercițiului financiar curent numai după reîntregirea activului net la valoarea minimă prevăzută de lege.

(3) Societățile care, pe baza situațiilor financiare interimare, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net diminuată la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, nu pot efectua distribuire de dividende interimare din profitul exercițiului financiar curent dacă nu au reîntregit activul net la valoarea minimă prevăzută de lege.”

3. La articolul 153²⁴, după alineatul (4) se introduc nouă noi alineate, alin. (4¹) - (4⁹), cu următorul cuprins:

(4¹) Nerespectarea de către societate a obligației de reconstituire a activului net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social **în termenul prevăzut la alin (4) constituie contravenție** și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 10.000 de lei la 200.000 de lei.

(4²) Societățile aflate în situația prevăzută la alin. (1) care înregistrează datorii față de acționari rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia și care nu respectă obligația prevăzută la alin.(4) în termen de 2 ani de la încheierea exercițiului financiar ulterior celui în care au fost constatate pierderile au obligația de a majora capitalul social prin conversia acestor creanțe, cu respectarea drepturilor celorlalți acționari, prevăzute la art. 216.

(4³) Nerespectarea de către societate a obligației prevăzute la alin. (4²) constituie contravenție și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 40.000 de lei la 300.000 de lei.

(4⁴) Dispozițiile alin. 4¹- (4³) se aplica și societăților cu răspundere limitată.

(4⁵) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin.(4¹) și (4³) se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Prevederile prezentului alineat se aplică începând cu anul 2027, raportat la situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar care începe la 1 ianuarie 2025 sau ulterior acestei date

(4⁶) Termenul de prescripție pentru aplicarea sancțiunii contravenționale este de 12 luni de la data săvârșirii faptei.

(4⁷) Pe perioada inactivității, societăților declarate inactive potrivit prevederilor prezentei legi, prevederile alin. (4¹) - (4⁶) nu se aplică.

(4⁸) La societățile la care statul este acționar/asociat, în datoriile față de acționari/asociați prevăzute la alin.(4²) nu sunt incluse datoriile față de bugetul general consolidat și împrumuturile pe care societățile le primesc, cu respectarea legislației în domeniul concurenței, din veniturile rezultate din privatizare. Prevederile prezentului alineat se aplică și societăților la care unitățile administrativ teritoriale dețin calitatea de acționar/asociat.

(4⁹) La societățile la care statul sau unitatea administrativ teritorială este acționar/asociat conversia creanței acestuia față de societate se stabilește prin hotărâre a Guvernului sau prin hotărâre a Consiliului General/local, după caz, în condițiile legii.

Art. XXV- Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul nu beneficiază de posibilitatea achitării, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, a jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.XXIV pct.1 și 3.

Art. XXVI

- (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi Fondul Român de Contragarantare - S.A. nu mai acorda garanții în cadrul programelor guvernamentale.
- (2) Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii - S.A. - IFN se substituie în drepturi și obligații pentru toate garanțiile emise de către Fondul Român de Contragarantare - S.A. în numele și în contul statului, în baza mandatului acordat, în cadrul programelor guvernamentale.
- (3) Predarea - primirea garanțiilor aflate în soldul Fondului Roman de Contragarantare S.A. se efectuează în termen de maxim 30 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pe baza de protocol de predare primire încheiat între cele două părți.

Art. XXVII Ordonanța de Urgență nr. 23 din 11 martie 2009 *privind înființarea Fondului Român de Contragarantare*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART. 7

- (1) Fondul este administrat în sistem unitar de un consiliu de administrație, alcătuit din 3 membri, și un director general.
- (2) Consiliul de administrație poate delega directorului general unele dintre atribuțiile sale, cu excepția competențelor care potrivit art. 142 alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi delegate directorilor
- (3) Președintele consiliului de administrație nu poate fi și director general.
- (4) Președintele consiliului de administrație este desemnat de adunarea generală a acționarilor, iar directorul general de către consiliul de administrație.
- (5) Pe toată durata de funcționare a Fondului, sistemul de administrare, numărul membrilor și componența Consiliului de administrație se modifică prin actul constitutiv aprobat de către adunarea generală a acționarilor.

2. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART. 8

Membrii consiliului de administrație și directorul general trebuie să aibă studii superioare și să posede reputație și experiență în domeniul economic și/sau juridic,

3. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART. 9

Atribuțiile consiliului de administrație și ale directorului general sunt prevăzute în actul constitutiv al Fondului.”

4. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART. 14

(2) Orice membru al consiliului de administrație, directorul general, angajații Fondului și orice persoană care sub o formă sau alta participă la conducerea, administrarea sau la activitatea acestuia au obligația să păstreze secretul profesional asupra oricăror fapte, date ori informații la care se referă alin. (1), de care a luat cunoștință în cursul desfășurării activității sale profesionale.”

Art. XXVIII La data intrării în vigoare a prezentului act normativ se abrogă orice dispoziție legală contrară prevederilor art. XXVI și art. XXVII.

Art. XXIX - Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după punctul 42¹, se introduce un nou punct, punctul 42², cu următorul cuprins:

„42². persoana strâns legată de debitor este considerată persoana care, într-o perioadă de 2 ani înaintea deschiderii unei proceduri prevăzute de prezenta lege, a avut cel puțin una dintre următoarele calități:

- a) persoană afiliată în sensul art. 7 pct. 26 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- b) membru al organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale debitorului;
- c) persoana juridică în care directorii, administratorii sau asociații/acționarii debitorului sunt membri în organele de administrare, conducere sau supraveghere;
- d) persoane care au acces la informații fără caracter public cu privire la întreprinderea debitorului și care au posibilitatea de a controla operațiunile acestuia, inclusiv în cazul în care sunt într-un raport de muncă cu debitorul, sau care au posibilitatea de a obține beneficii de pe urma situației financiare a debitorului, în calitate de consilieri externi, contabili sau auditori;
- e) soțul/soția sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv cu persoanele prevăzute la literele a) și b);
- f) beneficiarul real al debitorului, în sensul art. 4 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.”

2. La articolul 5, punctul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„69. tabelul preliminar de creanțe cuprinde toate creanțele scadente sau nescadente, sub condiție sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate: suma solicitată de către creditor, suma acceptată, rangul de prioritate, iar în situația creditorului aflat în procedura insolvenței se va arăta și administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment. Pentru creanțele creditorilor care fac parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor, în tabelul preliminar de creanțe se vor menționa suplimentar înscrisurile care constată creanța și datele înscrise în registrele de publicitate.”

3. La alineatul (2) al articolului 6, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) elemente care să probeze că debitorul nu este în stare de insolvență.”

4. La alineatul (3) al articolului 15¹, se modifică litera a) și se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a) verifică și justifică faptul că debitorul se află în stare de dificultate și că nu este în stare de insolvență;”

„a¹) analizează înscrisurile din care rezultă creanțele împotriva averii debitorului și întocmește lista creanțelor cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în: creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora; creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de acordul de restructurare; creanțele în litigiu și tratamentul acestora;”

5. La punctul B al alineatului (1) al articolului 15⁷, punctul ii) al literei b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment, sub rezerva ca în cazul în care pentru cel puțin o categorie de creanțe, prin acord, s-a prevăzut o reducere a cuantumului și/sau a accesoriilor creanței, votul favorabil aparține cel puțin uneia dintre aceste categorii.”

6. La alineatul (1) al articolului 19, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) întocmește raportul privind starea de dificultate a debitorului;”

7. La alineatul (1) al articolului 19, după litera a) se vor introduce două noi litere, lit. a¹) și lit. a²), cu următorul cuprins:

„a¹) justifică, pe baza elementelor incluse în raport, că debitorul nu se află în stare de insolvență;

a²) analizează înscrisurile din care constată creanțele împotriva averii debitorului și întocmește lista creanțelor cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în: creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora; creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de planul de restructurare; creanțele în litigiu și tratamentul acestora;”

8. La alineatul (1) al articolului 24, prima liniuță a literei d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„- creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora; o creanță afectată a unui creditor cu mai mulți debitori solidari aflați în procedură de concordat va fi înscrisă în lista creanțelor cu valoarea nominală a creanței deținute, cu indicarea gradului de îndeplinire, creditorul având obligația ca, în cazul în care a primit o plată parțială de la un codebitor sau de la un fidejutor, să raporteze orice sumă încasată, în termen de 3 zile de la momentul încasării, lista creanțelor fiind actualizată în mod corespunzător sau, după caz, creanța va fi înscrisă în lista creanțelor numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă;”

9. La punctul B al alineatului (2) al articolului 28, punctul ii) al literei b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment, sub rezerva ca în cazul în care pentru cel puțin o categorie de creanțe, prin plan, s-a prevăzut o reducere a cuantumului și/sau a accesoriilor creanței, votul favorabil aparține cel puțin uneia dintre aceste categorii.”

10. La alineatul (1) al articolului 34, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate, în situația în care planul de restructurare nu a fost depus în termenul prevăzut de art. 24 alin. (1) și nu a fost formulată o cerere de prelungire a perioadei negocierilor, conform art. 26 alin. (5), sau aceasta nu a fost aprobată de judecătorul-sindic.”

11. Alineatul (6) al articolului 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În scopul și în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură, oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidități în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esențiale pentru reorganizare, și va proceda la valorificarea de urgență, pornind de la valoarea de piață a acestora, sau, în cazuri excepționale, temeinic justificate, la minim valoarea de lichidare, stabilite de un evaluator autorizat. Până la desemnarea comitetului creditorilor decizia de valorificare aparține administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Propunerea de valorificare, inclusă în raportul prevăzut la art. 59 alin. (1), care se depune la dosarul cauzei și se publică în extras în BPI, poate fi contestată de orice parte interesată în termen de 3 zile de la publicarea extrasului raportului în BPI. După desemnarea comitetului creditorilor, valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2).”

12. La articolul 45, după litera f) a alineatului (1), se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) desemnarea primului comitet al creditorilor și confirmarea, prin încheiere, a comitetului creditorilor desemnat de adunarea creditorilor.”

13. Alineatul (8) al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 7 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a creditorilor. Citarea părților și comunicarea actelor către aceștia se fac prin BPI.”

14. Alineatele (1) și (4) ale articolului 50, se modifică și vor avea cu următorul cuprins:

„(1) Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3, 5 sau 7 creditori, dintre cei cu drept de vot, cu creanțele beneficiind de cauze de preferință, creanțele salariale, creanțele bugetare și chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă, din cauza numărului mic de creditori, judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuțiile comitetului vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

(4) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor alege un comitet format din 3, 5 sau 7 creditori, dintre primii 20 de creditori cu drept de vot, dintre cei deținând creanțe ce beneficiază de cauze de preferință, creanțe salariale, creanțe bugetare și creanțe chirografare, cele mai mari în ordinea valorii și care se oferă voluntar, selecția fiind efectuată prin întrunirea acestor criterii cumulative pe baza celui mai mare procentaj de vot din valoarea creanțelor prezente. Comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.”

15. După alineatul (5) al articolului 50, se introduc trei noi alineate, alineatele (5¹) - (5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) Nu va putea fi desemnat în calitate de membru în comitetul creditorilor mai mult de un creditor care face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 pct. 42² lit. a)-c) și f), iar acesta nu va putea deține calitatea de președinte.

(5²) Creditorul care face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 pct. 42² lit. a)-c) și f) are obligația de a informa administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în legătură cu raportul său cu debitorul. Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar verifică încadrarea unui creditor în categoria persoanelor strâns legate de debitor prin consultarea registrului comerțului, registrului beneficiarilor reali precum și registrului acționarilor societății debitoare, ținut de aceasta sau de o societate independentă și informează judecătorul-sindic și adunarea creditorilor convocată pentru desemnarea comitetului creditorilor, iar ulterior desemnării informează creditorii și judecătorul-sindic de îndată ce constată calitatea de persoană strâns legată de debitor, în sensul art. 5 pct. 42², lit. a)-c) și f), a unui membru al comitetului creditorilor.

(5³) Dacă în termenul stabilit la art.48 alin. (8), hotărârea adunării creditorilor nu este contestată, judecătorul-sindic va verifica întrunirea condițiilor legale și va confirma, prin încheiere, comitetul propus de creditori.”

16. Alineatele (6) și (7) ale articolului 51 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestație la judecătorul-sindic, în termen de 7 zile de la publicarea procesului-verbal al comitetului creditorilor în BPI.”

(7) În cazul în care un membru al comitetului creditorilor votează repetat în situație de conflict de interese ori în cazul lipsei repetate nejustificate de la ședințele comitetului creditorilor, precum și, în cazul în care se constată, ulterior desemnării, că un membru al comitetului creditorilor face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 pct. 42² lit. a) - c) și f), la cererea oricărui creditor sau a administratorului judiciar, judecătorul-sindic îl va înlocui pe respectivul membru al comitetului creditorilor, în mod provizoriu, urmând ca adunarea creditorilor să îl confirme pe cel provizoriu sau să aleagă un alt membru, potrivit criteriilor prevăzute la art. 50 alin (4).”

17. Alineatele (2) și (3) ale articolul 57 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i cu aceeași majoritate și onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea creanțelor cu drept de vot pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i cu aceeași majoritate și onorariul. În această din urmă situație nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima ședință a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât și stabilirea onorariului acestuia.

(3) Creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, cel mai târziu la data primei ședințe a adunării creditorilor având ca ordine de zi confirmarea/desemnarea administratorului/lichidatorului judiciar, să desemneze un administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu și să îi stabilească onorariul.”

18. La alineatul (1) al articolului 58, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) evaluarea periodică a menținerii posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu mai permit reorganizarea și, în acest caz, va propune intrarea în faliment;”

19. Alineatul (2) al articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.

20. Alineatul (1) al articolului 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 45 de zile de la apariția stării de insolvență. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.”

21. La articolul 66, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Notificarea organului fiscal competent se realizează cu 15 zile înainte depunerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței.”

22. La articolul 67, litera c) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) lista numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință, precizând, dacă este cazul, și care dintre creditori intră în categoria persoanelor strâns legate de debitor. ”

23. Alineatele (1), (4) și (5) ale articolului 97 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar, în cazul procedurii simplificate, va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la data desemnării, un raport asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea eventualelor indicii sau elemente preliminare privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă și cu privire la existența premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile prevederilor art. 169-173, potrivit analizei sale. La cererea motivată a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, în cazuri de o complexitate ridicată, termenul poate fi prelungit de către judecătorul-sindic cu o perioadă de maximum 40 de zile.

(4) În cazul în care prin raportul modificat ori completat sau, după caz, menținut se propune intrarea în faliment a debitorului, potrivit alin. (2), această propunere va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima ședință a acesteia. La ședință va putea participa și administratorul special, fără drept de vot.

(5) În cazul în care prin raportul modificat ori completat sau, după caz, menținut se propune intrarea în faliment a debitorului, administratorul judiciar va publica un anunț referitor la raport în BPI, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment. Creditorii care sunt în același timp persoane care exercită controlul asupra debitorului sau care au avut calitatea de membru al organelor de administrare, conducere sau supraveghere a debitorului într-o perioadă de 6 luni înainte de deschiderea procedurii nu au drept de vot asupra propunerii de intrare în faliment.”

24. La articolul 97, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alineatele (1¹) - (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1¹) Raportul prevăzut la alin. (1) va conține informații relevante din perspectiva cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, precum cele referitoare la:

a) asociații / acționarii societății, modificări ale structurii capitalului social în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, descrierea modificărilor actului constitutiv, modificări ale componenței organelor de conducere și administrare;

b) operațiuni de diminuare a averii debitorului efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte juridice încheiate cu persoanele strâns legate de debitor;

d) măsurile întreprinse de organele statutare ale societății în vederea prevenirii stării de insolvență/a falimentului și pentru acoperirea pasivului societății, inclusiv cele aplicate potrivit art. 73 alin. (11) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin. (1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. Un anunț referitor la raport se publică în BPI iar o copie de pe raport se depune la grefa tribunalului și va fi comunicată debitorului. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.

(1³) În termen de 30 zile de la publicarea în BPI a anunțului, oricare dintre creditori, precum și debitorul pot formula obiecțiuni atât cu privire la conținutul raportului, cât și cu privire la concluziile exprimate de administratorul judiciar. Judecătorul-sindic va înainta obiecțiunile, în termen de 5 zile de la înregistrarea acestora administratorului judiciar în vederea exprimării unui punct de vedere fundamentat și le va soluționa în camera de consiliu, cu citarea creditorilor, a administratorului judiciar și a administratorului special.

(1⁴) Raportul modificat sau, după caz, menținut se depune la grefa tribunalului și va fi comunicat debitorului. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar. ”

25. La articolul 97, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Menținerea posibilității reale de reorganizare efectivă este evaluată periodic de către administratorul judiciar, la un interval de maximum 6 luni de la data depunerii raportului prevăzut la alin. (1). Prevederile alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător și raportului în care, față de concluziile evaluării periodice, se propune intrarea în faliment. Evaluarea menținerii posibilității reale de reorganizare efectivă se poate realiza și în cadrul unui alt raport ce trebuie depus de administratorul judiciar, dacă termenul de depunere al acestuia este, potrivit legii, la o dată anterioară sau ulterioară ce nu poate depăși 15 zile de la data la care ar trebui prezentată evaluarea”

26. Alineatul (6) al articolului 97 se abrogă.

27. După articolul 97, se introduce un nou articol, articolul 97¹, cu următorul cuprins:

„Art. 97¹ - În cazul în care în raportul prevăzut la art. 97 se identifică indicii sau elemente preliminare că unui membru al organelor de administrare sau conducere ale debitorului ori unui asociat/acționar care exercită controlul asupra deciziilor financiare sau operaționale ale debitorului i-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență acesta nu poate avea calitatea de administrator special în procedura insolvenței debitorului. În cazul în care a fost numit administrator special, acesta va fi înlocuit, în condițiile legii.”

28. Alineatul (2) al articolului 98 se modifică și va avea următorul cuprins.

„(2) Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 97 alin. (2), prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, deținând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în tabelul preliminar de creanțe, cu excepția creditorilor care nu au drept de vot asupra propunerii de intrare în faliment potrivit art. 97 alin. (5), își anunță intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.”

29. Alineatul (1) al articolului 102 se modifică și va avea următorul cuprins.

„(1) Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii. Cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului. Sunt creanțe anterioare și creanțele bugetare stabilite printr-o decizie de impunere întocmită ulterior deschiderii procedurii, dar care are ca obiect activitatea anterioară a debitorului.”

30. La articolul 102, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, organele de inspecție fiscală vor efectua inspecția fiscală pe baza analizei de risc, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. La cererea organelor de inspecție fiscală, judecătorul-sindic poate acorda o singură dată o prelungire a termenului de maximum 60 de zile, pentru motive temeinic justificate. Creditorii bugetari vor înregistra cererea de admitere a creanței conform evidenței proprii, în termenul prevăzut la art. 100 lit. b), dacă este cazul, urmând ca, în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut de lege sau al celui acordat de judecătorul sindic pentru efectuarea inspecției fiscale, să se înregistreze fie un supliment al cererii de admitere a creanței inițiale, fie cererea de admitere a creanței, în cazul în care, la data deschiderii procedurii, debitorul nu figura cu obligații bugetare restante.”

31. Alineatul (2) al articolului 110 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La creanțele care beneficiază de o cauză de preferință se vor arăta titlul din care izvorăște dreptul de preferință și, dacă e cazul, motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate. Pentru creanțele creditorilor care fac parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor, în tabelul preliminar de creanțe se vor menționa suplimentar înscrisurile care constată creanța și datele înscrise în registrele de publicitate.”

32. La alineatul (4) al articolului 133, litera e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) **modalitatea de achitare a creanțelor curente.** Dacă plata creanțelor curente nu este efectuată în ordinea scadenței, debitorul va justifica prioritizarea anumitor creanțe curente, cu respectarea principiului maximizării averii prevăzut la art. 4 pct. 1.”

33. La alineatul (5) al articolului 133, litera C se modifică și va avea următorul cuprins:

„C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului; în cazul în care persona către care se propune vânzarea bunurilor ca ansamblu independent este o persoană strâns legată de debitor, prevederile art. 154¹ se aplică în mod corespunzător, iar vânzarea se autorizează prin confirmarea planului de către judecătorul-sindic.”

34. Alineatul (1) al articolului 137 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la expirarea termenului pentru depunerea planului un anunț referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum și a faptului că este permisă votarea prin corespondență. La cerere, planul se transmite prin poștă electronică oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.”

35. La articolul 141, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„ (4) Dacă prin planul de reorganizare s-a prevăzut lichidarea tuturor sau a unora dintre bunuri, în bloc, ca ansamblu funcțional, iar vânzarea se realizează către o persoană strâns legată de debitor, prevederile art. 154¹ se aplică în mod corespunzător.”

36. Alineatele (1) și (2) ale articolului 144 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar prezintă trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii. Ulterior prezentării către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) Administratorul judiciar va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, care va fi avizată de comitetul creditorilor. De asemenea, va prezenta și concluziile sale privind modul de derulare a planului, precizând dacă debitorul se conformează acestuia și/sau se acumulează noi datorii.”

37. La articolul 144, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În funcție de concluziile raportului prevăzut la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), administratorul judiciar poate solicita intrarea în faliment.

38. La alineatul (1) al articolul 145, litera D se modifică și va avea următorul cuprins:

„D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 92 alin. (5) sau art. 97 alin. (3¹);”

39. Alineatul (2) al articolului 154 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc sau individual. Orice vânzare în bloc a bunurilor, ca ansamblu independent, indiferent dacă se face în reorganizare sau în faliment, poate fi considerată transfer de active, dacă îndeplinește dispozițiile art. 270 alin. (7) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În cazul licitației publice, publicitatea se va face și prin afișare pe site-ul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România și publicare în BPI. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator autorizat și să îi stabilească onorariul. Evaluatorii autorizați sunt membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele de evaluare.”

40. După articolului 154, se introduce un nou articol, art. 154¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 154¹ - (1) Vânzarea bunurilor ca ansamblu independent se poate realiza către o persoană strâns legată de debitor cu respectarea cel puțin a următoarelor cerințe:

- a) să fie deschisă, competitivă, transparentă și să întrunească condițiile pieței;
- b) persoana strâns legată de debitor să precizeze în ofertă că este persoană strâns legată de debitor, arătând și elementele de legătură cu acesta, potrivit art. 5 pct. 42² lit. a) - f);
- c) persoanele care nu sunt strâns legate de debitor au un termen rezonabil pentru a depune oferte, dar nu mai mult de 10 zile;
- d) informația prevăzută la litera b) să fie adusă la cunoștința comitetului creditorilor și a celorlalți ofertanți participanți la procedura de valorificare;
- e) raport de evaluare a bunurilor ca ansamblu independent realizat de un evaluator autorizat independent; în cazul în care s-a realizat deja în cadrul procedurii o evaluare a bunurilor ca ansamblu independent, această cerință este considerată îndeplinită;

(2) Lichidatorul judiciar întocmește un raport referitor la procedura de vânzare prin care se justifică faptul că:

- a) vânzarea a fost realizată în mod competitiv, transparent astfel cum rezultă din evidența persoanelor contactate și a ofertelor primite, întocmită de lichidator și că vânzarea întrunește condițiile pieței;
- b) oferta considerată câștigătoare este cea mai bună ofertă depusă; în selectarea ofertei câștigătoare au fost luate în considerare și ofertele aparținând unor persoane care nu sunt strâns legate de debitor;
- c) oferta asigură creditorilor un tratament corect și echitabil în sensul că aceștia nu primesc mai puțin decât suma evaluată în simularea distribuiriilor de care ar beneficia în cazul vânzării fiecărui bun în mod individual, prețul propus fiind cel puțin egal sau mai avantajos decât cel estimat în cazul unei vânzări a bunurilor în mod individual;
- d) oferta asigură respectarea drepturilor salariaților.

(3) În cazul vânzării bunurilor ca ansamblu independent către o persoană strâns legată de debitor, lichidatorul judiciar depune la instanță un raport în care descrie procedura de vânzare și anexează oferta considerată câștigătoare. Un anunț privind depunerea raportului se publică în BPI iar lichidatorul judiciar comunică raportul comitetului creditorilor. În termen de 15 zile de la publicarea anunțului în BPI, creditorii pot formula obiecțiuni pe care judecătorul-sindic le soluționează deodată, printr-o singură sentință, în camera de consiliu, cu citarea creditorilor care le-au formulat, a comitetului creditorilor, a lichidatorului judiciar și, după caz, a administratorului special.

(4) Judecătorul-sindic autorizează vânzarea în bloc a bunurilor ca ansamblu independent către o persoană strâns legată de debitor în cazul în care constată că procedura de selecție s-a derulat cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2). În caz contrar, judecătorul-sindic respinge cererea de autorizare.”

41. Alineatul (2) al articolului 156 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul vânzării bunurilor prin licitație publică, aceasta se va putea efectua și potrivit Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare, potrivit art. 154 alin. (2), sau în ipoteza în care, deși a fost aprobat un regulament de vânzare, bunurile nu au fost valorificate într-un termen rezonabil, dar nu mai mare de 12 luni, la cererea lichidatorului judiciar, aprobată de judecătorul-sindic, vânzarea bunurilor se va efectua prin licitație publică, potrivit Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.”

42. Alineatul (1) al articolului 169 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de administrare și conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, de către orice persoană fizică sau juridică care exercită controlul asupra deciziilor financiare sau operaționale ale debitorului, indiferent de calitatea formală deținută, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:”

43. La alineatul (1) al articolului 169, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă. În cazul nedepunerii culpabile a situațiilor financiare și/sau a neîndeplinirii culpabile a obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale, anterior deschiderii procedurii, se prezumă până la proba contrară, că nu a fost ținută contabilitatea în conformitate cu legea;”

44. La alineatul (1) al articolului 169, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins:

„(e¹) transferarea activelor sau a unei părți semnificative din întreprinderea debitorului aflat în dificultate financiară către o persoană strâns legată de debitor, cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 73 alin. (2¹) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu intenția de a continua activitatea prin intermediul acestei noi entități și de a sustrage activele de la urmărirea creditorilor debitorului.”

45. Alineatele (2), (7) și (10) ale articolului 169 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar, ori de câte ori identifică persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, va promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale. De asemenea, poate introduce această acțiune și orice creditor interesat.”

„(7) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii în antrenarea răspunderii patrimoniale, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care nu intenționează să formuleze apel va notifica în acest sens creditorii. Împotriva acestei hotărâri, calea de atac poate fi exercitată de către orice creditor interesat.”

„(10) Persoana împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii nu mai poate:

a) să fie desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăți, va fi decăzută din acest drept timp de 10 ani de la data rămânării definitive a hotărârii;

b) să fondeze societăți sau să dobândească o participație de control într-o nouă societate pentru o perioadă de 5 ani.”

46. Alineatul (1) al articolului 172 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Odată cu cererea formulată potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) sau ale alin. (2), administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar ori, după caz, creditorul care a formulat cererea, va putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite potrivit prevederilor art. 169. Fixarea unei cauțiuni de până la 10% din valoarea pretențiilor este obligatorie.”

47. La articolul 175, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (1¹) - (1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), o procedură de reorganizare judiciară prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va putea fi închisă în baza raportului administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, chiar dacă există una sau mai multe creanțe curente a căror existență și întindere nu au fost încă stabilite printr-un titlu executoriu sau nu au fost recunoscute de administratorul judiciar, potrivit art. 75 alin. (3), dacă quantumul cumulat al acestora nu este de natură a determina o stare de dificultate financiară sau de a genera iminența insolvenței ori de a afecta viabilitatea întreprinderii debitorului și continuarea activității acestuia cu îndeplinirea obligațiilor, în condițiile legii.

(1²) Prin sentința de închidere a procedurii potrivit alin. (1¹), judecătorul-sindic disjunge contestația împotriva măsurii administratorului judiciar, în vederea examinării creanței potrivit dreptului comun, și dispune trimiterea la data rămânării definitive a hotărârii, către instanța competentă, a contestației împreună cu cererea de plată, pe cale administrativă, fără a dispune formarea unui nou dosar. Societatea reorganizată va continua procesul, în condițiile legii.

(1³) Societatea reorganizată continuă procesele având ca obiect acțiuni care nu sunt în realizarea creanței și nu sunt suspendate în condițiile art. 75 alin. (1).”

Art. XXX (1) Desemnarea aleatorie a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic, potrivit legii, se va realiza în sistem informatizat, prin intermediul unei platforme dezvoltate de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România și operaționalizate până la data de 15 aprilie 2026.

(2) Criteriile pe baza cărora se va face desemnarea și care vor fundamenta specificațiile tehnice ale platformei informatice, se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Art. XXXI - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor de insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Practicienii în insolvență au dreptul la onorarii pentru activitatea desfășurată, sub forma unor onorarii fixe, onorarii de succes sau o combinație a acestora, cu respectarea dispozițiilor prezentului articol.”

2. Alineatul (2) al articolului 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La stabilirea nivelului onorariului fix se vor avea în vedere următoarele tipuri de factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse:”

3. După alineatul (1) al articolului 38, se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹) - (1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) În procedura insolvenței, un onorariu fix în primele 18 luni, care se reduce la jumătate în următorul an.

(1²) În procedurile de prevenire a insolvenței și în procedura de reorganizare judiciară, practicianul în insolvență poate beneficia, în condițiile legii, de un onorariu de succes pentru reușita restructurării/reorganizării debitorului și reinsertia acestuia în activitatea de afaceri al cărui quantum nu poate depăși 10% din sumele achitate creditorilor prin acordul/planul de

restructurare/planul de reorganizare. Jumătate din quantumul onorariului de succes aprobat poate fi încasat și în cursul executării planului, dacă adunarea creditorilor decide astfel, urmând ca diferența să fie încasată la închiderea cu succes a procedurii.

(1³) În cazul falimentului, practicianul în insolvență poate beneficia și de un onorariu de succes care nu poate depăși un procent de 10% din suma rezultată din stingerea creanțelor debitorului, în primii doi ani și jumătate, iar ulterior doar de un onorariu de succes care nu poate depăși un procent de 5% din suma rezultată din stingerea creanțelor debitorului.”

4. După alineatul (2) al articolului 38, se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se va putea calcula și solicita onorariu de succes în cazul stingerii creanțelor bugetare/fiscale prin dare în plată, compensare, soluționarea deconturilor de TVA cu opțiune de rambursare, soluționarea cererilor de ajustare a bazei impozabile de TVA și nici printr-o altă modalitate de stingere a creanțelor bugetare/fiscale.”

Art. XXXII. (1) Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi în temeiul Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, rămân supuse legii aplicabile anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) - (12).

(2) Termenul prevăzut la art. 48 alin. (8) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se aplică cererilor de anulare formulate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Termenul prevăzut la art. 51 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se aplică contestațiilor formulate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Dispozițiile art. 59 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică rapoartelor lunare depuse după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Dispozițiile art. 97 alin. (3¹) coroborate cu prevederile art. 58 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost completate prin prezenta lege se aplică procedurilor în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului nu a fost încă depus la dosarul cauzei.

(6) Dispozițiile art. 102 alin. (1¹) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică cererilor de admitere a creanței creditorilor bugetari dacă la data intrării în vigoare a prezentei legi nu s-a împlinit termenul de efectuare a inspecției fiscale pe baza analizei de risc.

(7) Prevederile art. 133 alin. (5) litera C coroborate cu dispozițiile art. 5 pct. 42² din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, se aplică vânzărilor către persoane strâns legate de debitor care au loc după data intrării în vigoare a prezentei legi, dacă până la această dată nu a fost publicat tabelul definitiv de creanțe.

(8) Dispozițiile art. 137 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică planurilor de reorganizare care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au fost încă depuse la dosarul cauzei.

(9) Prevederile art. 141 alin. (4) coroborate cu dispozițiile art. 5 pct. 42² din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, se aplică vânzărilor către persoane strâns legate de debitor care au loc după data intrării în vigoare a prezentei legi, dacă până la această dată nu a fost încă aprobat planul de reorganizare de adunarea creditorilor.

(10) Dispozițiile art. 144 coroborate cu prevederile art. 58 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică rapoartelor trimestriale prezentate comitetului creditorilor după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(11) Dispozițiile art. 145 alin. (1) litera D coroborate cu prevederile art. 97 alin. (3¹) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta lege, se aplică procedurilor în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului nu a fost încă depus la dosarul cauzei.

(12) Prevederile art. 154¹ coroborate cu dispozițiile art. 5 pct. 42² din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, se aplică vânzărilor către persoane strâns legate de debitor care au loc după data intrării în vigoare a prezentei legi în cadrul procedurilor de insolvență simplificată sau de faliment, în ambele situații dacă nu a fost depus încă la dosarul cauzei raportul de evaluare a bunurilor din averea debitorului.

Art. XXXIII Legea nr.108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.290 din 03.05.2012, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

Articolul 19 se completează cu două noi litere, lit. a¹) și lit. a²), cu următorul cuprins:

“a¹) să utilizeze Body Camera în activitatea de control și de cercetare a evenimentelor, conform competențelor, fără consimțământul persoanelor aflate la locurile de muncă controlate, în condițiile legii. Achiziționarea dispozitivelor și a sistemului informatic aferent se realizează de către Inspecția Muncii.

a²) Inspecția Muncii poate păstra înregistrările obținute potrivit lit. a¹) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care sunt utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen înregistrările se distrug, prin proceduri ireversibile.

Art. XXXIV Legea nr. 53/2003 Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Litera e) al alin. (1) al art. 260 se modifică și va avea următorul cuprins:

“e) prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, primirea la muncă a uneia sau a mai multor persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), se sancționează cu amendă cuprinsă între 40.000 lei și 1.000.000 lei,

Art. XXXV - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică, după cum urmează :

1. La articolul 1, alineatul (5²) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5²) Operatorilor economici care dețin licență clasa a II-a le este interzisă prestarea oricăror activități conexe în domeniul jocurilor de noroc, conform prezentei ordonanțe de urgență, în legătură cu orice operator care oferă pe un domeniu de internet sau subdomenii ale acestuia conținut integral sau parțial în limba română sau o limbă de circulație internațională și acceptă operațiuni de depunere și retragere fonduri bănești în RON sau alte monede, inclusiv criptoactive, și care permite accesarea domeniului de internet sau a platformei de joc de către participanții la joc de pe teritoriul României, fără a deține licența clasa I și autorizații valabile emise de O.N.J.N.”

2. La articolul 1, alineatul (5³) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5³) Operatorilor economici care dețin licența clasa a II-a le este interzisă prestarea oricăror servicii în legătură cu domeniile de internet înscrise pe «lista neagră» publicată de O.N.J.N., dacă accesul la jocurile de noroc pentru participanții la joc care accesează platforma de joc de pe teritoriul României nu este restricționat.”

3. La articolul 1, alineatul (5⁷) se completează și va avea următorul cuprins:

”(5⁷) Ori de câte ori constată că entitățile care nu dețin licență clasa I permit accesul la jocurile de noroc pentru participanții la joc care accesează platforma de joc de pe teritoriul României, operatorii economici prevăzuți la alin. (5⁵) trebuie să blocheze accesul participanților la joc la sistemul informatic și să solicite imediat entității care nu deține licența clasa I să remedieze situația creată”.

4. La articolul 7¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Organizatorii de jocuri de noroc pot pune la dispoziția participanților la joc terminale de pariere autonome, exclusiv în scopul utilizării pentru activități de jocuri de noroc tradiționale de tip pariuri.”

5. La articolul 15, alineatul (2) lit. f¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

”f¹) mijloacele de joc tip slot-machines, precum și terminalele de tip VLT sunt dotate cu un sistem de geolocalizare, care să permită identificarea poziției fizice, în perioada în care acestea se află pe teritoriul României, în oricare dintre stările: în exploatare, în stocare, în tranzit sau în mentenanță.”

6. La articolul 25, literele m) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”m) prestarea oricăror activități conexe în domeniul jocurilor de noroc, conform prezentei ordonanțe de urgență, în legătură cu orice operator care oferă pe un domeniu de internet sau subdomenii ale acestuia conținut integral sau parțial în limba română sau o limbă de circulație internațională și acceptă operațiuni de depunere și retragere fonduri bănești în RON sau alte monede, inclusiv criptoactive, și care permite accesarea domeniului de internet sau a platformei de joc de către participanții la joc de pe teritoriul României, fără a deține licența clasa I și autorizații valabile emise de O.N.J.N.;

n) prestarea oricăror servicii în legătură cu domeniile de internet înscrise pe «lista neagră» publicată de O.N.J.N., dacă accesul la jocurile de noroc pentru participanții la joc care accesează platforma de joc de pe teritoriul României nu este restricționat.”

Art. XXXVI Scutirile/reducerile de la plata impozitelor și taxelor locale acordate înainte de data de 1 ianuarie 2026 în cadrul schemelor de ajutor de stat rămân valabile în condițiile stabilite prin schemele de ajutor de stat aflate în desfășurare.

Art. XXXVII Ordinul președintelui Autorității Vamale Române prevăzut la art. XVIII alin (6) se emite în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.”Art.XXXIX - În aplicarea art.5³ al OUG nr.20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare, toți funcționarii publici care la data intrării în vigoare a prezentei legi ocupă funcții publice în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, vor fi supuși testării psihologice în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi și ulterior o dată la doi ani.”

Art. XXXVIII -(1) Prezenta lege reglementează unele măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice, pentru a consolida capacitatea financiară a României pe termen lung, astfel încât Statul Român și unitățile sale administrativ teritoriale să poată susține din fonduri publice finanțarea tuturor categoriilor de servicii publice destinate cetățenilor la un nivel calitativ și competitiv impus de standardele europene prin regulamentele existente.

(2) Pentru atingerea scopului menționat la alin. (1) prezenta lege reglementează următoarele categorii de măsuri:

a) măsuri financiar-fiscale pentru a asigura redresarea financiară și utilizarea judicioasă și realistă a resurselor Statului Român, a gestiona corespunzător prin politici fiscale prudente zonele de optimizare fiscală, a restructura și gestiona facilitățile fiscale în perioade de deficit bugetar excesiv;

- b) măsuri în scopul consolidării disciplinei financiar-fiscale, precum și pentru a valorifica în mod corespunzător resursele Statului Român și a unităților sale administrative teritoriale;
- c) măsuri pentru consolidarea capacității administrative a unor instituții/autorități publice.
- d) măsuri pentru creșterea gradului de recuperare a creanțelor datorate bugetului de stat în proceduri administrative și judiciare și de responsabilizare a participanților în respectivele proceduri.
- e) măsuri care să faciliteze transparența activităților derulate la nivelul autorităților de stat și de asigurare a unei colaborări interinstituționale eficiente.

(3) Pentru a asigura scopul menționat la alin. (1) obiectivele prezentei legi sunt:

- a) utilizarea eficientă a resurselor Statului Român prin gestionarea prudentă a zonelor de optimizare fiscală, respectiv pentru a asigura un tratament egal, nediscriminatoriu și transparent al tuturor plătitorilor de impozite și taxe;
- b) restructurarea facilităților fiscale mai ales a acelor categorii de facilități fiscale care și-au atins obiectivele, iar menținerea acestora nu se mai justifică în perioade de deficit bugetar excesiv;
- c) reșezarea sistemului de impunere în sfera taxelor și impozitelor locale;
- d) instituirea unor noi reglementări fiscale pentru contribuabilii plătitori de impozit pe profit;
- e) utilizarea eficientă a fondurilor publice alocate pentru finanțarea diferitelor categorii de servicii publice la nivelul autorităților publice centrale, autorităților publice locale, instituțiilor publice de interes

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
Sorin-Mihai GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI,
Mircea ABRUDEAN